

ஆரண தேசிகனின் ஆயிரம் அறிவுரைகள்

பாகம் 6 (501 முதல் 600 வரை)

உரையாசிரியர்:

ஸ்ரீமதுபயவே ரஹஸ்யார்த்த கோவித நாவல்பாக்கம் யக்ஞம்

Dr. V. கண்ணன் ஸ்வாமி

Sincere Thanks to:
Oppiliappan Koil Sri V. Sadagopan Swamy for hosting this title under his
sadagopan.org website portal

**Cover Picture: Swamy Desikan - Sri Ahobila Mutt, Triplicane
(Courtesy: Anudinam.org)**

Cover Design by: Sri Murali Desikachari

ஆரண தேசிகனின் ஆயிரம் அறிவுரைகளில்

ஆறாவது நூறு

தொன்மை மிகு தர்சனத்தில்
தொண்டு பல புரிந்தவர்க்குத்
தொண்ணூறின் நிறைவினிலே
தொண்ணூறை ஸமர்ப்பிப்போம்.

(தொண்ணூறு புஸ்தகங்களில் இதுவும் ஒன்று)

ராஜலக்ஷ்மி

வரதாசார்யர்

நாவல்பாக்கம் வரதாசார்ய ஸ்வாமியின் தனியன்

ஸ்ரீமதே வரத தாதயார்ய மஹா தேசிகாய நம:

श्रीशैलवम्श्याध्वरितल्लजस्य नारायणार्यस्य कृपैकपात्रम् । तस्यात्मजं श्रीवरदार्यसूरिम् विद्वद्वरेण्यं प्रणतोऽस्मि भक्त्या ।	श्रीशैलवम्श्याध्वरितल्लजस्य नारायणार्यस्य कृपैकपात्रम् । तस्यात्मजं श्रीवरदार्यसूरिम् विद्वद्वरेण्यं प्रणतोऽस्मि भक्त्या ॥
---	---

தனியனின் அர்த்தம்: திருமலை வம்சத்தில் யாகம் பண்ணினவர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டராக எழுந்தருளியிருந்த நாராயணார்யரின் அருளுக்கு ஒரே நிலமானவரும், அவருடைய திருக்குமாரர் ஆனவரும்.

பொருளடக்கம்

முன்னுரை.

நூறு தலைப்புகள்.

நூறு அறிவுரைகள்.

நூறு அறிவுரைகளின் சுருக்கம்.

நூறு அறிவுரைகளின் சுருக்கம் - ஆங்கிலத்தில்.

முன்னுரை.

ஆரண தேசிகனின் ஆயிரம் அறிவுரைகள் என்ற தலைப்பில் ஹயக்ரீவ ஸேவக என்னும் மாதப் பத்திரிகையில் வந்து கொண்டிருக்கும் கட்டுரைத் தொடரில் இது ஆறாவது பகுதி. இதில் உள்ள நூறு அறிவுரைகளும் ஊ என்ற எழுத்தில் தொடங்கும்.

இதைப் படிக்கும் வாசகர்களுக்குப் பலவிதப் பயன்கள் உண்டாகும்:

- சர்ச்சைகளும் சாஸ்த்ரஜடிலமான அலசல்களும் நிறைந்த தேசிக கிரந்தங்களிலிருந்து அறிவுரைகளை மட்டும் பொறுக்கி, திரட்டுப் பால் போல ஆக்கி எளிய விளக்கத்துடன் இங்கே தந்திருப்பதால் தேசிக சூக்திகளின் சாரம் புரியும்.
- சமுத்திரம் போல அளவில் பெரியதான தேசிகக்ரந்தங்களிலிருந்து மணிகள் போல ஒரு சில பத்திகளை மட்டும் காட்டியிருப்பதால், மேலும் முழு நூல்களையும் படிப்பதற்கான ஆர்வம் தூண்டப்படும்.
- அறிவுரைகள் கூட, காலத்துக்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்ப மாறுபடுகின்றன என்பதும், எப்போதும் மாறலாகாத ஸனாதன தர்மத்து அறிவுரைகள் இன்றைக்குப் பள்ளிகளில் கற்பிக்கப்படும் அறிவுரைகளுடன் முரண்படும்போது அவற்றைக் கவனமாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதும் தெரியவரும்.
- பெருமாள் தனது தேசிக-அவதாரத்தில் அருளிச்செய்த ஸூக்திகளில் சிலவற்றை நேரடியாக வாசித்து அனுபவிக்கும் பேறு கிடைக்கும்.

பொருளடக்கம் (நூறு தலைப்புகள்)

501-504.

ஊண் நெறியுடனே தொண்டைச் செய்

ஊனொழி நாளிலும் ச்ரர்த்தம் செய்

ஊணுறக்கமுழைப்புவத்தல் செய்.

ஊர்மிளை பதி போல் பணிவிடை செய்.

ஊண் நெறியுடனே தொண்டைச் செய். **आहार-ग्रह**

ஊனொழி நாளிலும் ச்ரர்த்தம் செய். **आतिष्ठेत्तासु**

ஊணுறக்கமுழைப்புவத்தல் செய். **अत्यशनानशन**

ஊர்மிளை பதி போல் பணிவிடை செய். **परवानस्मि काकुत्स्थ**

505-508

ஊர்த் துக்கமெலாம் ஒருத்தனுக்கேன்? **आस्तां ताव**

ஊர்மிகணத்தில் உழல்வானேன்? **घनतमः**

ஊர்த்வம் கீழாய் உருள்வானேன்? **घटीयन्त्रन्यायेन**

ஊர்க்குருவிக்கு அதி உயரம் ஏன்? **गतिर्व्योम्ना**

509-512

ஊனம் செயினும் தொண்டர் மேல். **दिव्यैरवेद्य**

ஊற்றிடு கவிதையில் தரமே மேல். **सूते सूकर**

ஊர்களில் பக்தர் வாழூர் மேல். **कुरुन्तद**

ஊனக் கண்ணினும் பிற கண் மேல். **स्वाध्याय**

513-516

ஊர்த்துவ வேருடை மரத்தை அறு. **ऊर्द्धमूलमधश्शारु**

ஊனுழலாதே உதவி பெறு. **ஊனில் இணைத்து**

ஊறுகள் ஒழிக்கும் கருணை பெறு. **साध्योपायोत्तरङ्गेण**

ஊழியச் சொத்தால் பெருமை பெறு. **नियच्छन्तस्तस्मिन्**

517-520

ஊஷரம் உபநிஷத்தென்னாதே. कार्ये व्युत्पत्तिराद्या
ஊர்ப்பன்றிக்கிழங்குண்ணாதே. छात्राकं विड्वराहं च
ஊதியச் சேவகம் பண்ணாதே. सर्वं परवश
ஊசின பண்டம் தின்னாதே. यातयामं गतरस

521-524.

ஊருலகு இழிப்பதைப் பண்ணாதே. अस्वर्ग्यं लोकविद्विष्टं
ஊனைக் குமைத்திட்டு உண்ணாதே. ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத் ஆகை
ஊண் உடை பிரார்த்தனை பண்ணாதே. “கொள்ளக்குறைவில்லாத
ஊழல் மதி தாண்டு ஒண்ணாதே. मया दत्ते हस्ते

525-528.

ஊண் கொண்டவுடன் குளிக்காதே. न स्नानं आचरेत् भुक्त्वा
ஊர் ஏமாற்ற நடிக்காதே. ये लोकनिह
ஊழ்மை தவறி நடக்காதே. सर्वं जिहमं मृत्युपदं
ஊர் குலம் சொல்லி அழைக்காதே. एकान्ती व्यपदेष्टव्यो

529-532

ஊர்க்குப் புலமையை விற்காதே. पण्डितैरर्थकार्पण्यात्
ஊறுகாய் காமனுக்கு ஆகாதே. अनघ समाधि
ஊணில் நாய்க்குடை சேர்க்காதே. नालिका चण
ஊனுடல் ஆழியில் ஒழுகாதே. ஊன் பட்ட உடலாழி

533-536

ஊன் மிகு செல்வப் பிறவி வெறு. ஊனேறு செல்வத்து
ஊஹம் முதல் எண் ஸித்தி பெறு. திருவஷ்டாசூரத்தை
ஊக்குவி அறத்தைத் தூய்மை பெறு. धर्मः श्रुतो वा
ஊழியம் செய்வதில் உவகை பெறு. கால விசேஷாதி

537-540

ஊகுமுள் வழி ஒழி உயர்வுண்டாம். कामक्रोध
ஊன்றிய மனத்தார்க்கு ஊர் காடாம். संभवन्त्युपवने

ஊண் ஒழி நாளிலும் எட்டுணலாம். ஒதிவைத்த உண்ணா நாள்
ஊரலும் ஊர்வசிக்கு ஒரு நகையாம் ர்நாஹ்ரணயொய்யாந்

541-544

ஊழ்த்துணை திருஷ்டணை உலோபற்காம். **महा मोहस्याजं**
ஊழ்வினை ஒடுக்க ஒரே வழியாம். **दुरासाधस्थम्ना**
ஊணில் குறையால் உளமழுக்காம். **अन्नदोषात् अशमनात्**
ஊரணி மேகம் நாரணனாம். **नारणनायं नल**

545-548.

ஊடகமாய் நினை உயர் செயலில். **தனக்கு சரண்ய-ப்ரஸாத**
ஊமையாய் இரு வம்புகளில். **पररन्धेषु**
ஊர்த்வம் போ; இரு ஸத்வத்தில். **ऊर्ध्वं गच्छन्ति**
ஊனதை வேண்டாம் சிரத்தையில். **त्वया त्रय्यन्त**

549-552

ஊண் வரைமுறைகளை மீறாதே. **உஷஸ்தி ப்ரப்ருதிகளான**
ஊஷ்மள வார்த்தைகள் கூறாதே. **परुषातिवाद**
ஊழலித்துள்ளம் சோராதே. **உபாய ஸ்வீகாரம்**
ஊரில் தொழு; பிணி வாராதே. **यत्राप्यसौ**

553-556

ஊர் வாய் மூட முயலாதே. **निरवधिगुणग्रामे**
ஊழியம் செய் ஹரிக்கு அகலாதே. **वैमुख्यात् वारयन्तं**
ஊனம் உரைத்தால் வெகுளாதே. **पररालே பரிபவாதிகள்.**
ஊர்ப்புகழ் நிந்தையில் துவளாதே. **शमधननिधिं**

557-560

ஊத்தை மலக்குழி விழையாதே. **देहे चेत् प्रीतिमान्**
ஊனரிடத்தும் பிழையாதே. **பாகவதரில் ஊன-ஹீன.**
ஊரார் வெள்கிட திரியாதே. **जातिमात्रशरणा**
ஊறு ஒலி சுவையை நினையாதே. **ஆவி திகைக்க... விஷய-ஆஸ்வாதம்**

561- 564

ஊகத் திறமை வளர்த்துக்கொள். **तज्जं च दैन्य**
ஊர்த்துவ புண்டரம் இட்டுக்கொள். **अथोर्ध्वगति**
ஊனுயிர் தந்தவன் உயிராய்க் கொள். **ஊண் தந்து**

ஊசலைக் கழுவி நெய் சேர்த்துக் கொள். உயிர் அழியாமை

565-568

ஊர்த்துவ புண்ட்ரம் தூய்மை தரும். होमपूजादि
ஊர்த்துவ புண்ட்ரம் அமைதி தரும். यो मासमात्रं
ஊர்த்துவ புண்ட்ரம் அழகு தரும். मृदैव वा चन्दनेन
ஊர்த்துவ புண்ட்ரம் வீடு தரும். यावज्जीवमिदं

569-572

ஊணை நினையாது அறத்தை நினை. नाहारं चिन्तयेत्
ஊறும் கண்ணீர் குளிரில் நனை. आह्लादशीत इत्याதி
ஊர்த்துவ புண்ட்ரமி டழியும் வினை. केवलस्योर्ध्वपुण्ड्रस्य
ஊழி முதல்வனை உஷஸில் நினை. तस्यैव निखिल

573-576

ஊன்றிப் பார் முன் நடக்கையிலே. எவ்வோத்கர்ஷ
ஊற்றம் மிகட்டும் ஜபிப்பதிலே. ஆத்மகுணாதிகள்
ஊழ்குக மூழ்குக இறைவனிலே. एष ब्रह्म
ஊன்றியிருங்கள் உயர்ந்ததிலே. मुखादीन् निध्यातुं

577-580

ஊழல் பணத்தால் பணி வேண்டாம். திருவடி நிலைகள்
ஊற்றி அலம்படி பிற வேண்டாம். अन्यत् पूर्णात्
ஊணில் கோவை சுரை வேண்டாம். कालिङ्गो
ஊசல் மனத்தார் அருள் வேண்டாம். व्यवस्थितः

581-584

ஊடறு மூவெட்டு இரக்கத்தால். சிட்டரான
ஊரில் நோயழி உத்தமரால். यत्राप्यसौ

ஊர்க்குப் பெருமை தொண்டர்களால். सा काशीति
ஊஞ்சல் உளத்தொழி ஹயமுகனால். वितर्कडोळं

585-588

ஊர்த்துவமாய்ப்போ தருமத்தால். धर्मेण गमन
ஊர்ஜிதம் எல்லாம் இறைத் தேசால். यद्यत् विभूतिमत्
ஊரீகரி நலம் திரு அருளால். ऊरीकर्तुं
ஊழி எழுத்தழி அடித் துகளால். विलुप्तमूर्धन्य

589-592

ஊத்தையை நீக்கக் கொப்புளி வாய். दन्तान् संशोध्य
ஊணில் விலக்கிடு முருங்கைக் காய். சிறுகீரை
ஊக்க உழைப்பால் இறை சேர்வாய். व्यवसायादृते
ஊனின் படி அறி உயிர் வேறாய். உடலம் அழிந்திடும்

593-596

ஊன்றிக் கவனித்துயர்த்தி மதி. कथिताकथिते
ஊர்க்கு முனிக்கேன் ரஹஸ்யரதி? स्वसंबोधः
ஊதும் சங்கைத் தொழுது துதி. तारत्वं यस्य
ஊசி முனை தரா வீம்பும் அதி. क्रकचैः

597-600

ஊன்றிய மனத்தொடு சான்று புகல். अस्माभिः परिमित
ஊஷ்மமிலா வழி உயரச்செல். क्रमशोधिरुह्य
ஊன்றிய மறையோர்க்கு உரை நற்சொல். यदि जीवितु
ஊரீகரி நம் குரு, பிறர் புல். ऊरीकृत्य तु

ஆறாவது நூறு.

இதில் நூறு தலைப்புகளும் ஊ என்ற எழுத்தில் தொடங்கும்.

501. ஊண் நெறியுடனே தொண்டைச் செய்.

கைங்கர்யபரர்கள் ஆஹார நியமத்தைத் தளர்த்தக்கூடாது. (ஊண் = உணவு. நெறி = நியமம். தொண்டு = கைங்கரியம்) ஊண் என்பது உபலக்ஷணம். இன்னுமுள்ள தேசநியமம், கால நியமம், முதலிய எல்லாவற்றுக்கும் கட்டுப்பட்டுத் தான் கைங்கரியம் பண்ணவேண்டும்.

आहार-ग्रह-मन्त्र-अर्थ-जाति-आदि-नियमैर्युतः ।

कुर्याल्लक्ष्मीशकैङ्कर्यं शक्त्याऽनन्यप्रयोजनः ॥

- ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

ப்ரபாவ வ்யவஸ்தாதிகாரத்தில் தேசிகன் அருளிய காரிகை(ச்லோகம்) இது. ஆஹாரத்தில் நியமம், (வித்யையை அல்லது தானவஸ்துவை) கிரகிப்பதில் நியமம், மந்த்ரத்தில் நியமம், பணத்தில் நியமம், ஜாதியில் நியமம், முதலிய பல கட்டுப்பாடுகளுடன் கூடியவனாய் லக்ஷமீபதிக்குக் கைங்கரியம் புரியவேண்டும். இயன்ற வரை, வேறு பயன் நாடாமல் தொண்டாற்ற வேண்டும்.

நிஷித்த வஸ்துக்களைச் சாப்பிடுவது, நீசரிடம் கற்பது, வேற்று மந்திரங்களை ப்ரயோகிப்பது, ஊழல் பணத்தை ஈட்டுவது, ஜாதி வரம்பை மீறுவது, இதெல்லாம் கைங்கர்யம் பண்ணுபவர்களுக்குக் கூடாதவையாம். கைங்கரியத்தைச் சாக்கிட்டு இந் நியமங்களைத் தளர்த்திக் கொள்ளக்கூடாது.

502. ஊணொழி நாளிலும் ச்ராத்தம் செய்.

உபவாஸ தினத்தன்று ச்ராத்தநாள் வந்தால், ச்ராத்தத்தைப் பண்ணித்தான் ஆகவேண்டும்.

(ஊணொழி நாள் = பட்டினி கிடக்கும் நாள். ச்ராத்தம் = திவசம்)

आतिष्ठेत्तासु युक्तस्तिथिषु विधिबलात् श्राद्धं अन्यत् निषिद्धम्

- ஹரிதிநதிலகம்.

ஏகாதசிக்கு ஹரிதிநம் என்று பெயர். அன்று அநுஷ்டிக்கவேண்டிய விரதத்தைப் பற்றி ஸ்வாமி தேசிகன் பத்யரூபமாக ஒரு சிறிய நூலை ஹரிதிநதிலகம் என்ற பெயரில் அருளியிருக்கிறார். அதன் கடைசி ச்லோகத்தில் இந்த அறிவுரை:

ஏகாதசி விரத நாட்களில் ச்ராத்தம் நேரிட்டால், விதிபலத்தால் ச்ராத்தத்தைப் பண்ண வேண்டும். வேறேதாவது ஏகாதசிவிரதத்துக்கெதிராக நேரிட்டால் அதைப் பண்ணக்கூடாது.

ஏகாதசி திதியிலோ த்வாதசி திதியிலோ பண்ண வேண்டிய பித்ரு திவசம் ஏகாதசி விரதத்தன்று வரக்கூடும். ச்ராத்தத்துக்கும் ஏகாதசி விரதத்துக்கும் விரோதம் எப்படியென்றால், ஏகாதசி விரதத்தில் சாதம் சாப்பிடவே கூடாது; ச்ராத்த தினத்திலோ வேதியர்களை நிமந்த்ரித்து அன்னம் இட்டே ஆகவேண்டும். ச்ராத்தம் பலீயஸ்ஸா, விரதம் பலீயஸ்ஸா? (மாத்வர்கள் ச்ராத்தத்தை மறுநாளுக்கு ஒத்திப் போடுகிறார்கள். நாம் அப்படிப் பண்ணுவதில்லை.) சாஸ்த்ர விதியின் பலத்தால், ச்ராத்தத்தை அதே நாளில் தான் பண்ணவேண்டும். இதனால் விரதத்துக்குப் பங்கம் கிடையாது. சாஸ்த்ரநிர்ப்பந்தம் இல்லாமல் சாப்பிட்டால் தான் பாவம். ச்ராத்தத்துக்கு மட்டுமே இந்த விதிவிலக்கு. அந்யத் நிஷித்தம். வேறேதாவது காரணத்தால் போஜனம் நேர்ந்தாலும் (உத்ஸவ ததீயாராதனம், பெருமாள் ப்ரஸாதம், இத்யாதி) போஜனம் பண்ணக்கூடாது.

503. ஊண் உறக்கம் உழைப்பு வத்தல் செய்.

உண்பது, உறங்குவது, உழைப்பது, உவப்புக்கான செயல் பண்ணுவது, இந்த நாலையுமே தகுந்த அளவில் பண்ணு.

(अत्यशनानशने योगविरोधिनी, अतिविहाराविहारौ च ।

तथा अतिमात्रस्वप्नजागर्ग्ये ।

तथा चात्यायासानायासौ । - गीताभाष्ये)

विहारशब्दस्सञ्चारपरः । तन्द्गीपरिहारार्थविनोदनपरो वा ।

पारिशेष्यादौचित्याच्च चेष्टाशब्दोऽत्र श्रमहेतुरायासः ।

- தாத்தர்யசந்த்ரிகா

உணவும் உறக்கமும் அளவாய் இருக்க வேண்டுவது போலே, உழைப்பும் விஹாரமும் கூட உசிதமாக இருக்கவேண்டும்.

அதிகச்சாப்பாடும் பட்டினியும் யோகத்துக்கு விரோதிகள். அதிக விஹாரமும் விஹாரமே இல்லாமையும் அவ்வாறே. அதே போல மிக நீண்ட தூக்கமும் விழிப்பும். அதே போல கடின உழைப்பும் உழைப்பின்மையும். என்று கீதாபாஷ்யத்தில். இங்கு விஹாரம் என்பது ஸஞ்சாரம் என்கிற நடமாட்டம், அல்லது சோம்பலை நீக்குவதற்கான விநோதம் ஆகும். மிஞ்சியதன் படி, சேஷ்டா என்பதற்கு சிரமப்பட்டு உழைப்பது என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

அது யுக்தமான அளவு என்றதால், மிக அதிக உழைப்பும் வேண்டாம், மிகக் குறைந்த உழைப்பும் வேண்டாம், தேவையான அளவுக்கு மட்டுமே உழைக்கவும். அதே போல அதிகக் கேளிக்கையும் கூடாது, மன வுக்கையே இல்லாமல் ஸ்தாஸர்வகாலமும் கார்யாந்தரமே பண்ணிக்கொண்டிருப்பதும் கூடாது. இங்கு விநோதம் என்பது, உடற்பயிற்சி விளையாட்டு, காவ்யரஸாஸ்வாதம், முதலிய பலவற்றைச் சேர்த்துப் பொருள்படும். இதெல்லாம் கூடத் தேவையான அளவு பண்ணச்சொல்லிப் பகவத்கீதையில் இருப்பது பலரும் எதிர்பார்க்காதது.

504. ஊர்மிளை பதி போல் பணிவிடை செய்.

ராமனுக்கு லக்ஷ்மணன் (ஊர்மிளையின் கணவன்) பணிவிடை பண்ணியது போல நாம் பகவானுக்குக் கைங்கரியங்களைப் பண்ணவேண்டும்.

परवानस्मि काकुत्स्थ त्वयि वर्षशतं स्थिते ।

स्वयं तु रुचिरे देशे क्रियतामिति मां वद ॥

என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூபாநுரூபமான காலக்ஷபார்த்தமான உத்தரக்ருத்யம் இருக்கும்படி. *ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்.*

உத்தரக்ருத்யாதிகாரத்தில் இந்த அறிவுரை.

எத்தனை வருஷங்கள் ஆனாலும் நீர் எனக்கு யஜமானர். நான் உமக்குப் பணியாளன். எந்த இடத்தில் பர்ணசாலை அமைத்தால் உமக்குப் பிடிக்குமோ, அதை நீரே முடிவு செய்து, வேலைக்கு மட்டும் என்னை ஏவுவீராக. என்று ராமனிடம் லக்ஷ்மணர் கூறிய ரீதியிலேயே நாம் கைங்கரியங்களை, நம் இயல்புக்கு ஒக்கப் பிற்காலத்திலும் பண்ணவேண்டும்.

நம் இயல்பு என்ன? பகவானுக்குத் தாஸனான இயல்பு. அதற்கு ஏற்றபடியல்லவா கைங்கரியம் பண்ணவேண்டும்? அது எப்படி என்பதற்கு நமக்கு வழிகாட்டி லக்ஷ்மணன். எப்படிப் பணி செய்தால் ஸ்வாமிக்கு உகப்பு ஏற்படுமோ அப்படிப் பண்ணவேண்டும். ஸ்வாமி நியமித்தபடியே வழுவாமல் பண்ணவேண்டும். எதெதை எங்கே பண்ணுவது என்ற தீர்மானம் கூட ஸ்வாமியினுடையதாக்கி, ஏவலாளாக வேண்டும்.

இதுவரை செய்யும்படி கூறிய நாலு வருமாறு.

ஊண் நெறியுடனே தொண்டைச் செய்.

ஊனொழி நாளிலும் ச்ரர்த்தம் செய்.

ஊணுறக்கமுழைப்புவத்தல் செய்.

ஊர்மிளை பதி போல் பணிவிடை செய்.

505. ஊர்த்துக்கமெலாம் ஒருத்தனுக்கேன்?

ஊரில் எல்லாருக்கும் நிகழும் துக்கத்துக்கு ஒரு தனி மனிதன் மட்டும் வருந்திப் பயனில்லை.

आस्तां तावदशेषसाधारणगतिर्जरा

”न हि जानपदं दुःखं एकः शोचितुं अर्हति” इति नीतिविदः ।

- ஸங்கல்பஸூர்யோதயம்

ஆறாம் அங்கத்தின் ஆரம்பத்தில் ஸ்தம்பன் என்னும் கதாபாத்திரத்தின் கூற்று இது. இதன் அர்த்தம்:

மூப்புக்கு வருந்துவானேன்? அது எல்லாருக்கும் பொதுவானது. புணரின் துக்கத்தையெல்லாம் ஒருத்தனே படக்கூடாது" என்கின்றனர் நீதிநூலார்.

இந்த நீதியின் கருத்து என்னவாயிருக்கும்? அபரிஹரணீயமான (விலக்க முடியாத) பொதுத் துக்கங்களுக்கு வருந்திப் பயனில்லை என்று ஸ்தம்பன் கூறும் அர்த்தம். மற்ற எல்லோரது துக்கத்துக்கும் வருந்திக் கட்டுப்படியாகுமா? வாழ்க்கை முழுதும் சோகமயமாகிவிடுமே, என்ற கருத்தும் இருக்கலாம். ஏக: என்ற பதத்தில் அழுத்தம் கொடுத்துப் பார்த்தால், பலரும் ஒன்றுகூடிச் சமாளிக்க வேண்டிய துயரத்தை ஒருவனாகச் சோகிப்பது கூடாது, என்ற நீதி கிடைக்கும். பஃசிதும் என்ற பதத்தில் அழுத்தம் கொடுத்துப் பார்த்தால், ஊர்த்துக்கத்துக்குச் சோகித்துப் பயனென்ன? பரிஹார மார்க்கத்தை அல்லவா பலருடன் கூடிச் சிந்திக்க வேண்டும்? என்ற கருத்தும் கிடைக்கும்.

506. ஊர்மி கணத்தில் உழல்வானேன்?

ஸம்ஸாரத்தில் பசிதாகம் முதலிய ஆறு ஊர்மிகள் இருந்துகொண்டே தான் இருக்கும். இதைத் தாண்டுவதற்கு முயலவும். (கணம் = கூட்டம்).

घनतमःपरिपाकमलीमसैः

गुरुभिरूमिगणैरनुपप्लुतः ।

अतिततार दिनाधिपतेस्सुतां

अनघयोगमना इव संसृतिम् ॥

- யாதவாப்யுதயம்.

முணாம் ஸர்க்கத்தில் யமுனையைக் கடக்கும் வசுதேவருக்கும் யோகிக்கும் முழுச்சிலேடையாக அமைந்த ச்லோகத்தின் அர்த்தம் வருமாறு:

அடர்ந்த தமஸ்ஸின் முதிர்ச்சியால் மலினமான பெரிய ஊர்மிக்கூட்டங்களால் பாதிக்கப்படாமல் வஸுதேவர் சூரியனின் மகளான யமுனையை குறையற்ற யோகி ஸம்ஸாரத்தைக் கடப்பது போலத் தாண்டிச்சென்றார்.

இந்த ச்லோகத்தில் ஐந்தாறு பதங்களுக்கு இரட்டை அர்த்தம் சொல்லி கீழ்க்கண்ட இரண்டு அர்த்தங்களை வருவித்துக் கொள்ளலாம். முதல் அர்த்தம்:

வசுதேவர் பயணித்தபோது மேகமும் மழையுமாய் இருந்ததாலும், நள்ளிரவுப் போதுக்கான கும்மிருட்டு இருந்ததாலும் யமுனா நதியின் நீருக்கு இயல்பாகவே கருமை உண்டானபடியாலும், யமுனை கந்தம்: பரிபாக மலீமஸமாக இருந்தது. அதில் பெரிய அலைக்கூட்டங்கள் இருப்பினும் அவற்றால் வசுதேவருக்கு ஏதும் தீங்கு ஏற்படவில்லை. அந்த ஸூர்யபுத்ரியான யமுனை என்கிற பெருக்கை அனகன் என்கிற கிருஷ்ணனோடு தான் கூடியிருப்பதை எண்ணிய படியே வசுதேவர் தாண்டிச் சென்றார்.

இரண்டாம் அர்த்தம்:

ஸம்ஸாரம் என்னும் இக-வாழ்க்கையில் (பசி, தாகம், சோகம், மோஹம், மூப்பு, மரணம், என்கிற) ஊர்மிகணங்கள் பெரியவையாய் உள்ளன. கனமான (அடர்த்தி கொண்ட) தமோகுணத்தின் முதிர்ச்சியாலே மாசுபட்டவை அவை. இவற்றால் பாதிக்கப்படாமல், குறையற்ற யோகமனம் கொண்டவன் ஸம்ஸ்ருதியைத் தாண்டலாம். இந்த பாதிப்பின்மை (அநுபல்லவம்) குருக்களாலே ஏற்பட்டது. அநக-யோக-மநஸ்ஸும் அவர்களாலேயே இவனுக்கு வாய்த்தது.

முதல் அர்த்தம் கதைச் சந்தர்ப்பத்துக்குப் பொருந்தும். இரண்டாவது அர்த்தம் ஸமாஸோக்தியால் கிடைத்தது. இதில் நமக்கு வேண்டிய நீதி உள்ளது. ஊர்மிகணத்தைத் தாண்டுவதற்கு யோகம் என்கிற உபாயம் இருப்பதால் நாம் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து தப்பலாமே, ஏன் அதில் உழலவேண்டும்?

507. ஊர்த்வம் கீழாய் உருள்வானேன்?

மேலும் கீழுமாக, ஸ்வர்க்கத்திலும் பூமியிலுமாக உருண்டுகொண்டிருப்பானேன்? மோகூதத்தை நாடலாமே. (ஊர்த்வம் = மேல்)

घटीयन्त्रन्यायेन पुनरावृत्त्यधीन गर्भवास व्याधि निरयादि सम्भवे तु
दुःखं वक्तुमपि दुस्सहम् ।

- தாத்தர்யசந்த்ரிகா.

கூழீணை புண்யே மர்த்யலோகம் விசந்தி என்றும் கதாகதம் காமகாமா லபந்தே என்றும் உள்ள கீதை வரிகளுக்கான உரையில் இந்த அறிவுரை:

கடயந்தரம் இருக்கிறதே ஏற்றச்சால், அது மேலும் கீழுமாக மாற்றி மாற்றிப் போய்க்கொண்டிருக்கும். அதுபோல் திரும்பி வரல் காரணமாய் கர்ப்பவாஸம், பிணி, நரகம், முதலியவை சம்பவித்தால் துக்கம் சொல்வதற்குக்கூட சகிக்க முடியாது.

புண்ணியம் பண்ணி ஸ்வர்க்கம் சென்று போகங்கள் எய்தி புண்ணியம் தீர்ந்தவுடன் மறுபடியும் கீழே வந்து, இவ்வாறாக மேலும் கீழும் கதாகதத்தை அடைவதால், உருளை உவமையாயிற்று.

508. ஊர்க்குருவிக்கு அதி உயரம் ஏன்?

எவ்வளவு எத்தனித்தாலும் கருடன் பறக்கும் உயரத்தில் குருவி போக முடியுமா? தத்தம் ஸாத்ய-அஸாத்யங்களைப் புரிந்துகொண்டு செயல்படவும். மிகத் துள்ளவேண்டாம்.

गतिर्व्योम्ना किं तत् गरुडं अभिटङ्केत चटकः

पिबत्वम्भः क्षारं न खलु कलशीसूनुरलसः ।

कलः कण्ठे नादः क इव मशकः किन्नरपतिः

कथंचित्साधर्म्यं क्षिपति न हि वैधर्म्यनियमः ॥

- ஸுபாஷிதநீவி?

த்ருப்தபத்தியின் முடிவுக்கருகில் இந்த அறிவுரை:

வானில் பறந்த மாத்திரத்தால், குருவி கருடனை நெருங்கிப்போகுமா? உப்புத்தண்ணியைக் குடித்த மாத்திரத்தால் அஜீர்ணக்காரன் அகஸ்தியர் ஆகிவிடுவானா? குரலில் புரியாததொரு இனிமை இருந்த மாத்திரத்தால் கொசு எதுவாவது கின்னரராஜன் ஆய்விடுமோ? உறுதியான வேற்றுமைகள் இருக்கும்போது ஏதோவொரு விதத்தில் ஒற்றுமை எதையும் தள்ளாது அல்லவா? ஊர்க்குருவி உயரப் பறந்தாலும் கருடனாகுமா? என்றொரு தமிழ்ப்பழமொழி. உன் சாதனைகளின் வரம்பைத் தெரிந்துகொள்ளு. பெரியோரோடு போட்டிக்குப் போகாதே. முடியாத காரியத்தில் முயற்சி வேண்டாம்.

கடந்த நாலு அறிவுரைகளின் தலைப்புகள் வருமாறு:

ஊர்த் துக்கமெலாம் ஒருத்தனுக்கேன்?

ஊர்மிகணத்தில் உழல்வானேன்?

ஊர்த்வம் கீழாய் உருள்வானேன்?

ஊர்க்குருவிக்கு அதி உயரம் ஏன்?

509. ஊனம் செயினும் தொண்டர் மேல்.

எம்பெருமானிடம் பக்தி கொண்டவர்கள் இழிசெயல்களைப் பண்ணினாலும் தூய்மைப்படுத்த வல்லவரே. (ஊனம் = இழிந்த காரியம். மேல் = மேம்பட்டவர்)

एतेन परमाप्तस्य भक्ताङ्घ्रिरेणोः भाषागाथाऽपि निर्व्यूढा ।

एवं हि सा संस्कृतेन विपरिणंस्यते ।

दिव्यैरवेद्यविभवेति यदि ब्रुवन्ति

माध्वीमनोज्ञतुळसीक यदीति चाहुः ।

ऊनक्रिया अपि परानपि कारयन्तः

भुक्ताधिकं ददति चेन्ननु तत्पवित्रम् ॥

इदमपि संकीर्तनप्रशंसापरं इति प्रकरणात् स्ववाक्यस्वारस्याच्च सुव्यक्तम् ॥

- தாத்பர்யசந்த்ரிகா.

பகவத்கீதையில் பதினேழாம் அத்தியாயத்தில் உச்சிஷ்டம் . . . தாமஸப்ரியம் என்றுள்ளது. உச்சிஷ்டம் என்றால் எச்சிலுணவு என்றோ மிச்சமான உணவென்றோ பொருள்படும். கீதாபாஷ்யத்தில் எம்பெருமானார் "குர்வாதிப்யோந்யேஷாம் புக்ததோச்சிஷ்டம்" என்கிறார். ஆசார்யனுடைய எச்சிலுணவைச் சிஷ்யன் சாப்பிடலாம் என்ற ரீதியில் சாஸ்திரம் கூறிய சில விதிவிலக்குகளைத் தவிர்த்து, மற்ற எச்சிலுணவெல்லாம் தாமஸம், நிஷித்தம், என்று கருத்து. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அதற்குரையில் ஸ்வாமி தேசிகன் அருளியிருப்பது இது.

இத்தாலே மிகவும் ஆப்தரான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரின் தமிழ்ப்பாசுரம் ஒன்றுக்கும் நிர்வாஹம் ஆயிற்று. இவ்வாறே அது ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. தமிழ்ப்பாசுரம் திருமாலை எனும் பிரபந்தத்தில்:

வானுளார் அறியலாகா வானவா என்பராகில்

தேனுலாம் துளபமாலைச் சென்னியாய் என்பராகில்

ஊனமாயினகள் செய்யும் ஊனகாரகர்களேனும்

போனகம் செய்த சேடம் தருவரேல் புனிதமன்றே.

(அரும்பொருள்: உலாம் = உலவுகிற. சென்னி = தலை.
ஊனகாரகர் = பிற ரை இழிசெயல் பண்ணுவிப்பவர். போனகம்
செய்த சேடம் = சாப்பிட்ட மிகுதி)

பொழிப்புரை: வானவர்களும் புரிந்துகொள்ள முடியாத வானவனே!
என்றும், தேன் மிகுந்த துழாய்மாலையைத் தலையில்
தரித்தவனே என்றும், கீர்த்திப்பார்களானால், அத் தொண்டர்கள்
இழிசெயலைப் பண்ணுபவர்களும் பண்ணுவிப்பவர்களும்
ஆனாலும், தாங்கள் சாப்பிட்டு மிகுந்த சேஷத்தைத்
தருவார்களானால் அது புனிதம் அல்லவா?

இதுவும் கூட ஸங்கீர்த்தனத்தைக் கொண்டாடும் நோக்குடையது
என்பது பிரகரணத்தாலும், தன் வாக்கியத்து ஸ்வாரஸ்யத்தாலும்,
நன்றாக வெளிப்பட்டது.

தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் மிகவும் ஆப்தர் ஆகையால் அவர் சொல்வதை
ஏற்றுக்கொண்டாகவேண்டும். ஆனால் உச்சிஷ்டம் தாமஸப்ரியம் என்று
கீதையில் கூறுவதற்கு எதிராக இருக்கிறது அது. கேள்வி: இரண்டு
ஆப்தவாக்கியங்களுக்கிடையே விரோதம் வந்தால் எதை ஏற்பது? இதோ
பதில்: ஆழ்வார் முதலிய கவிஞர்கள் தம் கருத்துகளைச்
சுவைபடக்கூறுவதற்காக மிகைப்படுத்த உரிமம் பெற்றவர்கள். நாம்
ஒருவருடைய எச்சிலைச் சாப்பிட வேண்டுமானால், அவரை இரண்டு
பகவந்நாமங்களைக் கீர்த்திக்கப்பண்ணியபின் அவ்வெச்சிலும்
புனிதமாகிவிடும், என்றெல்லாம் தாத்தபர்யம் கிடையாது. ஸங்கீர்த்தனம்
பண்ணும் தொண்டர்களுக்கு, (ஜல்பந்த: புருஷா: புநந்தி புவநம் என்று
தேசிகரே வேறோரிடத்தில் கூறியது போல) புனிதப்படுத்தும் தன்மை உண்டு
என்று மட்டும் கருத்து. ஆகையால் கீதையில் கூறியுள்ளதையும் ஏற்போம்.
எச்சிலைச் சாப்பிடவேண்டாம். அடுத்தொரு கேள்வி: திருநாமங்களைக்
கீர்த்திப்பவர்கள் ஊனமான (இழிவான) செயல்களைப் பண்ணினாலும்
அவர்கள் புனிதமிழக்கமாட்டார்களா? பதில்: நாமங்களின் பெருமை அதிகமாக
இருப்பதால், ஊனம் செய்தாலும் அவர்களது புனிதத்தன்மை முற்றும்
அழிவதில்லை. (சற்று குறையலாமோ என்னவோ?) பக்தர்களுக்கு அவ்வளவு
பெருமை. இன்னுமொன்று. முதலில் பாகவதர்களை அமுது செய்யப்பண்ணி,
பிறகு பாத்திரத்திலிருக்கும் மிச்ச அன்னத்தை நாம் உண்பது நல்லது.
இதற்கும் சாப்பிட்ட சேஷம் என்று தான் பெயர். இது நம்மைத்
துய்மைப்படுத்தும். இது எச்சில் அன்று. இப்படிப் பாகவத புத்த சேஷத்தை
உண்ணும்போது, அப்பாகவதர்களுக்கு நேர்ந்திருக்கக்கூடிய
செயற்குறைபாடுகளை எண்ணி விலக்கவேண்டாம் என்பது ஆழ்வார் கூறும்
அறிவுரை.

510. ஊற்றெடு கவிதையில் தரமே மேல்.

நிறைய அளவில் பெருகும் கவிதையைக் காட்டிலும் தரமுள்ள கவிதையே மேம்பட்டது.

सूते सूकरयुवतिः

सुतशतमतिदुर्भगं झटिति ।

करिणी चिरया सूते

सकलमहीपाललालितं कलभम् ॥

- முக்தக ச்லோகம்.

ஒருமுறை ஸ்ரீரங்கத்தில் அழகியமணவாள நாயனார் என்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவர் (இவர் பிள்ளை லோகாசார்யரின் ஸகோதரர் என்கிறார்கள்) சிறந்த வடமொழிக் கவியாக இருந்தார். இவருக்கும் தேசிகனுக்கும் ஸாத்விகமான ரீதியில் ஒரு போட்டி நேரிட்டது. நற்பணிகளை நான் முன்னே, நான் முன்னே, என்று பண்ணுவது நல்லது தானே? இவர் (நாயனார்) பதகமலஸஹஸ்ரம் எழுதுவது என்றும் தேசிகன் பாதுகாஸஹஸ்ரம் எழுதுவது என்றும் மறுநாள் கோவிலில் சந்திக்கும்போது யாருக்கு வெற்றி என்று காணலாம் என்றும் தீர்மானித்தார்கள். அதன்படி ஒரே இரவில் திருப்பாதுகை மேல் ஆயிரம் அழகிய ச்லோகங்களை இயற்றிவிட்டார் ஸ்வாமி தேசிகன். நாயனாரும் திருவடி விஷயமாக நிறைய ச்லோகங்களை எழுதினாராயினும் ஆயிரத்தை நெருங்கவில்லை. எனவே போட்டியில் வென்ற ஸ்வாமி தேசிகன் வெற்றிச்செருக்கு இல்லாமல் அந்த வைணவரைக் கௌரவிக்கும் விதமாக அருளிய இந்த ச்லோகத்தில் நமக்கு அறிவுரை அந்யோக்தியாக மறைந்திருக்கிறது:

பெண்பன்றி ஏராளமான பன்றிக்குட்டிகளை குறைந்த காலத்திலேயே ஈன்று விடுகிறது. பெண் யானையோ நீண்ட காலம் கர்ப்பம் தாங்கி, ஒரே ஒரு யானைக் குட்டியை ஈன்றெடுக்கிறது. பன்றிக்குட்டி மிகவும் அசிங்கம். யானைக்குட்டியோ எல்லா மன்னர்களும் சீராட்டும்படி இருக்கிறது.

மறைந்துள்ள கருத்து: விரைவும் எண்ணிக்கையும் முக்கியமல்ல. தரமே முக்கியம். சில மாதங்கள் மட்டுமே கர்ப்பம் தரித்து நிறைய குட்டிகளை ஈனுவதால், பன்றி யானையை விட அதிகப் பாராட்டு பெறுவதில்லை. ஆண்டாண்டுகளாய்க் கர்ப்பம் தரித்து ஒரே குட்டியைப் பெற்றெடுக்கும் பெண்யானையே பாராட்டுக்குரியது. ஏனெனில் அதன் குட்டியல்லவா ஸகலராஜாக்களாலும் கொண்டாடப்படுகிறது? அதே போல, கவிதையிலும் அழகியமணவாள நாயனார் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொண்டாலும், எண்ணிக்கையில் சில நூறுகளேயானாலும், தரமான ச்லோகங்களைத் தந்திருக்கிறார். அவர் பாராட்டுக்குரியவர். (தன்னடக்கம் காரணமாக, தன் ச்லோகங்களைப் புகழ்ந்துகொள்ளவில்லை தேசிகன்.) இதிலிருந்து நாம் அறியும் நீதிகள் பல: (ச்லோகத்திலிருந்து ஒன்று. நிகழ்ச்சியிலிருந்து நாலு.) 1.தரமே முக்கியம். 2.தேசிகர் போன்றோர் போட்டியையும் வெற்றியையும் பொருட்படுத்துவதில்லை.

3.வைணவர்களைக் குறைகூறக்கூடாது. 4.தன்னடக்கம் நல்லது. 5.பிறரது கவிதையைத் தன்னதினும் சிறந்ததாகக் கூறுவதையும், கவிதை நயத்துடன் கூறமுடியும். (இதனால் தன்னது சிறந்தது என்பதும் பிறருக்குப் புரியும்.)

511. ஊர்களில் பக்தர் வாழும் மேல்.

எந்த ஊரில் இறையடியார்கள் வாழுகிறார்களோ, அதுவே நாம் வசிப்பதற்குச் சிறந்த ஊர் ஆகும்.

கருந்தட முகில் வண்ணனைக் கடைக்கொண்டு தொழும் பத்தர்கள் இருந்த ஊர் தானே "வைகுந்தமாகும் தம்முரெல்லாம்" என்னும்படி ப்ரதாநம்.

- ப்ரதாந சதகம்

இது மொத்தமுள்ள நூற்றொன்றில் எழுபத்தெட்டாம் சூர்ணிகை. கைங்கர்யத்துக்கேற்ற தேசங்களில் எது முக்கியம்? என்றால், ஸ்வயம்வயக்தசேஷத்ரம் முதலியவற்றைக் கூறிவிட்டு அவை கிட்டாத காலத்தில் எவ்வூர் முக்கியம் என்பதை இந்தச் சூர்ணிகையில் அருளுகிறார்.

எந்த ஊரில் கருந்தட முகில் வண்ணன் என்கிற பகவானைத் தொழுகின்ற பக்தர்கள் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறார்களோ, பண்ணினார்களோ, அந்த ஊர் "வைகுந்தமாகும் தம்முரெல்லாம்" என்று திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் அருளியபடி பிரதானமாகும்.

பெரியாழ்வார் திருமொழியில் "கருந்தட முகில்வண்ணனைக் கடைக்கொண்டு கை தொழும் பத்தர்கள் இருந்த ஊரில் இருக்கும் மானிடர் எத்தவங்கள் செய்தார் கொலோ?" என்று திருக்கோட்டியூர்ப்பதிகத்து வரிகளும், "உரைக்க வல்லார்க்கு வைகுந்தமாகும் தம்முரெல்லாம்" என்ற திருவாய்மொழி வரிகளிலும், உள்ள இரண்டு கருத்துகளை ஒன்றாய்க் கோர்த்து இந்தச் சூர்ணிகை உண்டாயிருக்கிறது. பக்தர்கள் வாழும் ஊரில் வாழ்வது நல்லது என்பது முதலாவதில். பக்தர்கள் இருக்குமிடமெல்லாம் வைகுந்தமாகும் என்பது இரண்டாவதில். நமக்கு நீதி: நாம் ஓர் ஊரில் வசிப்பதாக முடிவெடுக்குமுன் அந்த ஊரில் விஷ்ணுபக்தர்கள் இருக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்களுள்ளும் திருவாய்மொழிப் பதிகம் உரைக்க வல்லவர், கண்ணனைக் கடைக்கொண்டு (அதாவது உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டு அல்லது முடிவாகக் கொண்டு) கைதொழுவவர்கள் இருந்தால் மிக நன்று.

512. ஊனக்கண்ணினும் பிற கண் மேல்.

மாமிசக் கண்ணைக் காட்டிலும் உயர்ந்த வேறிரண்டு கண்கள் ஸ்வாத்யாயம், யோகம், என்பவை.

श्रूयते -

स्वाध्यायचक्षुरत एकमस्य

योगो द्वितीयमभिवीक्षणाय ।

अध्ययनमनननयनोऽस्य द्रष्टा

न मांसचक्षुरभिवीक्षते तम् ॥

- ஸ்தோத்ரபாஷ்யம்.

பர்யந்தி கேசிதநிஸம் த்வதநந்யபாவா: என்ற வரிக்கான உரையில் இந்த வேதமேற்கோள்.

வேதவாக்கியம் கூறுகிறது: இவனுக்கு ஸ்வாத்யாயம் (வேதம் ஓதுதல்) என்றொரு கண். யோகம் என்பது இரண்டாவது (சாதனம்) சுற்றிலும் காண்பதற்காக. அத்ய யநம் (ஓதுதல்), மநநம் (தியானம்) என்ற கண்களைக் கொண்டவன் இவனை (இறைவனை)ப் பார்க்கிறவன். அவனை மாமிசக்கண்ணால் பார்க்க முடியாது.

நமது ஊனக்கண்களால் அதீந்த்ரியமானவற்றைப் பார்க்க முடியாது. கீதையில் கண்ணன் அர்ஜுனனுக்கு திவ்வியக்கண் கொடுத்தானாம். முதலாழ்வார்கள் மூவரையும் ஸ்வாத்யாய யோக நயநா: என்கிறார் ஸ்வாமி தேசிகன் ஒரு ஸ்தோத்ரத்தில். இந்த ஸ்வாத்யாயமும் யோகமும் கண்களாக உருவகிக்கத் தக்கவை என்று வேதத்திலேயே இருக்கிறது. இக்கண்கள் மாமிசக் கண்களை விட மேலானவை.

இதுவரை மேலே மேலாகப் பார்த்த நாலையும் சேர்த்துப் பார்ப்போம்.

- ஊனம் செயினும் தொண்டர் மேல்.
- ஊற்றெடு கவிதையில் தரமே மேல்.
- ஊர்களில் பக்தர் வாழ்நர் மேல்.
- ஊனக்கண்ணினும் பிற கண் மேல்.

513. ஊர்த்துவ வேருடை மரத்தை அறு.

மேற்புறம் வேரும் கீழ்ப்புறம் கிளைகளும் கொண்டதாக ஒரு விசித்திரமான மரம் ஆகிற ஸம்ஸாரம் என்பதை அறுத்தெறி.

ऊर्द्धमूलमधश्शाखं अश्वत्थं प्राहुरव्ययम् ॥ - गीता ।

यं संसाराख्यं अश्वत्थं - - - असङ्गाख्येन शस्त्रेण छित्वा । - गीताभाष्यं ।

अयमेवार्थः पुराणेऽपि पद्यते ।

एतत् छित्वा च भित्वा च ज्ञानेन परमासिना । इत्यादि । - - -

तच्छित्वा ततः परं परिमार्गितव्यमिति ।

- தாத்பர்ய சந்த்ரிகை.

கீதையின் பதினைந்தாம் அத்யாயம் ஊர்த்வமூலம் என்ற இந்தப் பதத்துடன் தொடங்கி இந்த அறிவுரையைக் கூறுகிறது.

மேலே வேரும் கீழே கிளைகளும் கொண்ட அரசமரத்தை பற்றின்மை என்ற ஆயுதத்தால் வெட்டியறுத்தபின் மீளாத பதத்தைத் தேடவேண்டும் என்கிறது கீதை. இங்கு கூறப்பட்டது ஸம்ஸாரம் என்கிற மரம். ஏழுலகங்களுக்கும் மேலுள்ள நான்முகனில் தொடங்குவதால் இது ஊர்த்வமூலம் ஆனது. இதை அஸங்கம் (அதாவது பற்றின்மை) என்கிற படைக்கலனால் அறுக்கச் சொல்கிறார் கண்ணன் என்று கீதாபாஷ்யம். ஸம்ஸாரம் என்பதொரு தலைகீழ் மரம் என்கிற கருத்து புராணத்திலும் கூறப்படுகிறது . . . அதை அறுத்துப் பரமபதத்தை நாடவேண்டும் என்று தாத்பர்யசந்த்ரிகை.

இங்கு கீதையில் மேல்வேர் மரமாகச் சொன்னது எது? கீதையில் ஸ்பஷ்டமாக இல்லை. ஸம்ஸாரம் என்கிற அரசமரம் என்கிறார் பகவத்ப்ராமானுஜர் தம் கீதாபாஷ்யத்தில். வேறு சிலர் உடலைத் தலைகீழ் மரமாக உருவகிப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இன்னும் சிலர் ப்ராணிவம்சம் என்கிற அரசமரம் என்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் ஸமஷ்டிக்ஷேத்ரம் என்கிற அரசமரம் என்கிறார்கள். இதில் எது மிகப் பொருந்தும் என்பதை விஸ்தாரமாகச் சர்ச்சித்து, ஸ்வாமி தேசிகன் ஸம்ஸாரமே அறுக்கவேண்டிய மரம் என்று நிர்ணயிக்கிறார். நமக்கு நீதி: ஸம்ஸாரம் என்கிற மேல்வேர்-கீழ்க்கிளை-அரசமரத்தைப் பற்றின்மை என்ற கோடாலியால் வெட்டுக.

514. ஊனுமூலாதே உதவி பெறு.

நீ ஊனுடலில் உழுவேண்டிய அவசியம் கிடையாது; வெளிவர உதவி கிடைக்கிறது. அதைப்பெறு.

ஊனில் இணைத்து உழல்விக்கும் வினைக் கடலுள் விழுந்து

யானெனதான குணங்கள் எனக்கிசை நல்வழியும்

தானுதவித் தனைத் தந்திட நின்ற தனித் தருமம்

நானினி வேறோர் பரம் நணுகாவகை நல்கியதே.

- சரமச்சலோகச் சுருக்கு.

சரமச்சலோகத்தில் சரணம் என்ற பதத்தில் அடங்கியுள்ள கருத்து இது.

ஆன்மாவை மாமிச உடலில் இணைத்து உழலப்பண்ணுவது முந்தையவினை என்னும் சமுத்திரம். இதிலிருந்து வெளிவருவதற்கு என்ன வழி? என் ஸ்வரூபத்தையும் பண்புகளையும் எனக்கேற்ற உபாயங்களையும் தானாக உதவுகிறான் பகவான். நாம் வேறொர் பொறுப்பையும் அடையவேண்டிய தேவை இல்லாதபடி தன்னையே சரணமாகத் தருகிற தனித் தருமம் "நான்" என்னும் பகவான்.

அந்த உதவியை ஏற்று நாம் சரணாகதி பண்ணவேண்டும் அவனிடம்.

515. ஊறுகள் ஒழிக்கும் கருணை பெறு.

கைங்கர்யத்துக்கான தடங்கல்கள் யாவற்றையும் ஒழிக்கும் பகவானின் கருணை வெள்ளம்.

साध्योपायोत्तरङ्गेण सिद्धोपायस्य शेषिणः ।
 लीलाप्रवाहः कारुण्यप्रवाहेण निरुद्धयते ॥
 तेनैव सर्वे लीयन्ते सिकतासेतुबन्धवत् ।
 स्वतन्त्रस्यापि सङ्कल्पाः स्वकैङ्कर्यनिरोधकाः ॥

- ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்.

ஸித்தோபாய சோதநாதிகாரத்தில் உள்ள தேசிககாரிகா பங்க்திகள் இவை.

ஸித்தோபாயம் பகவான். ஸாத்யோபாயம் பக்திப்ரபத்திகள். ஸித்தோபாயமானவனின் கருணையை வெள்ளம் பெருக்கிடப் பண்ணுகிறது நாம் அனுஷ்டிக்கும் ஸாத்யோபாயம். அவனுடைய கருணை வெள்ளம் கரைபுரண்டோடுவதால், அவனுடைய லீலாப்ரவாஹமான ஸம்ஸாரம் தடைப்படுகிறது. ஸ்வதந்த்ரனான பகவானுக்கு நாம் ஆற்றும் கைங்கர்யங்களுக்கு நிகழும் தடங்கல்கள் எல்லாம், மண்ணணைக்கட்டுகள் போல அந்த வெள்ளத்திலேயே அழிந்துபோய் விடுகின்றன.

தடையற்ற கைங்கர்யம் மோக்ஷநிலையில் கிடைப்பது. இங்கு அதற்குத் தடைகள் (ஸம்ஸாரம், கர்மபந்தம், முதலிய) பல உள்ளன. அவையெல்லாம் மணலாலான அணைக்கட்டுகள் போல. தடையாய் இருப்பதால் அணைக்கட்டு என்ற உருவகம் பொருந்தும். ஆனால் பகவானின் கருணாப்ரவாஹம் பாய்ந்தோடி வரும்போது மணலணை போன்ற அது வெள்ளத்தில் அடித்துச்செல்லப் படுகிறது. அதற்குப்பின் நமக்குத் தடையற்ற கைங்கர்யம் (மோக்ஷம்) வாய்க்கிறது. இப்படி வெள்ளப் பெருக்கை ஏற்படுத்துவது எது? நாம் செய்யும் பக்தியோ ப்ரபத்தியோ இப்பெருக்கை விளைவிக்கும். தகுந்த திருஷ்டாந்தங்கள் மூலம் விளக்க வல்லவரான ஸ்வாமி தேசிகன் ஸித்தோபாயத்துக்கும் ஸாத்யோபாயத்துக்கும் உள்ள வாசியை இவ்வாறு புரியும்படி விளக்கியிருக்கிறார். நமக்கு நீதி: சரணாகதி என்னும் உபாயத்தை

அனுஷ்டிக்கும்போது, அது பகவான் என்னும் உபாயத்தை உத்தரங்கிப்பதற்கு மட்டுமே (நேரடியாகப் பலன் தராது) என்றறிந்து பண்ணுவது நல்லது.

516. ஊழியச் சொத்தால் பெருமை பெறு.

பகவத்பாகவத கைங்கர்யம் என்பது சொத்து என்றும் ஸாம்ராஜ்யம் என்றும் கூறத் தக்கது. அதனால் பெருமைப்படு.

नियच्छन्तस्तस्मिन् निरुपधिमहानन्दजलधौ

कृतार्थीकुर्मस्स्वं कृपणमपि कैङ्कर्यधनिनः ॥

- ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்.

க்ருதக்ருத்யாதிகாரத்தின் முதல் ச்லோகத்தின் பின்பாதி இது.

அந்த எல்லையற்ற பேரின்பக்கடலில் அகிஞ்சனனான தன் ஆத்மாவை அடக்கிக்கொண்டு, கைங்கர்யமாகிற தனத்தை உடையவர்களாய் கிருதார்த்தர்களாக ஆக்கிக்கொள்வோம்.

நாம் ஏழை ஏதலர்களாயினும், கைங்கர்யச் செல்வம் கொண்டவர்கள். பொருட்செல்வம் போலே, கல்விச் செல்வம் என்றும் தவச் செல்வம் என்றும் பலவிடங்களில் கேள்விப்பட்டதுண்டு. நமது வைஷ்ணவஸம்ப்ரதாயத்தில் மட்டும் கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யம், கைங்கர்யச் செல்வம், என்றெல்லாம் வழக்காறு உண்டு. அந்தச் செல்வம் நமக்கு வாய்த்திருப்பதால் பெருமைப்படுகிறோம்.

கடந்த நாலு அறிவுரைகளின் தலைப்புகளை ஒரே இடத்தில் சேர்த்துப் படிப்போம்:

- ஊர்த்துவ வேருடை மரத்தை அறு.
- ஊனுழலாதே உதவி பெறு.
- ஊறுகள் ஒழிக்கும் கருணை பெறு.
- ஊழியச் சொத்தால் பெருமை பெறு.

517. ஊஷரம் உபநிஷத்தென்னாதே.

உபநிஷத்தை ஊஷரம் (விளையாநிலம்) ஆக்கும் வாதத்தைப் பண்ணாதே.

कार्ये व्युत्पत्तिराद्या नियतमिति गिरस्तत्परा एव सर्वाः

नान्या वेदेऽपि नीतिस्तत उपनिषदामूषरप्रायतैव ।

नातस्तद्वेद्यमीमाम्सनमुचितमिति प्रत्यवस्थीयमाने

सिद्धे व्युत्पत्तिमाद्यां बहुमुखमवयन् ब्रह्म जिज्ञास्यमाह ॥

ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களில் முதல் அதிகரணத்து முதல் ஸூத்ரத்திலேயே இந்தச் சர்ச்சை நடைபெறுவதால் இது முக்கியமாகிறது.

பதங்களின் அர்த்தத்தை முதன்முதலாகப் புரிந்து கொள்வது என்பதே காரியங்கள் மூலமாக நிகழ்வதால், எல்லா வாக்குகளும் கார்யம் பற்றியே இருக்கவேண்டும். வேதத்துக்குத் தனியாக ஒரு நியாயம் கிடையாது. ப்ரஹ்மம் முதலிய பதங்களுக்கு வ்யுத்தத்தியே ஏற்படாது. ஆதலால் உபநிஷத்து வ்யர்த்தம். ஆகையால் அதனால் அறியும் கருத்துகளை அலசுவது தகாது. என்று சிலர் ஆட்சேபித்திருக்கிறார்கள். அது தப்பான வாதம். ஸித்தத்திலும் (கார்யத்தில் தொடர்பின்றி இருக்கும் வஸ்துவிலும்) முதல் வ்யுத்தத்தி பல வழிகளில் ஏற்படுவதுண்டு. இந்தக் கருத்தை அறிவித்து, ப்ரஹ்மத்தை அறிய விரும்புவது தகும் என்றார்.

ஊஷரம் என்றால் விளையாநிலம், அதாவது எந்த விதையையும் விளைச்சற்பயிராக ஆக்காத உவர்மண். அது போலத்தான் உபநிஷத்து என்றொரு வாதம். குழந்தைக்கு முதன்முதலாக பசுமாடு என்ற பதத்துக்கு எப்படி அர்த்தம் புரிகிறது என்று ஆராய்ந்தால், பசுமாட்டை அழைத்து வா என்று ஒருவன் ஏவும்போது, இன்னொருவன் எதை அழைத்து வருகிறானோ அதற்குப் பசுமாடு என்று பெயர் என்று அது புரிந்துகொள்ளுகிறது. இந்த ரீதியில் தான் எல்லாப் பதங்களுக்கும் முதல் வ்யுத்தத்தி (புரிந்துகொள்ளல்) ஏற்படுகிறது என்று நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். இந்த ரீதியில் கடவுள் என்ற பதத்துக்கு அர்த்தம் என்ன என்பதே நமக்கெல்லாம் தெரிய வாய்ப்பில்லை. அர்த்தமே புரிந்துகொள்ள முடியாத பதங்களை அடுக்குகிற உபநிஷத்து வ்யர்த்தம் தானே? எதனால் ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா என்று ஒரு சாஸ்த்ரத்தை ஆரம்பிக்கலாம்? என்று சாதுர்யமான ஆட்சேபம். இதற்குச் சமாதானம் வருமாறு: எத்தனையோ வழிகளில் இன்ன பதத்துக்கு இன்ன அர்த்தம் என்று நமக்குப் போதம் உண்டாகிறது. சுட்டிக்காட்டல், பர்யாயபதம் கூறல், என்று பல நம் அனுபவத்தில் காண்கிறோம். ஆகையால் கார்யாந்விதமல்லாத ஸித்தவஸ்துவிலும் வ்யுத்தத்தி ஏற்படுகிறது. ஆகையால் உபநிஷத்தில் கூறிய அர்த்தங்கள் விசாரிக்கத் தக்கவையே. உபநிஷத்தை ஊஷரம் போல் கருதவேண்டாம்.

518. ஊர்ப்பன்றிக் கிழங்குண்ணாதே.

சாப்பிடலாகாது என்று நிஷித்தமான வஸ்துக்களில் ஒன்றாகும் விட்வராஹம் என்னப்படும் ஊர்ப்பன்றிக்கிழங்கு.

छत्राकं विड्वराहं च भुक्त्वा चान्द्रायणं चरेत् ...

இத்யாதிகளாலே நிஷித்தமானவையெல்லாம்

- ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்.

ப்ரவ்வயவஸ்தாதிகாரத்தில் ஏராளமான போஜநநிஷித்தங்களை அடுக்கும்போது மஹாபாரதத்திலிருந்து எடுத்த வரி இது.

நாய்க்குடை, ஊர்ப்பன்றிக்கிழங்கு, இவற்றைச் சாப்பிட்டால், அதற்குக் கழுவாயாக, சாந்த்ராயணவரதம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இது முதலாகப் பல வஸ்துக்கள் விலக்கப்பட்டவை.

சாத்திரங்களில் விலக்கப்பட்ட வஸ்துக்களில் ஒன்றான விட்வராஹத்தைச் சாப்பிடவேண்டாம். என்ன காரணம்? உடம்புக்காகாதா? மனசு கெடுமா? என்றெல்லாம் கேட்கவேண்டாம். வ்யாஸமுனிவர் சாப்பிடக்கூடாதென்கிறார். நாம் கீழ்ப்படிவோம். நாளடைவில் புரியும், நிஷித்த வஸ்துக்களால் இம்மைக் கேடுகளும் விளையும் என்பது.

519. ஊதியச் சேவகம் பண்ணாதே.

சம்பளத்துக்காக இன்னொருத்தன் கீழ்ப் பணி புரிவது தகாது.

सर्वं परवशं दुःखं என்றும் सेवा श्रवृत्तिराख्याता என்றும் சாஸ்த்ரங்கள் சொல்லாநிற்க... असेव्यसेवा पतनादिहेतुः என்றும் சொன்னார்கள்.

- *விரோத பரிஹாரம்.*

நூற்றெட்டு பத்திகளில் இது அறுபத்தைந்தாவது.

பிறரது வசத்தில் இருப்பது எல்லாமே துக்கம் என்கிறது ஒரு ப்ரமாண வசனம். சேவகம் என்பது நாய்ப்பிழைப்பு என்று பழிக்கிறது இன்னொன்று. தகாதவர்களிடம் சேவகம் பண்ணுவது கீழே விழுதல் முதலியவற்றுக்குக் காரணம் ஆகும் என்கிறது மற்றுமொன்று.

பகவத் பாகவதர்களுக்குப் பண்ணும் அடிமைப்பணி ஸ்வாபாவிகமானது. ஊதியச் சேவகமன்று. அதைப் பண்ணலாம். ஆனால் கூலிக்கோ கொத்தடிமைக்கோ கொடுமைக்குப் பயந்தோ பிறனுக்குச் சேவகம் பண்ணுவது விலக்கற்குரியது. மேலே காட்டிய மூன்று வசனங்களில் முதலிரண்டும் மனுஸ்சம்ருதியில் இருப்பவை. சம்பளத்துக்கு அடிமைப்பணி அயலான் கீழ் பண்ணவேண்டாம்.

520. ஊசின பண்டம் தின்னாதே.

ஊசிப்போன உணவுப்பண்டத்தைச் சாப்பிடக்கூடாது.

यातयामं गतरसं पूति पर्युषितं च यत् - गीता ।

यामातिक्रमणमात्रेण दोषाभावात् तेषु तेषु द्रव्येषु यावता कालेन दुष्टता,

तावद्विवक्षामाह यातयामं चिरकालावस्थितमिति । - - -

कदाचिदपि सर्वरसत्यागाभावात् तत्तद्द्व्यस्वभावतयानुशिष्टरसत्यागेन

रसान्तरापत्तिरिह गतरसशब्देन विवक्षिता ।

एतेन गतरसशब्देन निर्वीर्यस्योक्ततया - - -

पूतिशब्देन हेयतया लोकशास्त्रप्रसिद्धगुण विवक्षामाह ।

- தாத்பர்யசந்த்ரிகா.

தாமஸர்கள் விரும்பும் உணவைக் கூறுமிடத்தில் இது.

யாமம் (காலம்) கடந்த உணவு, சுவை நீங்கிய உணவு, துர்நாற்றம் வந்த உணவு, இவை தாமஸ உணவில் சேரும் என்கிறது கீதை. யாமப்பொழுது கழிந்த மாத்திரத்தாலேயே உணவுப்பொருள் கெடுவதில்லை. ஒவ்வொரு பண்டத்துக்கும் வெவ்வேறு கால அளவில் கெடுதி ஏற்படும். கெடும் வரையான காலம் கழிந்த வஸ்து என்றர்த்தம் யாதயாமம் என்பதற்கு. (இதே போல கதரஸம் என்பதற்கும் கவனித்துப் பொருள் கூறவேண்டும்.) எந்த ரஸமுள்ள வஸ்துவும், எத்தனை நாட்கள் வைத்திருந்தாலும், ரஸமின்றிப்போகாது. சுவையில் வேறுபாடு, மாற்றம், வரலாம். ஆகையால் கதரஸம் என்றால் நாம் விரும்பும் சுவை நீங்கி வேறொரு சுவையைப் பெற்ற வஸ்து என்று தாத்பர்யம். இதனால் வீர்யமிழந்த உணவு என்றதாயிற்று. துர்நாற்றம் என்று பொருள்படும் பூதி என்ற பதத்துக்கு, உலகிலும் சாத்திரத்திலும் ஹேயம் (விலக்கத்தக்கது) என்று பேர்பெற்ற துர்நாற்றம் கொண்டது என்று சொல்லவந்த கருத்து.

ஊசிப்போனது என்றால் என்ன? காலம் கடந்தது, சுவை குன்றியது, நாற்றம் பிடித்தது, இவையெல்லாம் ஊசலின் அறிகுறிகள். ஊசிப்போன உணவுப்பண்டத்தை (தாமஸர் அல்லாத, தாமஸர் ஆக விரும்பாத) நாம் சாப்பிடக்கூடாது.

இது வரை பண்ணக்கூடாததாகப் பார்த்த கடந்த நாலு அறிவுரைகள் வருமாறு:

- ஊஷரம் உபநிஷத்தென்னாதே.
- ஊர்ப்பன்றிக்கிழங்குண்ணாதே.
- ஊதியச் சேவகம் பண்ணாதே.
- ஊசின பண்டம் தின்னாதே.

521.ஊருலகிழிப்பதைப் பண்ணாதே.

உலகம் எதைப்பழிக்கிறதோ அதை ஒழித்துவிடு. (இழிப்பது= இழித்துரைப்பது, நிந்திப்பது)

अस्वर्ग्यं लोकविद्धिष्ठं धर्म्यमप्याचरेन्न तु
என்று கழிக்கலாவது.

- ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம், ஸாத்யோபாய சோதநாதிகாரம்

பக்தியோகத்தைப் பழிக்க வேண்டாம் என்று விளக்குகையில் இது:

யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்ம்ருதியில் இந்த நீதி இருக்கிறது. ஒரு செயல் தர்மத்துக்கேற்றதானாலும், அது பரலோக சாதனமாகாமலோ, உலகத்தாரின் பழிப்புக்கு நிலமாகவோ இருந்தால், அதை அனுஷ்டிக்கக் கூடாது, என்று வாஸ்தவம் தான். ஆனால் பக்தியோகம் இவ்வாறல்லவே?

சில காம்யகர்மங்கள் சாஸ்த்ரீயமாக இருந்தாலும், சில காலகட்டங்களில் உலகத்தாரின் வெறுப்புக்கு நிலமாகலாம். அப்படிப்பட்ட செயல்கள் தர்மத்துக்கு ஏற்றனவானாலும், கழிக்கத்தக்கவை. உலகத்தின் ஏச்சுக்கு ஆளாகும்படி, தர்ம-அனுஷ்டானம் தேவையில்லை. உலகத்தாரின் உணர்வுகளை மதி. இன்றும் சிலர் “ஊருக்காக வாழாதே, உனக்காக வாழ், சமூகத்தை எதிர்த்து துணிச்சலாகப் போராடு, நல்ல குறிக்கோளுக்காக நாட்டையே எதிர்க்கலாம்” என்றெல்லாம் கற்பிக்கிறார்கள். ஸ்ம்ருதியும் தேசிகனும் இதற்கு எதிர்க்கட்சி. “ஊருடன் ஒத்து வாழ்; அதற்காக அறத்தின் விளிம்புகளில் தளர்ச்சி பண்ணிக்கொண்டாலும் பரவாயில்லை. முக்கியமான அறங்களில் தளர்த்திக் கொள்ள வேண்டாம்”. அதே சமயத்தில் ஊருலகத்தைச் சாக்கு சொல்லி, பக்தியோகம் முதலிய (நாம் பண்ண முடியாத) தர்மங்களைப் பழிப்பதும் கூடாது.

522. ஊனைக் குமைத்திட்டுண்ணாதே.

உயிர்க்கொலை பண்ணி மாமிசம் சாப்பிடக் கூடாது. (ஊன் = மாமிசம், குமைத்திட்டு = வருத்தி, அழித்து)

ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத் ஆகை உசிதமாய் இருக்க, “அறப்பொருளை அறிந்து ஒராதே மறுக்கி வல்வலைப்படுத்திக் குமைத்திட்டுப் பல்லுயிரைக் கொன்று உண்ணும்படிகளையும்”

-பரமபதசோபானம்

நிர்வேத பர்வத்தில் நாம் பண்ணி வருகிற பாவச் செயல்களை நினைத்து வருந்தச் சொல்லும்போது, சில தப்புக்காரியங்களை அடுக்குகிறார்.

எல்லா உயிரினங்களுக்கும் நண்பனாக இருக்க வேண்டும். மாறாக தர்மநுட்பத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாமல், குழப்பி, வயப்படுத்தி, வாட்டி, ஜீவராசிகளைக் கொன்று தின்ற படிகளையும்.

திருவாய்மொழியின் ஒரு பாசுரத்திலிருந்து பல பதங்களைக் கடன் வாங்கியிருக்கிறார். “மறுக்கி வல்வலைப்படுத்திக் குமைத்திட்டுக் கொன்றுண்பர் அறப்பொருளை அறிந்தோரார் ஈதென்ன உலகியற்கை” என்கிறார் நம்மாழ்வார். திருவாய்மொழியின் இவ்விரு வரிகளுக்கு அர்த்தம் சொல்வதில் இரு வேறு அணுகல்கள் இருக்கின்றன. முதல் கருத்து: பிறரை(நல்லோரை)க் கலக்கி (பயப்படுத்தி மனங்குழப்பி), தன் வசமாக்கி, (தங்கள் பொருட்களைத் தாங்களே அவர்கள் கொடுத்து

விடும்படி) பாதித்து, (இவர்கள் ஜீவித்திருந்தார்களாகில் என்றேனும் ஒருநாள் பிரதிசூலிப்பர் என்று பார்த்து) அவர்களை மரிப்பித்து வயிறு வளர்க்கிற உலகத்தார் சபாவம் என்னே கொடுமை! இரண்டாம் கருத்து: கலக்கி (மீன் முதலிய ஜந்துக்களை) உறுதியான வலையில் விழவைத்து வருத்தி கொண்டு தின்கிற மாமிசபகூடர்கள் அறப்பொருளை அறியாமல் வாழ்வது உலகியற்கை ஐயோ!” இவ்விரண்டு அர்த்தங்களில் முதலாவது இருபத்துநாலாயிரப்படி முதலியவற்றில் இருந்தாலும், இரண்டாவது கருத்தை இங்கு பரமபத ஸோபானத்தில் காட்டுகிறார். நீதி: உயிர்க்கொலை பண்ணாதே; மாமிசம் தின்னாதே; கொலையுண்ணும் ஜந்து தவிக்கிறதைப் பார்த்தும் ஈவிரக்கமில்லாமல் குமைக்கலாமா? அதற்கு மேல், இது அறத்துக்கு முரணன்று என்று நினைப்பது தவறு. எல்லா உயிரினங்களுக்கும் நண்பனாய் இரு.

523.ஊண் உடை ப்ரார்த்தனை பண்ணாதே.

சாப்பாடு, துணிமணி, முதலிய அற்ப வஸ்துக்களைப் பெருமாளிடம் யாசிக்காதே.

(ஊண் = உணவு)

“கொள்ளக்குறைவில்லாத வள்ளல் மணிவண்ணன்” பக்கலிலும் “கூறை சோறு” என்றாற்போலே தனக்கு மற்றொரு பிரயோஜநாந்தரத்தை அபேசுகியாதே

-பரமபத ஸோபானம்

முன்றாவதான விரக்தி பர்வத்தில் இந்த நீதி:

நம்மாழ்வார் பெருமானை “எடுத்துக்கொள்ள எடுத்துக்கொள்ள குறைந்தே போகாத வள்ளல்” என்கிறார். அவன் இப்படிக் கொடையாளியாய் இருப்பதால், அவனிடம் நாம் நிறைய யாசித்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனாலும், பெரியாழ்வார் “கூறை சோறு இவை வேண்டுவதில்லை” என்கிறார். அதன்படி, வேறு பலன்களை அவனிடமும் கேட்கக்கூடாது.

இரண்டு விஷயங்களைக் கவனிக்க வேண்டும். பக்கலிலும் என்று ஒரு “உம்” இருக்கிறது. ஆகையால் மற்றவர்களிடமும் எதையும் யாசிக்கக் கூடாது. இன்னொன்று. உணவும் உடையும் வேண்டாம் என்னவில்லை, வேண்டாதே என்கிறார். “அங்கங்கே அவை போதரும் கண்டாய்” என்று அடுத்த வரியில் விளக்குகிறார் பெரியாழ்வார். அவனுடைய அடியவர்களுக்கு அவை தாமே கிடைக்கும். வேண்டியவை (தேவையானவை) எல்லாம் வேண்ட(யாசிக்க)த்தக்கவை அல்ல. எப்படி விலக்கம் பற்றிய விளக்கம்? மகோதாரனிடம் அற்பப் பொருள்களை ஏகாந்திகள் வேண்டினால், அது அவனுக்கும் இழுக்கு, அவர்களுக்கும் இழுக்கு. (கூறை என்றால் எல்லா வஸ்துங்களையும் குறிக்கும்; தற்காலத்தில் கூறைப் புடவை என்று மட்டுமே வழக்காறு).

524.ஊழல் மதி தாண்டு ஒண்ணாதே

அறிவில் அழுக்கு சேர விடாதே. சேர்ந்தால், அது பொருந்தாதபடி விவேகத்தின் துணையால் அதைத் தாண்டு. (ஊழல் = அசுத்தம், மதி = அறிவு, ஒண்ணாதே = பொருந்தாமல்).

मया दत्ते हस्ते मतिक्लृषमुल्लङ्घ्य तरसा
परब्रह्मैकान्ती भव जलनिधिं गोष्पदयति ॥

-ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

மூன்றாம் அங்கத்தில் விவேகன் என்ற அரசன் கூறுகிறான் :

நான் கை கொடுக்கும்போது அறிவழுக்கை பலமாகத் தாண்டி பரம்பொருளிடம் ஏகாந்தியாகி ஸம்ஸார சமுத்திரத்தைக் குளம்படி ஆக்கிவிடுகிறான்.

உடலில் அழுக்கு சேர்ந்தால் குளிக்கிறோம். அறிவில் அழுக்கு சேர்ந்தால்? அது மேலும் விபரீதம் விளைவிக்கும். (ஆழ்வாரும் முதலில் பொய்நின்ற ஞானத்தைக்கூறி, பிறகு தான் அழுக்குடம்பைக் கூறினார்). மதி கலுஷத்தைத் தாண்டுவது கடினம். தரஸா (பலாத்காரமாக) தாண்ட வேண்டியிருக்கும். அதற்கு விவேகத்தின் துணை வேண்டும். ஆனால் கஷ்டப்பட்டு தாண்டி விட்டால், சிறந்த பயன்கள் கிடைக்கும். முதலில் பரம்பொருளிடம் ஏகாந்தி ஆவான். மற்றவற்றில் நாட்டம் இருக்காது. நாளடைவில் சம்சார சாகரத்தையே எளிதில் தாண்டும்படி, அதைக் குளம்படி ஆக்க முடியும் அவனால். மாட்டின் குளம்படியில் சேற்று நீர் இருந்தாலும் நாம் சுலபமாகத் தாண்டி விடுகிறோம் அல்லவா? (அது சிறிதாக இருப்பதால்). அது போல பிறவிக்கடலையே அநாயாசமாகத் தாண்டும் ஆற்றல் கிடைத்து விடுகிறது. நீதி: அறிவில் அழுக்கை வைத்திராதே. விவேகம்(பகுத்தறிவு) மூலம் அதைக் கடந்து வா.

கடந்த நாலு நீதிகளின் தலைப்புத் தொகுப்பு இதோ:

ஊருலகு இழிப்பதைப் பண்ணாதே.
ஊனைக் குமைத்திட்டு உண்ணாதே.
ஊண் உடை பிரார்த்தனை பண்ணாதே.
ஊழல் மதி தாண்டு ஒண்ணாதே.

525.ஊண் கொண்டவுடன் குளிக்காதே.

சாப்பிட்டவுடன் குளிக்கக்கூடாது.

न स्नानं आचरेत् भुक्त्वा नातुरो न महानिशि ।
न चान्यवस्त्रं आच्छाद्य नाविजाते जलाशये ॥
इत्यादिभिः तत्प्रतिषेधात् स्नानान्तराणि भवन्ति ।

மூன்றாம் அதிகாரத்தில் குளியலைப் பற்றி விளக்கும்போது இது:

“1.சாப்பிட்டவுடன் குளிக்கக்கூடாது. 2.வியாதியஸ்தன் குளிக்கக்கூடாது. 3.நள்ளிரவில் குளிக்கக்கூடாது. 4.இன்னொருவருடைய துணியை உடுத்திக்கொண்டு குளிக்கக்கூடாது. 5.முன்பின் தெரியாத நீர்நிலையில் குளிக்கக்கூடாது.” இது முதலியவற்றால், அவ்வவை தடுக்கப்பட்டிருப்பதால், (மந்திர ஸ்நானம் முதலிய) வேற்றுவகையில் குளியல்கள் சம்பவிக்கின்றன.

குளியலில் பல வகை. நீரில் முழுகிக் குளிப்பதற்கு வாருண ஸ்நானம் என்று பெயர். அதைப் பல சமயங்களில் பண்ணலாகாது என்று தடைகள் உண்டு. (உதாரணத்துக்கு மேலே காட்டிய ஐந்து). அப்போதெல்லாம் மற்ற வகை ஸ்நானங்கள் ப்ராப்தமாகின்றன. நீதி: குளிப்பதற்கு முன்னோடு சாப்பிடக்கூடாது.

526. ஊர் ஏமாற்ற நடிக்காதே.

உலகத்தை ஏமாற்றுவதற்காகப் போலி வேஷங்கள் போடாதே.

ये लोकानिह वञ्चयन्ति विरलोदञ्चन्महःकञ्चुकाः
ते तिष्ठन्तु ...

-ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

முதல் அங்கத்திலே இந்த ச்லோகம். மற்ற மணிகள் கவுஸ்துப மணிக்கு ஈடாகுமா? என்பதைச் சொல்வதற்கு இது பீடிகை. அல்லது இந்த நீதியைச் சொல்வதற்கு கவுஸ்துபமணி வர்ணனம் அந்யாபதேசம் என்று கூடச் சொல்லலாம்.

எவர்கள் (அதிகக் காந்தி இல்லாமலே) ஆங்காங்கே சிறிதாக வெளிப்படும் காந்தியை(மிளிர்ச்சியை)ப் போர்வையாகக் கொண்டு உலகத்தாரை ஏமாற்றுகிறார்களோ, அவர்கள் கிடக்கட்டும்.

சொந்தமாக பிரகாசம் இல்லாதவர்கள் என்ன பண்ணுகிறார்கள்? தங்களுக்கு இவ்வளவு தான் பிரகாசம் என்ற உண்மையை மறைக்கிறார்கள். அதற்காக பிரயாசைப் படுகிறார்கள். ஒளிச் சட்டையைத் தரிக்கிறார்கள். (செயற்கை ஒப்பனை பண்ணிக்கொள்ளுகிறார்கள்). அதனால் ஏமாறுகிறார்கள் நிறைய பேர். அவர்கள் கிடக்கட்டும். உண்மையில் இயற்கையாக சுடர் விட்டு ஒளிர்வரும் உண்டே. நீதி: ஒப்பனை பண்ணிக்கொண்டு ஊராரை ஏமாற்றாதே. அழகில்லாமலே அழகன் போல் பண்ணிக்கொள்வது, புலமை இல்லாமலே புலவன் போல் பேசுவது, வைராக்கியம் இல்லாமலே துறவியாய் நடமாடுவது, இதெல்லாம் தப்பு.

527. ஊழ்மை தவறி நடக்காதே.

நேர்மை பிறழக் கூடாது. (ஊழ்மை = முறைமை)

सर्वं जिह्वं मृत्युपदं आर्जवं ब्रह्मणः पदम् |

एतावान् ज्ञान विषयः किं प्रलापः करिष्यति ||

என்கிற ச்லோகத்துக்கும் இந் நமஸ்ஸின் பொருளிலே ப்ராதாந்யேந தாத்தபர்யம்.

-*ரஹஸ்ய த்ரயஸாரம், மூல மந்த்ராதிகாரம்*

திருமந்த்ரத்தில் உள்ள நம: என்ற பதத்துக்கு அர்த்தம் சொல்லும்போது:

கோணலானதெல்லாம் மரணத்தின் நிலம். நேர்மை பரம்பொருளின் நிலம். இவ்வளவே அறிவின் விஷயம். விரிவுப் பேச்சு எதற்காக? என்று ஒரு ச்லோகம் (மகாபாரதத்தில்) சொல்லுகிறதே, அதற்கும் இந்த நமஸ் என்பதன் பொருளே முக்கியக் கருத்தாகும்.

நம: என்பது “ந மம” எனக்கில்லை என்பதை உணர்த்தும் பதம். எனக்கு என்பது ம்ருத்யு. எனக்கில்லை என்பது அழியாத பரம்பொருள். என்று பாரதம் விளக்குகிறது. அப்படியானால் “இவ்வளவே அறிவின் விஷயம்” என்று மேற்கூறிய மகாபாரத ச்லோகமும் நமஸ்ஸின் அர்த்தத்தை போதிக்கிறது. நீதி: நேர்மையே கடவுளின் நிலம்; கோணலே சாத்தானின் நிலம்; ஜ்ஞானம் மொத்தம் இதில் அடங்கி விட்டது.

528. ஊர் குலம் சொல்லி அழைக்காதே.

பாகவதர்களை பெருமாள் பெயரிட்டே அழைக்க வேண்டும்; மரியாதைக் குறைவாக ஊரையும் குலத்தையும் சொல்லிக் கூப்பிடக் கூடாது.

एकान्ती व्यपदेश्यो नैव ग्राम कुलादिभिः |

विष्णुना व्यपदेश्यः तस्य सर्वं स एव हि ||

என்று தெளிந்து “கண்ணபுரம் ஒன்று உடையானுக்கு அடியேன் ஒருவற்கு உரியேனோ” என்று சொல்லும் மறுமாற்றத்தாலே அறியலாம்.

-*அஞ்சலி வைபவம்*

அஞ்சலிவைபவத்தில் சொன்ன அதிகாரியின் சிறப்புகளை விவரிக்கும்போது இது:

விஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதையில் ஒரு ச்லோகம்: “ஏகாந்தியை (தேவதாந்தரத்தைப் பற்றாத பாகவதனை) குறிப்பிடுவதானால், அவனுடைய ஊர், குலம், முதலியவற்றால் நிர்தேசிக்கக் கூடாது. பகவத் ஸம்பந்தத்தை இட்டே நிர்தேசிக்க வேண்டும். அவனுக்கு எல்லாமே “அவன்” தானே?”. இதைப் புரிந்து கொண்டவன் வேறு விதமாகத் தன்னை ஒருவன் அழைத்தால், “அடியேனுக்கு எம்பெருமான் ஒருவனே ஸ்வாமி; வேறு யாருக்கும் நான் உரியவனன்று” என்று பதில் சொல்லி விடுகிறான்.

மரியாதைக் குறைவாகக் கூப்பிடும்போது, புத்தூரான், பாக்கத்தான், என்று ஊர் பெயர்களாலோ, பண்டாரம், ஆச்சி, என்று குலப்பெயர்களாலோ, இன்றும் கூப்பிடுவது உண்டு. ஆனால் பாகவதர்களை நிர்தேசிக்கும்போது மரியாதையாக, புருஷோத்தம தாசர், தெய்வத்துக்கரசு நம்பி, என்று பெருமானுடைய திருநாமங்கள் மூலமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். அப்படியானால் திருக்கோட்டியூர் நம்பி, தூப்புல் பிள்ளை, என்றெல்லாம் ஊர் பெயர்களாலும், சக்ரவர்த்தி, கிடாம்பி, என்றெல்லாம் குலப் பெயர்களாலும், பாகவதர்களை காலங்காலமாக நிர்தேசித்து வந்திருக்கிறோமே, அதெல்லாம் தப்பா என்று கேட்டால், திவ்யதேசத்துப் பெயர்களிலும், மகாகுலத்துப் பெயர்களிலும் பகவத் ஸம்பந்தம் தெரிவதால், அவையெல்லாம் நல்லவையே. விஷ்ணுவின் தொடர்பற்ற பெயர்களால் வ்யபதேசம் கூடாது என்கிறார். இதே நீதி ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரத்திலும் இருக்கிறது.

கடந்த நாலு நீதிகளின் தலைப்புகளைச் சேர்த்துப் படித்தால் செவிக்கினிய சொற்குவை வருகிறது.

ஊண் கொண்டவுடன் குளிக்காதே.
 ஊர் ஏமாற்ற நடிக்காதே.
 ஊழ்மை தவறி நடக்காதே.
 ஊர் குலம் சொல்லி அழைக்காதே.

நாலும் நாலு வெவ்வேறு நூல்களிலிருந்து எடுத்தவை.

529.ஊர்க்குப் புலமையை விற்காதே.

பண்டிதன் தன் திறமையைப் பணத்துக்கு விற்கக்கூடாது. பணத்தை விடப் பெரிய பலன்களைப் புலமையிலிருந்து பெறலாம்.

पण्डितैरर्थकार्पण्यात् पण्यस्त्रीभि रिव स्वयम् |

आत्मा संस्कृत्य संस्कृत्य परोपकरणीकृतः ||

இத்யாதிகளில் பரிஹசித்திர படியே கணிகாலங்காரம் ஆக்குதல்

-ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

சிஷ்யனின் கடமைகளைக் கூறும்போது, இந்த நீதி:

“பணத்தாசைப் பண்டிதனும் விலைமாதும் ஒரே மாதிரி. எப்படியென்றால் அவள் தனது உடலை மேன்மேலும் அலங்கரித்துக்கொண்டு, பிறர்க்குப் பயன்படுத்துகிறாள். இவனும் தன் அறிவை மேன்மேலும்

பண்படுத்திக்கொண்டு பிறர்க்குப் பயன்படுத்துகிறான்” என்பது போன்ற வசனங்களில் பரிகசிக்கிற ரீதியிலே கணிகையின் அலங்காரமாக ஆக்கிவிடக்கூடாது, தான் கற்றதை.

புலமையை விற்றுப் பணம் பண்ணுவதைக் கடுமையாகச் சாடுகிறார். வித்வான்கள் ப்ரவசனமோ உபன்யாசமோ அத்யாபனமோ பண்ணி மற்றவர்களுக்கு உதவும்போது, அதைப் பணத்தாசையால் பண்ணினால் அவ்வளவு கேவலமா என்ன, தேவடியாள் போல என்கிறாரே? இதோ நாலு ஒப்புமைகள். இருவரும் அர்த்த-ஆசையால் பண்ணுகிறார்கள். இருவரும் ஆத்மாவை (உடலை, அறிவை) மேன்மேலும் வனப்பாக்கிக் கொள்வதே இதற்காகத் தான். இருவரும் ஸ்வயமாக இந்த விற்பனை யைப் பண்ணுகிறார்கள். இருவரும் அயலாருக்குக் கருவியாகத் தங்களதை ஆக்குகிறார்கள். இந்த ஒப்புமைகள் நம் மனத்தில் உறுத்தும்படி உறைப்பதற்காக இதோ இன்னும் சில விளக்கவரிகள்: அவள் புலவி தந்து பணம் பெறுகிறாள்; இவர் புலமை தந்து பணம் பெறுகிறார். அவள் மறைக்க வேண்டியதை (அழகு) வெளிக்காட்டிக் கவர்கிறாள். இவரும் மறைக்க வேண்டியதை (மந்த்ரம்) வெளியிட்டுக் கவர்கிறார். அவள் தேவடியாள்; இவர் தேவனுக்கு அடியார். அவள் பிறர்க்காகத் தன் உடலை அலங்கரித்துக் கொள்ளுகிறாள்; இவர் பிறர்க்காகத் தன் அறிவை ஸம்ஸ்கரித்துக் கொள்ளுகிறார். இருவரும் பண்ணுவது தப்பு. ஆத்மா, ஸம்ஸ்க்ருத்ய, என்ற பதங்களின் இரட்டைப் பொருள்கள் இந்த ஒப்புமைகளை மேலும் வலுப்படுத்துகின்றன. நீதி: தன் பாண்டித்யத்தால் தான் நேரடியாகப் பலன் பெறாமல் அதைக் காசாக்கிக் கொள்ளாதே.

530.ஊறுகாய் காமனுக்கு ஆகாதே.

மன்மத தேவனுக்கு ஊறுகாய் ஆகிவிடாதே.

अनघ समाधि संपदुदरंभरिरात्मभवः
प्रबलमहोर्मिजाल भरिते दुरितांबुनिधौ ।
जडमति जन्तुजातं उपजात विहारमसौ
सुख बडिशावकृष्टमुपदंश दशां नयति ॥

-ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

நாலாம் அங்கத்தில் க்ரோதன் என்கிற கதாபாத்திரத்தின் வாயிலாக இந்த நீதியைத் தருகிறார்.

குற்றமற்ற தியானச் செல்வத்தை வயிறு நிறைய விழுங்குகிற மன்மதன் ஊர்மிகள் என்னும் பேரலைகள் நிறைந்த பாவக் கடலில்

விளையாடுகிற அறிவிலிகளின் கூட்டத்தை சுகம் என்னும் தூண்டிலால் இழுத்து ஊறுகாய் ஆக்கிக்கொள்கிறான்.

மன்மதன் யோகிகளையும் விட்டுவைக்கவில்லை, ஜடர்களையும் விட்டு வைக்கவில்லை. யோகிகளின் தியானச் செல்வத்தைக் கபளீகரம் பண்ணி தன் வயிறை நிரப்பிக் கொள்கிறான் என்றால், அந்த முக்கிய உணவுக்குத் தொட்டுக் கொள்ளும் ஊறுகாய் போல, ஜடமதிகளை ஆக்குகிறான். அவர்கள் ஐயோ பாவம், ஏற்கெனவே சமுத்திரத்தில் விழுந்தவர்கள். பசி முதலிய ஊர்மிகள் நிறைந்த பாவமென்னும் கடலிலே (மீன்கள் போல துள்ளி) விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவன் (மன்மதன்) சுகம் என்னும் தூண்டிலைப் போட்டு அவர்களைப் பிடித்திழுத்து தனதுணவுக்கு ஊறுகாய் போல ஆக்கி ரசிக்கிறான். (ஊர்மி என்ற பதத்துக்கு இரண்டு பொருள்கள். பசி, தாகம், மூப்பு, மரணம், சோகம், மோஹம், இந்த ஆறுக்கும் ஊர்மிகள் என்று பெயர், பாகவதத்தில் இடப்பட்டது. ஊர்மி என்றால் அலை என்றும் அர்த்தம்). உருவகமாலையில் இங்கே

- ஊர்மிகள் என்ற அலைகள்;
- பாவம் என்கிற கடல்;
- ஜடர்கள் என்ற ஜலஜந்துகள் (ஜட, ஜல, என்ற பதங்களும் ஒன்றே);
- சுகம் என்கிற தூண்டில் (மீன் பிடிக்கும் கருவி);
- மன்மதன் என்கிற போக்தா (சாப்பிடுபவன்);
- யோகசமாதி என்கிற உணவு;
- அறிவிலிகள் என்கிற உபதம்சம் (தொட்டுக்கொள்ள வ்யஞ்ஜனம்).

இந்த உருவகப்பொருத்தத்தை நிதானமாக ரசிக்கவேண்டும். தியானத்து மன ஒருமிப்பைக் குலைக்கிறான் காமன் (அதை வயிற்றுக்குள் போட்டுக்கொள்ளுகிறான் என்னும்படி). பசிதாகங்கள் ஜடனைப் புரட்டி எடுக்கின்றன (கடலலை போல); பின்விளைவை அறியாமல் தற்கால சுகத்துக்காக காமத்தில் (தூண்டிலில் போல) மாட்டிக் கொள்ளுகின்றனர் மக்கள். பாவங்களின் இடையேயும் துள்ளி விளையாடுமளவுக்கு அறியாமை இருக்கிறது. இத்யாதியாக நிறைய பொருத்தங்களை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நீதி: மாட்டிக் கொள்ளாதே. காமவசப்படாதே.

531.ஊணில் நாய்க்குடை சேர்க்காதே.

நாய்க்குடை என்பது சாப்பிடுவதற்கு நிஷித்தம்.

नालिका चण छत्राक कुसुम्भालाबु विद्भवान्
कुम्भी कञ्चुक वृन्ताक कोविदाराम्भ वर्जयेत् ॥
இத்யாதிகளாலே நிஷித்தமானவை எல்லாம்

-ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

ப்ரபாவ வ்யவஸ்தாதிகாரத்தில் இந்த அறிவுரை:

தேங்காய் முளை, சணைப்புக்கீரை, நாய்க்குடை, குசும்பை, சுரைக்காய், விஷ்டையில் வந்தவை, ஆனைப்பாடலம், சட்டை-முட்டைச்செடி, மலையகத்தி, இவற்றை வர்ஜிக்கவேண்டும். இது முதலான பிரமாண வசனங்களில் தவிர்க்கச் சொன்னவற்றைத் தவிர்த்தேயாக வேண்டும்.

இந்தப் பட்டியலில் தெரியாத வஸ்துக்கள் இருப்பது கிடக்கட்டும். நாய்க்குடை என்பதில் விசேஷக் குறிப்பு தேவை. காளான், மஷூரும், உடம்புக்கு நல்லதென்று விளம்பரப்படுத்தி, தற்காலத்தில் நாய்க்குடையை விற்பனை செய்பவர்கள் உண்டு. ஆனால் இது நிஷித்தப் பொருள்.

532. ஊனுடலாழியில் ஒழுகாதே.

மாமிச சரீரம் தரும் வினைக்கடலில் உழலுவதால் மனத் தளர்ச்சி கொள்ளு. (ஊன் = மாமிசம்; ஆழி = சமுத்திரம்; ஒழுகு = வெள்ளத்தில் அடித்துக்கொண்டு போ)

ஊன் பட்ட உடலாழி வினையொழுக்கில்
ஒரு கரையும் காணாதே ஒழுகுமாறும்

-பரமபத ஸோபானம்

இரண்டாவதான நிர்வேத பர்வத்தின் கடைசிப் பாசுரத்தில் இந்த வரிகள்.

கர்ம-ப்ரவாஹம் என்பது சமுத்திரம் போல் இருக்கிறது. இது நமக்கு மாமிச-சரீரத்தை ஏற்படுத்துகிறது. நாம் இந்த உடலோடு இந்த வெள்ளத்தில் கரை காணாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதனால் தளர்ச்சி அடைகிறோம்.

இதுவும் நல்லதே. இந்த நிர்வேதத்தால் விரக்தி ஏற்படும். விடுதலையை விரும்புவோம். ஆழியில் ஒழுகாமல் இருப்பதற்கான உபாயங்களை நாடுவோம். கரை காண முயல்வோம். நீதி: முமுக்ஷுவாகும்போது, தத்தளிப்பை அறிந்துகொண்டு, ஆகு.

கடந்த நாலு நீதிகளின் தலைப்புகளைச் சேர்த்துப் படித்தால் சொல்லணியுடன் ஒரு பாடல் கிடைக்கிறது:

ஊர்க்குப் புலமையை விற்காதே.
ஊறுகாய் காமனுக்கு ஆகாதே.
ஊணில் நாய்க்குடை சேர்க்காதே.
ஊனுடல் ஆழியில் ஒழுகாதே.

அடுத்த நாலு நீதிகளும் ஒரே கிரந்தத்திலிருந்து எடுத்தவை.

533. ஊன்மிகு செல்வப் பிறவி வெறு.

வெறும் உடற்சதை கூடுவதற்கான செல்வம் கொண்ட ஜன்மம் வேண்டாம். (ஊன் = மாமிசம்)

ஊனேறு செல்வத்து, நீணாகம் சுற்றி, என்ற திருமொழிகளிலும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூப-அனுரூப-கால-சேஷப-அர்த்தமான உத்தர-க்ருத்யம் இருக்கும்படி.

ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்

பதினைந்தாவதான உத்தர க்ருத்ய அதிகாரத்தில் இந்த அறிவுரை:

சரணாகதி என்ற உபாயத்தை அனுஷ்டித்த பிறகு எப்படி வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும் என்றால், பெருமாள் திருமொழியில் ஊனேறு செல்வத்து என்று தொடங்கும் பதிகத்திலும், பெரிய திருமொழியில் நீணாகம் சுற்றி என்று தொடங்கும் பதிகத்திலும், சொல்லியபடி தன் ஸ்வரூபத்துக்கு ஏற்றதான பொழுது போக்குக்கு ஆனதாக இருக்க வேண்டும்.

இவர் இருபது பாசுரங்களில் சொல்லியபடி என்கிறாரே, அவற்றுள் முதல் பாசுரத்தில் சொன்ன நீதி என்னவென்றால், “ஊனேறு செல்வத்து உடற்பிறவி யான் வேண்டேன்” என்றதாம். பெற்ற செல்வம் முழுதும் சரீர போஷணத்துக்கு மட்டுமே ஆகிவிட்டால், அத்தகைய பிறவியே வீண் என்று கருத்து. பின் எத்தகைய பிறவி வேண்டும்? என்றால் அதற்கடுத்த வரியிலேயே விளக்குகிறார் அந்த ஆழ்வார். பகவானின் அடிமைத்திறம் கொண்ட பிறவி வேண்டும். திருமலையில் ஒரு பட்சியாகவேனும் பிறந்து பிறவியைப் பயனுள்ளதாக ஆக்கிக் கொள்ளலாம். குறைந்த பட்சம் இப்பிறவியின் செல்வத்தை அடிமைத் திறத்துக்கு (பகவத்- பாகவத- கைங்கர்யத்துக்கு) பயன்படுத்தினாலாவது சரி. தானும் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களும் (நிறைய தின்று) ஊளைச்சதை போடுவதற்கா பொருட் செல்வத்தை உபயோகிப்பார்கள்? அப்படிப்பட்ட பிறவி எனக்கு வேண்டாம் என்கிறார் குலசேகர ஆழ்வார். ஊனேறு என்பதை உடல் என்பதில் கூட்டாமல் செல்வம் என்பதில் கூட்டி வேறு பொருளும் உரைக்கலாம். பிறவியை முழுதுமாக செல்வத்துக்குப் புஷ்டி ஏற்படுத்துவதற்கு மட்டுமே பயன்படுத்தலாகாது. செல்வம் தவிர வேறு நல்ல குறிக்கோள்களும் உள்ளன. பிறவியை இறைவனின் அடிமைத் திறத்துக்குப் பயன்படுத்துங்கள். இதுவே பிரபன்னனின் ஸ்வரூபத்துக்கு ஏற்றது.

534. ஊஹம் முதல் எண் ஸித்தி பெறு.

எட்டு ஸித்திகளையும் எட்டுவிக்கும் பெருமை எட்டெழுத்து மந்திரத்துக்கு இருப்பதால், அதை ஜபித்து உய்யலாம்.

திருவஷ்டாசூரத்தை ஸார்த்தமாகக் கேட்டு அனுஸந்திக்கும்
அஷ்டாங்க புத்தி உடைய அநந்யரான ப்ரதிபுத்தர்க்கு - - -

ऽहस्तर्कोऽयनं दुःखविघाताः त्रयः सुहृत्प्राप्तिः ।

दानं च सिद्धयोश्चै ---

இவற்றில் இவனுக்கு இச்சையுள்ளபோது எட்டாதவை ஒன்றும்
இல்லை.

ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்

மூல மந்த்ராதிகாரத்தின் முடிவுக்கருகில் இந்த அறிவுரை:

திருவெட்டெழுத்து மந்திரத்தை அர்த்தத்துடன் அனுஸந்தாநம்
பண்ணுபவராய், எண்குண மதியராய், வேறு நாடாதவராய்,
விழிப்படைந்தவராய் இருப்பவருக்கு எட்டு ஸித்திகளுள் விருப்பம்
உள்ளபோது எட்டாதவை எதுவுமில்லை. எட்டு ஸித்திகளாவன: ஊஹம்
(ஊகித்து அறிதல்), தர்க்கம் (யுக்திகளால் ஆராயல்), அத்யயனம் (கற்றல்),
மூன்று விதத் துக்கங்களை நீக்கல், நல்லெண்ணத்தினரைப் பெறுதல்,
கொடை என்றவையாம்.

ஸாங்க்ய காரிகைகளில் இருக்கிறது இந்த எட்டு ஸித்திகளின் பட்டியல்.

(ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் என்ற) மூன்று வித துக்க நாசத்தை
மூன்று வெவ்வேறு ஸித்திகள் என்று எண்ணி மொத்தம் எட்டு என்கிறார். எட்டின்
மூலம் எட்டையும் எட்டலாம் என்பது ஸ்வாமிதேசிகனின் வார்த்தை-விளையாட்டு.

535. ஊக்குவி அறத்தைத் தூய்மை பெறு.

அறத்தைப் பண்ணுபவனுக்குப் போலே, அதை ஊக்குவிப்பவனுக்கும் தூய்மை
உண்டாகும்.

धर्मः श्रुतो वा दृष्टो वा स्मृतो वा कथितोपि वा ।

अनुमोदितो वा राजेन्द्र पुनाति पुरुषं सदा ॥

பாவனத்வ் போலே போக்யத்வமும் ஏகரூபமாகக் குறையில்லை.

ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்

ஸாத்யோபாய சோதநாதிகாரத்தில் வேறொன்றுக்குத் திருஷ்டாந்தமாக இந்த
அறிவுரை:

மகாபாரதத்தில் இது: “மன்னர் தலைவனே! அறத்தைக் கேட்பவன்,
பார்ப்பவன், நினைப்பவன், கீர்த்திப்பவன், ஆமோதிப்பவன், எல்லாரும்
எப்பொழுதும் தூய்மை பெறுகிறார்கள்; தர்மம் அவர்களுையெல்லாம்
பரிசுத்தப் படுத்துகிறது”. அறத்தின் பாவனத்வ-பலன் இத்தனை பேருக்கும்

கிடைப்பது போலே, மோட்சத்தில் போக்யத்வம் என்பது எல்லாருக்கும்
ஒரே மாதிரி இருக்கக் கூடும்”.

தர்மத்தைக் கேட்டாலும் தூய்மை; பார்த்தாலும் தூய்மை; நினைத்தாலும் தூய்மை;
பேசினாலும் தூய்மை; ஒப்புக் கொண்டாலும் தூய்மை. நாம் பண்ண முடியாத
அறத்தின் பயனைக்கூட நாம் அடைய முடியும் போலும். எளிய வழி இருக்கிறதே.
பிறரது அறப்பணிகளைப் பாராட்டினால் போதும்.

536. ஊழியம் செய்வதில் உவகை பெறு.

கைங்கரியம் பண்ணுவதில் இன்பம் பெற வேண்டும்.

கால விசேஷாதி நியதமான கைங்கரியத்தை பித்த பரிஹாரார்த்த மாக
கூழீர சேவை பண்ணுவாரைப் போலன்றிக்கே அயத்ன லப்தமான
ஒளஷதத்தாலே அவிலம்பிதமாக ஆரோக்கியம் பெற்றவர்கள் பால்
வார்த்து உண்ணுமாப்போலே உகந்து பண்ணவும்.

ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்

உத்தர க்ருத்யாதிகாரத்தில் இந்த அறிவுரை:

கால வரையறை முதலியவற்றுக்கு உட்பட்டே கைங்கரியம் பண்ண
வேண்டும். மேலும், அதை உகப்புடன் பண்ண வேண்டும் என்பதை
விளக்க இதோ ஒரு திருஷ்டாந்தம். பித்தப் பிணியாளன் அப்பிணி
நீங்குவதற்காக, பால் குடிக்கும்போது அவனுக்கு அது கசக்கும். ஆனால்
முயற்சியின்றிக் கிடைத்த மருந்தினாலே விரைவாக உடல் நலம்
பெற்றவர்கள் பால் குடிக்கும்போது, அவர்களுக்கு அது இனிக்கும்.
இரண்டாமவர் பால் பருகுவது போல, நாம் மகிழ்ச்சியுடன் தொண்டு
புரியவேண்டும்.

கைங்கரியங்களைச் சிலர் கடனே என்றும் வேண்டா வெறுப்பாகவும் பண்ணுவர்.
குறிப்பாக, அதனால் கிடைக்கப்போகும் பலன் தனியே ஒன்றுமில்லை என்றால்,
கடமைக்காக மட்டும் ஊழியம் புரியவேண்டும் என்றால், அதில் ஸ்வாரஸ்யம்
இருக்காது. இது பகவானின் உகப்புக்காகப் பண்ணுவது, பண்ணுபவனின் உகப்பு
இல்லாவிட்டால் என்ன? என்று வாதிக்கவும் செய்வார்கள். அவர்களுக்கு இந்த
அறிவுரை. நாம் உகந்து குற்றேவல்களைப் பண்ணவேண்டும் என்று. இங்கொரு
குறுக்குக் கேள்வி. சர்க்கரை இனிக்கும், பாகல் காய் கைக்கும், என்றெல்லாம்
நியதமாக இருக்கும்போது, சர்க்கரையை மெல்லும்போது மகிழவேண்டும் என்று
விதிக்க வேண்டுமோ? என்று. ஒரே பொருள் வெவ்வேறு உடல் நிலைகளில்
வெவ்வேறு ருசி தருவதுண்டு. பித்தனுக்குப் பால் கசக்கும். ஆரோக்கியசாலிக்குப்
பால் இனிக்கும். அது போல, கைங்கரியத்தின் விளைவும் மன நிலைக்கு ஏற்றபடி
மாறுவது கூடும். கைங்கரியத்தில் மகிழும்படியான மனநிலை பெறவேண்டும் என்று

நீதி. திருஷ்டாந்தப் பொருத்தம் ரசிக்கத்தக்கது. சம்சாரிகள் பித்தப் பிணியாளர் போலே. கைங்கரியம் பால் போலே. சரணாகதி (பித்தம் நீக்கும்) மருந்து போலே. சரணாகதர்கள் பித்தம் நீங்கப்பெற்ற ஆரோக்ய சாலிகள் போலே. இதை உணர்ந்தவர்களுக்குக் கைங்கரியத்தில் உவகை உண்டாகும்.

இது வரை நாலு நீதிகள் நாம் பெற வேண்டிய நாலைப் போதித்தன. ஒன்றில் வெறுப்பு, ஒன்றில் ஸித்தி, ஒன்றில் தூய்மை, ஒன்றில் உவகை.

ஊன் மிகு செல்வப் பிறவி வெறு.
ஊஹம் முதல் எண் ஸித்தி பெறு.
ஊக்குவி அறத்தைத் தூய்மை பெறு.
ஊழியம் செய்வதில் உவகை பெறு.

537. ஊகுமுள் வழி ஒழி உயர்வுண்டாம்.

ஊகுமுள் போன்றவை காமக்ரோதங்கள். அவற்றை ஒழித்த நல்வழியால் மேன்மை பெற முடியும்.

कामक्रोधनिशातकण्टकमिलत्कालुष्यपङ्कज
निर्मुक्तेन सुशीतलेन च पथा निःश्रेयसं प्राप्स्यति ||

-ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

மூன்றாம் அங்கத்தில் ராஜா விவேகன் ராணி ஸுமதியிடம் பேசும்போது இந்த அறிவுரை:

ஆசையும் கோபமும் கூரிய முட்கள். அவற்றோடு மருள் என்கிற சேற்றுக் குவியலும் சேர்ந்தால் வழி கடினமாகும். இந்த முள்ளும் சேறும் இல்லாத நல்ல குளிர்ந்த வழியாலே மேன்மையை அடையப் போகிறான் ஸாதகன்.

வாழ்க்கைப் பயணத்து வழி எப்படி இருக்க வேண்டும்? பிற பயணங்களில் போல முள்ளும் இல்லாமல், சேறும் இல்லாமல், தூடும் இல்லாமல், தப்பும் இல்லாமல், இருக்க வேண்டும். வாழ்க்கையையே வழிப்பயணமாக உருவகித்தால், அந்தப் பாதையில் எது முள்? எது சேறு? காமமும் கோபமும் கூரான முட்கள். மாசு (மன-மருளால் ஏற்படுவது) சேற்றுக் குவியல். இவற்றை நீக்கிவிட்டால், பாதை நல்லதாகிவிடும். உருவகத்தில் என்ன பொருத்தம் என்றால், நம் ஆசையும் கோபமும், நம்மையும் பிறரையும், முள் போல் குத்தி காயப்படுத்தி ஹிம்சிக்கும். மாசு என்பதோ அழுக்காக்கி சேறு போல அசிங்கப் படுத்தும். நீதி: ஆசை, சினம், கலுஷத்தனம், மூன்றையும் ஒழித்தால், நாம் முன்னேறுவது எளிது; உறுதியும் கூட.

538.ஊன்றிய மனத்தார்க்கு ஊர் காடாம்.

எந்தச் சூழ்நிலையிலும் தியானம் பண்ண முயலலாம்.

संभवन्त्युपवने वनेऽपि वा
सावधानमनसां समाधयः ॥

- யாதவாப்யுதயம்

கிருஷ்ணர் ஸத்யபாமைக்கு நந்தன வனத்தைக் காட்டி, காமபோகங்கள் மிகுந்த இடத்திலும் சிலர் மனத்தைக் கட்டுப் படுத்துவதைப் பற்றிப் பேசுகிறார்.

மனசில் கவனம் கொண்டவர்களுக்குத் தோப்பிலானாலும்
காட்டிலானாலும் மன-ஒருமிப்புகள் உண்டாகின்றன.

பொதுவாக நமக்கெல்லாம், சில சூழல்களில் மட்டும் தான் தியானம் பண்ண முடியும். உதாரணமாக, ஏகாந்தமான ஆரண்யஸ்தலம் மனசை ஒருமுகப் படுத்துவதற்கு ஏற்ற இடம் ஆகும். உத்தியான வனத்தில், காதலர்கள் களிக்கும் இடத்தில், நம்மால் தவம் புரிய முடியுமோ? அப்படியானால் அப்ஸரஸ்கள் உலாவுகிற நந்தன வனத்தில் யோகிகள் இருக்க முடியுமோ? முடியும் என்கிறார் கிருஷ்ணர். பயிற்சியின் ஆரம்பத்தில் இது கஷ்டமாயிருந்தாலும், மனதை ஒருமுகப் படுத்தத் தெரிந்தவர்களுக்கு, இது ஸாத்தியம் தான். எங்கு வேண்டுமானாலும் யோக-ஸமாதி அடைய முடியும் அவர்களால். நீதி: சூழலின் குறைகளைப் பயிற்சி பெற்றோர் பொருட்படுத்தவேண்டாம். பழமொழி: ஆடத் தெரியாத தேவடியாள் அரங்கு கோணல் என்றாளாம்.

539.ஊண் ஒழி நாளிலும் எட்டுணலாம்.

உபவாஸ தினத்திலும் சாப்பிடக்கூடியவை என்று எட்டு வஸ்துக்கள் உண்டு.
(உணலாம் = உண்ணலாம்)

ஓதிவைத்த உண்ணா நாள் உகந்த எட்டும்
உளவென்றும் கழித்தவற்றில் நன்றாம் ஊணே.

ஆஹாரநியமம்

சாப்பிடக்கூடாதவை என்று நாம் நினைக்கும் பொருள்களிலும் சில சாப்பிடத் தக்கவையே என்று சிலவற்றைக் காட்டும் பாசுரத்தில் இது.

உண்ணா நாள் என்கிற உபவாஸ தினத்தில் ஒரு வகை ஓதிவைத்த
உண்ணா நாள் என்பது. சாஸ்த்ரங்கள் விதித்த பட்டினி நாட்கள் அவை.
இவற்றில் விரதம் நிச்சயமாக இருக்கவேண்டும் ஆனாலும் சில

வஸ்துக்களை உட் கொண்டால் அதிகத் தோஷம் கிடையாது. அப்படி எட்டு தின் பண்டங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அந்த எட்டு எவை என்றால், ஜலம், கிழங்கு, நெய், பால், யாகத்தின் ஹவிஸ், ச்ராத்த நிமந்த்ரணம், குரு-உபதேசம், மருந்து, என்கிற எட்டாம். ஒதி வைத்த எட்டு என்றும் அன்வயிக்கலாம். ஏகாதசியில் கூட பெருமாள் தீர்த்தம் ஸ்வீகரித்தே ஆக வேண்டும். தன் உபவாசப் பலனை இழக்காமலே, பிறரது ச்ராத்தத்தில் வரிக்கப்பட்ட போக்தாவாகச் சாப்பிடலாகும். குருவானவர் ஆய்ந்து ஒரு வஸ்துவை உட்கொள்ளச் சொன்னால், அவருக்குக் கீழ்ப் படிவதில் தப்பில்லை. ஜலம் முதல் மருந்து வரையாகக் கூறிய எட்டையும் சாப்பிட்டதால் உபவாசத்துக்குப் பங்கம் வராது. உரை நூலில் காட்டும் வடமொழி வசனம் இதோ: “அஷ்டௌ தாந்யவ்ரதக்நாநி ஆபோ மூலம் க்ருதம் பய: | ஹவிர் ப்ராஹ்மண காம்யா ச குரோர் வசனம் ஒளஷதம்” என்று மகா பாரதத்தில்.

540.ஊரலும் ஊர்வசிக்கொரு நகையாம்.

எந்த வஸ்துவும் வீண் அன்று; வைக்கும் இடத்தில் வைத்தால் சோபிக்கும். (ஊரல் = கிளிஞ்சல்)

रत्नाभरणयोग्यानां राजान्तःपुरयोषिताम् |
क्रीडाकङ्कणनिर्माण काचोपि ललितायते ||

-ஸுபாஷித நீவீ

கடைசியான பரீட்சித பத்ததியில் இந்த ச்லோகம்.

ரத்தின நகைகளுக்குத் தகுந்த அரசகுமாரிகளுக்கு விளையாட்டுவளையில் பதிக்கும் கிளிஞ்சல் கூட அழகாக இருக்கிறது. கிளிஞ்சல் அற்பவஸ்து. கடற்கரையில் இலவசமாகப் பொறுக்கிக் கொள்ளலாம். வைரம். வைடூரியம், முதலிய ரத்தினங்களோ விலை உயர்ந்தவை. விலைக்கேற்ப, எழிலும் ஒளியும் மிக்கவை. கிளிஞ்சலை அணியும் குருவிக்காரர் முதலியோர் அதனால் அழகு பெறுவதில்லை. நவரத்தினங்களை அணியும் அழகிகள் பெரும்பாலும் கிளிஞ்சலைச் சீந்துவதில்லை. ஆனால் ஒன்று. எப்போதாவது பேரழகிகள் கிளிஞ்சல் போன்ற அற்ப வஸ்துக்களை விளையாட்டுக்காகவேனும் அணிந்தால், அந்த அற்பப்பொருள் அழகு பெற்று விடுகிறது. இதிலிருந்து நமக்குத் தெரியும் நீதிகள் நாலு: 1. பேரழகிகள் எதை அணிந்தாலும் அழகு கூடுகிறது. உயர்ந்தோருக்குப் பெருமை. 2. பூவோடு சேர்ந்து நாரும் மணப்பது போல, அழகிகளோடு சேர்ந்து கிளிஞ்சலும் அழகாகிறது. பயனற்ற அற்பர் கூட உயர்ந்தோரை ஆச்ரயித்து மதிப்பு பெறலாகும். 3. எந்த பொருளும் வீணன்று. வைக்கும் இடத்தில் வைத்தால், பயன் தெரியும். 4. அழகு என்பது பொருளில் மட்டும் இல்லை, அதன் சூழலிலும் இருக்கிறது.

இது வரை பார்த்த நாலு நீதிகளிலும் ஒரு பொதுத் தன்மை இருக்கிறது. நாலும் ஊ என்று ஆரம்பித்து ஆம் என்று முடிகிற சொல்லொப்புமை கிடக்கட்டும்; கருத்தொப்புமையையும் கவனிக்கலாகும். நாலில் ஒவ்வொன்றுமே பொது நியதிக்கு இருக்கும் விதி விலக்குகள் பற்றியவை. எவ்வாறெனில் இதோ. பொதுவாகப் பாதைகள் முள்ளும் சேறும் இராமலிருந்த மாத்திரத்தால், சேருமிடத்தில் சிறப்பு வந்துவிடாது; ஆனால் வாழ்க்கைப் பாதை செவ்வனே இருந்தால் இறுதியில் மேன்மை கிடைக்கும். பொதுவாக சந்தடியும் ஈர்ப்புகளும் இருக்குமிடத்தில் யோகம் பண்ணினால் மனம் சஞ்சலிக்கும்; ஆனால் மனப்பயிற்சி பண்ணியவர்களுக்கு எல்லா இடமும் ஒன்று தான்; எல்லா இடமும் நன்று தான். பொதுவாக ஏகாதசி முதலிய உபவாச நாட்களில் எதையும் சாப்பிடலாகாது; ஆனால் தீர்த்தம் முதலிய எட்டையும் உட்கொண்டால் பரவாயில்லை. பொதுவாக கிளிஞ்சல் முதலியவை துச்சம் என்று தூக்கி எறிய வேண்டியது தான்; ஆனால் அற்பப்பொருளையும் அலங்காரப் பொருளாக்கும் கலைத்திறன் சிலருக்கு இருக்கிறது. இந்த நாலின் தலைப்புகளையும் சேர்த்துப் படித்து மகிழ்வோம்.

ஊகுமுள் வழி ஒழி உயர்வுண்டாம்.
ஊன்றிய மனத்தார்க்கு ஊர் காடாம்.
ஊண் ஒழி நாளிலும் எட்டுணலாம்.
ஊரலும் ஊர்வசிக்கு ஒரு நகையாம்.

541. ஊழ்த்துணை திருஷ்ணை உலோபற்காம்.

உலோபகுணத்துக்கு உறுதுணையாய் நிற்பது த்ருஷ்ணை. (உலோபம்= பேராசையும் கருமித்தனமும். த்ருஷ்ணா = பொருளை அடையத் தாகவெறி. ஊழ்த்துணை = மனைவி)

महा मोहस्याज्ञां शिरसि निदधानस्स्रजमिमां
अहं तृष्णाजानिस्त्वरितमिह लोभस्समुदितः ।

-ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

மூன்றாம் அங்கத்தில் லோபன் என்கிற கதாபாத்திரத்தின் பேச்சு இது.

நான் தலையில் அணிந்துகொண்டிருக்கும் மாலையானது மஹாமோஹன் என்னும் அரசனின் கட்டளை ஆகும். அதை சிரஸா வஹித்து த்ருஷ்ணையின் கணவனான லோபன் என்கிற நான் விரைவாக எழுச்சி பெற்றுவிட்டேன்.

பெருமயக்கம் என்பதன் தூண்டுதலால், பேராசை எழும்போது, த்ருஷ்ணை பக்க பலமாக இருக்கிறது. சாகும்போது பணத்தை உடன் எடுத்துப் போக முடியாது என்கிற அறிவை பெருமயக்கம் (மஹாமோஹம்) மறைக்கிறது. அம்மயக்கத்துக்கு வசப் பட்டவனுக்கு தனக்கென்று சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளும் பேராசை உண்டாகிறது. அச்செயலில் தாக வெறியாக உடன் வருகிறது திருஷ்ணை. இந்த முக்கூட்டு

பரஸ்பரம் உறவு கொண்டது. த்ருஷ்ணை மனைவி. லோபன் கணவன். மகாமோகன் அந்தக் கூட்டத்துக்கு ராஜா. நீதி: பேராசை கூடாது.

542. ஊழ்வினை ஒடுக்க ஒரே வழியாம்.

தீய வினைகளை ஒழிக்க பகவானின் அருளால் மட்டுமே முடியும்.

दुरासाधस्थेम्ना दुरितपरिपाकेण भविनः
प्रमाथी संसारः प्रशमरहितोयं प्रभवति |
निरोधे तस्यैका निरुपधिककारुण्यघटित
स्वतन्त्रेच्छाशक्तिः स्वयमुपधिमाधाय रमते ||

-ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

முதல் அங்கத்தில் ராஜா விவேகனின் பேச்சு இது:

மன்னி நிற்கும் தீவினைப் பயனால் கலக்கி எடுக்கும் ஸம்ஸாரம் ஓய்ச்சலே இல்லாமல் பிராணிக்கு இருக்கிறது. அதனை ஒடுக்குவதற்கு ஒரே சக்தி நிர்ஹேதுக தயையுடன் கூடிய ஸர்வஸ்வதந்த்ரனின் ஸங்கல்பம் என்பது. தானே ஒரு காரணத்தை அவலம்பித்து மகிழும்.

ஸம்ஸாரிகளின் பாவமுதிர்ச்சி வலியது; தடுக்கவொண்ணாதது. அதனை ஒடுக்குவதற்கு, கழுவாய்களோ, புண்ணியச்செயல்களோ, போதும் என்று நினைப்பு தப்பு. கருணை மிக்க பகவானின் சங்கல்பம் என்ற ஒன்றே மார்க்கம் ஆகும். (மற்றவையும் அதன் மூலமே பலன் தரும். அதற்கு ஹேது என்று சொல்வது கூட சரிப்படாது).

543. ஊணில் குறையால் உளமழுக்காம்.

சாப்பிடும் வஸ்துவில் தோஷம் இருந்தால் அது மனதில் அழுக்கை உண்டாக்கும்.

अन्नदोषात् अशमनात् नाना विषय दर्शनात् |
देहशौचादिविरहात् समलं जायते मनः ||

இத்யாதி... இப்படி விஷய-வ்யவஸ்தை பண்ணாத போது, ... அதிவாத மாத்ரமாய் விடும்.

- ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்.

ப்ரபாவ-வ்யவஸ்தா-அதிகாரத்தில் இந்த அறிவுரை.

கெட்ட உணவு, கட்டுப்பாடின்மை, விவிதமான ஈர்ப்புகளைப் பார்ப்பது, உடல் தூய்மை இன்மை, இவற்றால் மனம் மாசுபடும். (என்கிறது ஸ்ரீரங்க மாகாத்மயத்தில் ஒரு வசனம்). இவற்றையெல்லாம் அனாதரித்து, பாகவதர்களின் தொடர்பு இருந்தால் இவை நம்மைப் பாதிக்காதவை என்று வாதிப்பது அதிவாதம் மாத்திரமே ஆகும்.

1.கண்டதையும் தின்பதால் ஆரோக்கியம் மட்டும் தான் கெடும் என்று நினைக்காதீர்; மனசும் கெடும். 2.சுதந்திர வாழ்வு என்ற பெயரில் கட்டுப்பாடில்லாமல் திரிவது நல்லதன்று; மனசு மேலும் கெட்டுப்போகும். 3.கண்பண்ணுவது மனசை என்ன பண்ணிவிடும் என்று நினையாதீர். மனசில் சுத்தம் எனக்கு இருப்பதால், நான் கூத்து நாடகம் பார்த்தாலும் கெடமாட்டேன் என்ன வேண்டாம். கண்ணால் பார்ப்பதன் விளைவு மனசையும் பாதிக்கும். 4.உடம்பின் அழுக்கு வேறு; மனசின் அழுக்கு வேறு; எனக்கு இரண்டாவது இராதிருந்தால் மட்டும் போதும்; என்று எண்ண வேண்டாம். உடம்புக்கு மனத்தழுக்கையும் உண்டாக்கும்.

ஆகையால், நல்ல உணவையே உண்ணவும். (புலன்களை) கட்டுப் படுத்தி வைக்கவும். முக்கியமாகக் கண்ட காட்சிகளையும் (தற்காலத்தில் தொலைகாட்சி ஊடகங்கள் மூலமாக எளிதில் காணக் கிடைப்பதால்) பார்க்கவேண்டாம். உடல் தூய்மையும் அவசியம். இந்த நாலு விதிகளால் மனமாசு வராமல் தப்பிக்கலாம்.

இன்னுமொன்று. பாகவதர்கள் மகா ப்ரபாவசாலிகள் என்பதை மறுக்கவில்லை. ஆனால் அவர்களது ஸம்பந்தமிருந்தால் அன்னதோஷம் முதலியவையும் ஏற்கத் தக்கன என்று வாதிடுவது மிகை.

544. ஊரணி மேகம் நாரணனாம்.

வயிற்றுத் திருமணில் நாராயணனை ஊரணி மேகமாக தியானிக்கவும்.

**நாரணனாய் நல் வலம்புரி நாலுமுகந்தெடுத்தும்
ஊரணி மேகம் எனவே உதரமுமேற்கும் நின்றும்**

-பன்னிருநாமம்.

கேசவன் முதலிய பன்னிரு மூர்த்திகளுக்கான தியானங்களில் இரண்டாவதன் விளக்கம் இது:

நாராயண மூர்த்திக்கு நாலு புஜங்களிலும் சங்கு; மேகம் போன்ற நிறம்; வயிற்றுத் திருமண் காப்புக்குத் தேவதை; மேற்குத் திசையில் காப்பவர்.

நாராயணம் கனச்யாமம் சதுச் சங்கம் நமாம்யஹம் என்றும், பச்சாத் நாராயண: சங்கீ நீல ஜீமூத ஸந்நிப: என்றும் நாம் தினந்தோறும் அனுசந்திப்பதன் சாரத்தைத் தமிழில்

வடித்துத் தந்திருக்கிறார். கவிநயம் வேறு; நீதிகள் வேறு. மேகம் என்றால் கடல் நாலிலிருந்தும் முகந்து எடுக்குமே; நாராயண மூர்த்தி அப்படியா? மேகம் என்றால் ஊர்கிற அழகு இருக்குமே; நாராயண மூர்த்திக்கு உண்டா? மேகம் தருவதை (ஜலத்தை) உதரம் ஏற்குமே; நாராயண மூர்த்திக்கும் அப்படியா? என்று மூன்று கேள்விகளைக் கேட்டுக்கொண்டு சிலேடையால் ஆமாம் என்று சமர்த்திக்கிறார். நல்ல சங்குகள் உண்டாக்கும் இடம் ஆதலால் நாலு கடலை நல்வலம்புரி நாலு என்னலாம். மேகம் இந்த (சமுத்திரங்கள்) நாலை முகந்தெடுக்கும் என்றால், நாராயணன், இந்த (சங்குகள்) நாலும் உகந்தெடுப்பார், மகிழ்ச்சியுடன் தரிப்பார். எப்படியோ, நாலு(முகந்தெடுப்பது இருவருக்கும் பொதுவாகி விட்டது. (நாலும்+உகந்து = நாலு+முகந்து). மேகம் ஊர்வதால் அழகு பெற்று ஊரணி மேகம் ஆயிற்று என்றால், நாராயணன் ஊருக்கெல்லாம் அழகு சேர்ப்பதாலும், ஊரெல்லாம் (திருமண் காப்பாக) அணிவதாலும், ஊரணி ஆகிறார். மேகம் பொழிவதை உதரம் (வயிறு) ஏற்கும் என்றால், நாராயண மூர்த்தியையும் வயிறுமேற்கும் என்பது இரண்டு அர்த்தங்களில்; நடு வயிறு இரண்டாவது திருமணில் ஏற்றுக்கொள்ளும்; மேலும், வயிறும் மேற்கும், நாராயணனுக்கானவை. இவ்வளவு பொருத்தங்கள் ஏற்பட்ட பிறகு, ஊரணி மேகம் நாரணன் என்பது ஊர்ஜிதம் ஆகிவிட்டது. இது கவிநயப் பகுதி. நீதிகள்: பன்னிரு திருமண் இட்டுக்கொள்ளு. கேசவாதியர் பன்னிருவரை தியானி. நாராயணனை மேகவண்ணனாகவும் நாலு திருக்கைகளிலும் சங்கு ஏந்தியவனாகவும், நடு வயிற்றுத் திருமணில் வீற்றவனாகவும், மேற்கில் நின்று காப்பவனாகவும் தியானிக்கவும்.

கடந்த நாலு நீதிகளின் தலைப்புகளின் தொகுப்பு இதோ:

- ஊழ்த்துணை திருஷ்டனை உலோபற்காம்.
- ஊழ்வினை ஒடுக்க ஒரே வழியாம்.
- ஊணில் குறையால் உளமழுக்காம்.
- ஊரணி மேகம் நாரணனாம்.

545. ஊடகமாய் நினை உயர் செயலில்.

உயர்ந்த சாதனைகள் நிகழ்த்தி வெற்றி பெற்றபோது, தான் இறைவனின் ஊடகம் மாத்திரமே என எண்ணி கர்வமின்றி இருக்கவும்.(ஊடகம்=எதன் வாயிலாகவோ அது).

தனக்கு சரண்ய-ப்ரஸாத-விசேஷ மூலமாக நம்மாழ்வார் நாதமுனிகள் உள்ளிட்டார்க்குப் போலே ஸாக்ஷாத்காராதிகள் ஆகிற பலோத்கம பர்வங்கள் வந்தாலும் “நன்மை தீமைகள் ஒன்றும் அறியேன்” என்றும், “அறிவனேலும் இவையெல்லாம் என்னால் அடைப்பு நீக்கொண்ணாது” என்றும், நிச்சயித்துப் பராதீன-ஸ்வரூப-ஸ்திதி-ப்ரவ்ருத்தியான தன் அதிகாரத்திலே சொருகின ஆகிஞ்சன்யத்தை அழிய மாறாதே.

-*ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்.*

உத்தர கிருத்யாதிகாரத்தில் இந்த அறிவுரை.

தனக்கு எம்பெருமானின் திருவருளால் நம்மாழ்வார் நாதமுனி முதலியவர்களுக்குப் போலே யோகஸித்தி ஏற்பட்டாலும், பகவானை ஸாக்ஷாத்கரிப்பது என்னும் பலன் கிடைக்கும் நிலை வரை உயர்ந்தாலும், தான் “நன்மை தீமைகளை அறியாதவன்” என்றும் “அறிந்தாலும், அக்கட்டுகளிலிருந்து நீக்கிக்கொள்ள இயலாதவன்” என்றும், தீர்மானம் பண்ணி, பரமனுக்கு அதீனமாகத் தன் ஸ்வரூபமும் இருப்பும் செயலும் இருப்பதால் தனக்குரித்தான கையாலாகாத்தனத்தை மாற்ற முடியாதென்று கருதுக.

செயற்கரிய செயல் பகவத் ஸாக்ஷாத்காரம் என்பது. ஆனாலும் அதில் தற்பெருமைக்கு இடம் இல்லை. ஏனென்றால் எல்லாம் அவன் செயல். நாம் ஊடகம் மட்டுமே. நம் மூலமாக அவன் ஒரு நற்செயலை நடத்திக் கொண்டால், இதில் நமக்குக் கர்வப்பட என்ன இருக்கிறது? நம் தகுதியின்மையை நாம் மறப்பதற்கில்லை. தாழ்வு மனப்பான்மை தேவை.

546. ஊமையாய் இரு வம்புகளில்.

பிறரைப் பற்றி வம்பு பேசும் விஷயத்தில் ஊமை போல இரு. பேசவே பேசாதே.

परन्धेषु जात्यन्धाः परदारेष्वपुम्सकाः |
परिवादेशु ये मूकाः तेतीव दयिता मम ||
इत्यादिकमत्र भाव्यम् |

-ஸ்தோத்ர பாஷ்யம்

“ஸ்மர-பர-வச:” என்ற ஆளவந்தார் ஸூக்திக்கு உரையில் இது.

“பிறரது ஓட்டைகளில் பிறவிக் குருடர்களும், பிறரது மனைவிகளிடம் நடும்ஸகர்களும், வம்புப் பேச்சுகளில் ஊமைகளும், எனக்கு மிகவும் ப்ரியம் ஆனவர்கள்”. இது முதலானது இங்கே நினைக்கத் தக்கது.

விஷ்ணு தர்மம் என்ற நூலில் பகவான் தனக்கு யாரைப் பிடிக்கும் என்பதை வேடிக்கையாகக் கூறுகிறார். “குருடர்களும் அலிகளும் ஊமைகளும் எனக்கு மிகப் பிரியமானவர்கள்” என்று. எதில் குருடர்கள்? பிறரது குறைபாடுகளில். எதில் அலிகள்? பிறனது பெண்டிரிடம். எதில் ஊமைகள்? ஊர்வம்பிலே. வேறு விதமாகச்சொன்னால் நமக்கு மூன்று நீதிகள்: பிறரிடம் குற்றம் காணாதே. பிறன் மனை விழையாதே. வம்பு பேசாதே. பெருமாளுக்கு அன்பனாகும் வழியாம் இம்மூன்றும். இதில் மூன்றாவது, தலைப்பாகத் தரப் பட்டிருக்கிறது.

547. ஊர்த்வம் போ; இரு ஸத்வத்தில்.

மேலுலகம் போவதற்காக, ஸத்வகுணத்தில் நிலைப்படு.

ऊर्ध्वं गच्छन्ति सत्वस्थाः - गीता |

यदि सत्वस्थस्य अपवर्गो भिधीयते तर्हि अनन्तरं गुणत्रयातीतस्य अपवर्गवचनं
व्याहन्येतेति शङ्कायां

- தாத்தபர்ய சந்த்ரிகா

பதினாலாம் அத்தியாயத்தில் கீதையில் இந்த அறிவுரை.

மேலே போகிறார்கள் ஸத்வ குணத்தில் நிலைத்தவர்கள். மேலே என்றால் மோகூத்துக்கு என்று பகவத் ராமானுஜ பாஷ்யம். (வேறு பாஷ்யம் வேறு மாதிரி இருக்கட்டும்). இதில் சந்தேகம். மோகூதம் என்பது முக்குணம் நீங்கல். முக்குணங்களில் முதலானது ஸத்வம். அதில் இருந்தால் முக்குணம் எப்படி நீங்கும்? ஏதோ முரண் தெரிகிறதே, என்று.

ஸத்வத்தில் இருப்பதன் மூலம், ஸத்வம் உள்ளிட்ட முக்குணத்தைக் கடக்கலாம் என்பதில் உண்மையில் முரணில்லை.

548. ஊனதை வேண்டாம் சிரத்தையில்.

நம்பிக்கையில் குறைபாடு வேண்டாம். முழு நம்பிக்கை நன்று. (ஊனதை= ஊனத் தன்மை, குறைபாடு)

त्वया त्रय्यन्त विज्ञानं पुरुषस्य विभावितम् |

श्रद्धा वैकल्य मात्रं तु शमनीयं अतः परम् ||

-ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

இரண்டாம் அங்கத்தில் ராஜாவிடம் சேனாபதி கூறுகிறான்:

மனிதனுக்கு வேதாந்த அறிவு உன்னால் கிளரப்பட்டது. இனி மீதமிருக்கும் பணி என்னவென்றால், சிரத்தைக் குறைவு என்பதை நீக்க வேண்டும்.

அறிவு வேறு; சிரத்தை வேறு. அறிஞர்கள், விவேகத்தால் (இது அந்த ராஜாவின் பெயர்) வேதாந்தத்தையே அறிந்திருந்தாலும், சிரத்தாளுவாக இல்லாமல் போக

வாய்ப்பு உண்டு. அதனால், சிரத்தையை முழுமைப் படுத்துவது என்று தனிப் பணி தேவைப் படுகிறது. நீதி: சிரத்தை முக்கியம்.

கடந்த நாலு அறிவுரைகளின் தலைப்புகளை ஒரு சேரப் பார்ப்போம்.

ஊடகமாய் நினை உயர் செயலில்.
ஊமையாய் இரு வம்புகளில்.
ஊர்த்வம் போ; இரு ஸத்வத்தில்.
ஊனதை வேண்டாம் சிரத்தையில்.

549. ஊண் வரைமுறைகளை மீறாதே.

உயிர் போகும் தருவாயிலல்லது உணவுக் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்திக் கொள்ளக் கூடாது.

உஷஸ்தி ப்ரப்ருதிகளான ப்ரஹ்மநிஷ்டர்களின் அனுஷ்டானத்துக்கும் விருத்தம்.

- ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்

அபராத பரிஹார அதிகாரத்தில் இந்த வசனம். தவறு செய்தாலும் சரணாகதனுக்கு அது ஒட்டாது என்ற குயுக்திக்கு உத்தரம்.

உஷஸ்தி முதலிய உபாசகர்களின் நடத்தைக்கு இந்த வாதம் விருத்தம்.

உபநிஷத்தில் ஒரு கதை. உஷஸ்தி என்ற முனிவர் ப்ரஹ்ம-வித்யா உபாஸகர். ஒருமுறை பசியால் வாடினார். உயிர் போகும்போல் இருந்தது. ஆனைக்காரனிடம் குல்மாஷம் என்கிற தான்யத்தைக் கேட்டு வாங்கி (எச்சில் நிஷித்தம் ஆனாலும்) சாப்பிட்டார். ஆனால் உயிருக்கு இனி ஆபத்து இல்லை என்று ஆனதும், அவன் கொடுத்த நீரைக் கூடப் பருக மறுத்து விட்டார். அவரே உணவு வரைமுறைகளை மீறக்கூடாது என்று பயந்து வர்த்தித்த போது, நாமெல்லாம் துணியலாமா? (இதை 447 ஆம் அறிவுரையுடன் சேர்த்துப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.)

550. ஊஷ்மள வார்த்தைகள் கூறாதே.

சுடு சொல் பேசாதே. (ஊஷ்மள = துடுடைய)

परुषातिवाद परिवाद पैशुन
प्रभृति प्रभूत पतनीय पङ्किला |

-யதிராஜ ஸப்ததி

யதிராஜ கீர்த்தி வர்ணனையில் இந்தக் கருத்து.

பேச்சுக்கு வீழ்ச்சியை (அல்லது பேச்சினால் வீழ்ச்சியை) ஏற்படுத்தும் பலவற்றுள் முக்கியமானவை நாலு; அவை கொடும் பேச்சு, மிகைப் பேச்சு, வம்புப் பேச்சு, கோள் பேச்சு என்பவையாம்.

இந்த நாலிலும் முதலானது பருஷப் பேச்சு, சுடு சொல். இது கூடவே கூடாது. (இத்துடன் 375ஆம் அறிவுரையும் சேர்த்துப் படிப்பது நல்லது.)

551. ஊழலித்துள்ளம் சோராடே.

சரணாகதிக்குப் பின் வருந்தக்கூடாது. (ஊழலித்து= இளைத்து)

உபாய ஸ்வீகாரம் பண்ணினானாகத் தன்னை நினைத்திருந்த பின்பு சரண்யோக்தியிலே நெகிழ்ச்சி உடையனாய் சோகித்தானாகில் கார்யாபாவாத் ஸாமக்ர்யபாவ: என்கிற ந்யாயத்தாலே பூர்ணோபாயன் அல்லாமையாலே பலம் உபாய பூர்த்தி ஸாபேக்ஷமாய்க் கொண்டு விளம்பிக்கும்.

- ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்

க்ருதக்ருத்யாதிகாரத்திலே இந்த அறிவுரை.

சரணாகதி பண்ணிய பிறகு பகவானின் உறுதிமொழியிலே நம்பிக்கைக் குறைவால் நிர்வேதப்பட்டுக்கொண்டால், “விளைவு ஏற்படாமையால் ஸாமக்ரி (காரணத் தொகுதி) இருந்திருக்காது” என்கிற நியாயத்தால், உபாயம் நிறைவு பெறாதவன் ஆகையால், பலன் உபாயபூர்த்தி ஏற்படுவதற்காக விளம்பிக்கும்.

உள்ளச்சோர்வு நெகிழ்ச்சியால் வருவது. மகா விச்வாசத்துக்கு எதிரானது. உபாயம் நிறைவு பெறாமல் தாமதப் படுத்துவது. ஆகையால் பரநியாசத்துக்குப் பின்னர், அவ்விஷயத்தில் கவலைப் படக்கூடாது.

552. ஊரில் தொழு; பிணி வாராதே.

எந்த ஊரில் பரமைகாந்தியைப் பூஜிக்கிறார்களோ, அந்த ஊரில் வியாதி வராது.

यत्राप्यसौ सुकृतिभिः विदितानुभावैः
अभ्यर्चितो जनपदे निवसत्यनन्यः |
सिद्धाश्रमप्रतिनिधाविह सर्वे एते
निर्व्याधयश्च विचरन्ति निराधयश्च ||

- ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

பத்தாம் அங்கத்தில் ஸங்கல்பன் என்னும் கதாபாத்திரத்தின் வாயிலாக இந்த அறிவுரை. இதே கருத்து புராணங்களிலும் உண்டு.

இந்த அநந்யன் (பரமைகாந்தி) எந்த ஊரில் வசிக்கிறானோ, அவனது பெருமை அறிந்த பாக்கியசாலிகளால் கவுரவிக்கப் படுகிறானோ, அந்த ஊர் ஸித்தாசர்மம் போல் ஆகும். அவர்களும் வியாதிகளும் கவலைகளும் இல்லாமல் வாழ்வார்கள்.

நாரத கல்பத்தில் ஒரு ச்லோகத்தை அடியொற்றிய ச்லோகம் இது. வேறு தெய்வத்தையும் வேறு பயனையும் நாடாதவன் அநந்யன். இவன் வசிக்கும் ஊரில், இவனது பெருமையை உணர்ந்து மக்கள் இவனை உபசரித்தால், வியாதிகளும் மனக் கவலைகளும் ஏற்படுவதில்லை. அநந்யர்களின் அனுபாவத்தை அறிந்து அர்ச்சிக்கும் அதிர்ஷ்டசாலியின் அருகிலே கூட அணுகமாட்டா வியாதிகள். உத்தமர் வாழும் ஊரில் நோய்நொடிகள் அண்டுவதில்லை. தத்தம் ஊரில் வாழும் அநந்யர்களை அர்ச்சியுங்கள்.

கடந்த நாலு நீதிகளின் தலைப்புகள் சேர்த்து வாசிப்பதற்காக இதோ:

ஊண் வரைமுறைகளை மீறாதே.
ஊஷ்மள வார்த்தைகள் கூறாதே.
ஊழலித்துள்ளம் சோராதே.
ஊரில் தொழு; பிணி வாராதே.

553. ஊர் வாய் மூட முயலாதே.

எவ்வளவு தான் யோக்கியனாக வாழ்ந்தாலும் யாராவது தப்பு காண்பார்கள். அதைத் தவிர்க்க முடியாது.

निरवधिगुणग्रामे रामे निरागसि वागसि
स्फुरणमुषितालोका लोका वदन्ति सदन्तिके |
वरतनुहतिं वालिद्रोहं मनागपसर्पणम्
परिमितगुणे स्पष्टावद्ये मुधा किं उदासते ||

-ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

இந்த ச்லோகம் ஐந்தாம் அங்கத்தில் அகூயை என்னும் கதாபாத்திரத்தின் கூற்றாக இருக்கிறது. சுபாஷிதநீவியில் முதல் பத்ததியின் முடிவு ச்லோகமாகவும் இருக்கிறது.

ராமன் எல்லையில்லாத நற்பண்புக்குவியலுடன், குற்றம் இல்லாமல் வாழ்ந்தானே, அவனையும் விட்டு வைக்கவில்லை இந்த துஷ்டர்கள். பேச்சுக் கத்தி மின்னுவதாலே பார்வை கெட்ட ஜனங்கள் நல்லோரருகில் சென்று ராமன் மீதும் பழி சுமத்துகிறார்கள். தாடகாவதம் பண்ணினதால் பெண்கொலைப் பாவம், வாலிக்கு த்ரோஹம், கரயுத்தத்தில் சிறிது பின் வாங்கிய தோஷம், என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். (ஆனானப் பட்ட ராமனிடமே குற்றம் காண்பவர்கள்) கொஞ்சமே நற்பண்பு கொண்டு, வெட்ட வெளிச்சமாகக் குறைகள் கொண்டவர்களை விட்டு வைப்பார்களா?

இந்த ச்லோகத்தில் ஏழு நீதிகள் பொதிந்து கிடக்கின்றன.

1. எல்லாரும் மெச்சும்படி எவனாலும் வாழ முடியாது.
2. எல்லாரிடத்திலும் குறை காண வல்லவர் உலகில் உள்ளனர். அவர்களை நாம் புரிந்துகொள்ள வைக்க முடியாது. வீண் முயற்சி வேண்டாம்.
3. அத்தகையவர் இருப்பதை உணர்ந்து அதற்கேற்ற ஜாக்கிரதையுடன் செயலாற்றவேண்டும். ஸ்பஷ்டமான அவத்யம் வேண்டாம்.
4. சில பேரை அலட்சியப் படுத்தத்தகும்.
5. நல்லவனிடம் குறை தேடிக் கண்டு பிடிப்பதில் இருக்கிற ச்வாரச்யம் (திருடன் பொய் சொன்னான் என்பதிலோ தேவடியாள் கற்பிழந்தாள் என்பதிலோ பழிப்பிரசாரம் பண்ணுபவர்களுக்கு சுவை ஏற்படுவதில்லை). “குணிஷு தோஷ-ஆவிஷ்கரணம் அஸூயா” என்று இதை அசூயையின் இலக்கணமாகவே கூறுவது வழக்கம். இது கூடாது. (நிராகஸி என்ற பதத்தால் இந்த நீதி கிடைக்கிறது).
6. அதை இன்னொரு நல்லவனிடம் போய்ச் சொல்லுகிற சுவாரஸ்யமும் அதிகம் அந்த தீயவனுக்கு. நல்லோரிடம் வம்பு பேசாதே. (ஸதந்திகே என்ற பதத்தால் இந்த நீதி).
7. கத்தி மின்னுவதால் கண்பார்வை கெடும் வாய்ப்பு உண்டு. அது போல பழிப்பேச்சுக்கு நாக்கு துடித்தால் அறிவு மழுங்கும் வாய்ப்பு அதிகம். (ஆலோகம் என்பதற்கு பார்வை என்றும் அறிவு என்றும் இரண்டு அர்த்தங்கள். ஸ்புரணம் என்பதற்கு துடித்தல், மின்னுதல், என்று இரண்டு அர்த்தங்கள்). நீதி: பழியைப் பரப்ப வேண்டாம். அது பரப்புவனுக்கே கேடாய் முடியும்.

554. ஊழியம் செய் ஹரிக்கு அகலாதே.

பகவானுக்குக் கைங்கரியம் பண்ண ஆரம்பித்தபின் அதை விட்டுப் போகாதே. விடாமலிருக்க அவரே துணை புரிவார்.

वैमुख्यात् वारयन्तं वृतपरिचरणम् चक्रपाणिं जगाद

- த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்னாவளி.

எம்மா வீடு என்கிற திருவாய்மொழிக்கான ரத்னாவளி ச்லோகத்தின் கடைசி வரி இது. இதற்கு இரண்டு விதமாக அன்வயிப்பதால், இரண்டு கருத்துகள்:

முதல் கருத்து: தனக்கு (பெருமாளுக்கு) கைங்கரியம் பண்ணுவதை வரித்துக் கொண்ட அடியவனை அந்தக் கைங்கரியத்திலிருந்து விமுகன் (நாட்டம் இல்லாதவன்) ஆவதைத் தடுக்கிறவனாக சக்ரபாணியைக் கூறினார் ஆழ்வார்.

இரண்டாம் கருத்து: தன்னிடமிருந்து விமுகன் ஆவதைத் தடுக்கிறவனாகவும், தன் கைங்கரியத்துக்காக அவனை வரித்துக் கொண்டவன் ஆகவும் சக்ரபாணியைக் கூறினார் ஆழ்வார்.

இரண்டு பொழிப்புரைகளிலும் கிட்டத்தட்ட ஒரே நீதி: ஆரம்பித்த கைங்கரியத்தை விட்டு விலகாமல் இருப்பதற்கு கடவுள் துணை உண்டு. “வேறே போக எஞ்ஞான்றும் விடலே. விடலில் சக்கரத்தண்ணலை” என்று திருவாய்மொழி வரிகள். வேறே போவது என்பது விலகி வேறு விதமான வருத்திக்குப் போவது. கைங்கரிய அனுகுணமான தொழிலிலிருந்து விலகி அதற்கு பிரதிகூலமான தொழிலை மேற்கொள்வது ஒவ்வாது. வேறே போவது என்பதற்கு சேர்த்தி இல்லாமல் பிரிந்து போவது என்று அர்த்தம் சொன்னாலும், இதுவே பலிதார்த்தம் ஆகும். நீதி: நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ (இன்னொன்றை இடையிட்டோ) நாம் பண்ணும் காரியமெல்லாம் பகவானுக்குப் பரிசர்யையாக இருக்க வேண்டும்

555. ஊனம் உரைத்தால் வெகுளாதே.

தன் குறைகளைக் காட்டிப் பிறர் பரிஹசிக்கும்போது, அவர்களிடம் கோபிக்காதே.

பரராலே பரிபவாதிகள் உண்டாம்போது தன் தேஹாதிகளைப் பற்றப் பரிபாவகர் சொல்லுகிற குற்றங்கள் தன் ஸ்வரூபத்தில் தட்டாதபடி கண்டு விஷாதாதிகள் அற்றிருக்கையும

- ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்.

ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாந அதிகாரத்தில் இந்த அறிவுரை. (இதை 499-ம் அறிவுரையுடன் சேர்த்துப் படிக்கவும்).

சில சமயங்களில் அயலாராலே அவமானங்கள் நேரிடலாம். உதாரணமாக உடற்குறைகளைப் பற்றி கேலி செய்யக்கூடும். அப்போது அந்தக் கேலி பண்ணுபவர் சொல்லுகிற ஊனங்கள் தன் உடலில் இருந்தாலும் தன் ஸ்வரூபத்தில் இல்லாத படியால் துன்பம் முதலியன இல்லாமல் இருக்கவேண்டும்.

கேலிக்கு ஆளானால் கோபம் வரக்கூடும்; வருத்தம் வரக்கூடும்; காழ்ப்பு வரக்கூடும்; இதையெல்லாம் சேர்த்து விஷாதாதிகள் என்கிறார். ஸ்வரூபநிஷ்டை உள்ளவனுக்கு இவையெல்லாம் வராதாம். தன் உடல் வேறு, தான் வேறு, என்று அறிந்தவனுக்கு, உடற்கேலியை தன் ஸ்வரூபத்தில் தட்டாத (சம்பந்தப் படாத) ஒன்றாக புரிந்து கொள்ள முடியும். கவலைப் படாமல் அலட்சியப் படுத்தலாம் கேலிகளை.

556. ஊர்ப்புகழ் நிந்தையில் துவளாதே.

ஊர் உன்னைப் போற்றினாலும் தூற்றினாலும் மனத்தில் சலனம் வேண்டாம்.

शमधननिधिं सत्त्वप्रायं प्रयोगयोगिनः

स्वगुणवशतः स्तोतुं यद्वा वरिव्रतु निन्दितुम् |

किमिह बहुभिः किं नः छिन्नं न विश्वमनीश्वरं

तदुपनिहिता जाग्रत्येवं चतुर्दश साक्षिणः ||

-ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

முதல் அங்கத்தில் ஸூத்ரதாரன் கூறுகிற ச்லோகம்:

இந்த அரங்கேற்றம் அமைதியைச் செல்வமாகக் கொண்டவர்களின் நிதி. பெரும்பாலும் சத்வம் மிக்கது. ஆனால் யோகிகளாய் இல்லாதவர்கள் தங்கள் குணங்களுக்கு (அல்லது முக்குணங்களுக்கு) வசப்பட்டு இதைப் போற்றவோ பழிக்கவோ கூடும். எது வேண்டுமானாலும் பண்ணட்டும். நிறைய எதற்கு? நமக்கென்ன குறைஞ்சு போச்சு? கடவுள் இல்லாமல் போகவில்லை. அவர் ஏற்படுத்திய பதினாலு ஸாக்ஷிகளும் இப்படியே விழிப்புடன் இருக்கிறார்கள்.

நம்மைச்சுற்றியிருப்பவர்கள் சாதகமாக விமர்சித்தாலும் பாதகமாக விமர்சித்தாலும் நாம் அலட்டிக்கொள்ள வேண்டாம். சரியாக மதிப்பீடு பண்ணுவதற்கு எல்லாம் அறிந்த பகவான் இல்லாமல் போகவில்லை. மேலும் நாம் பண்ணுகிற ஒவ்வொரு காரியத்தையும் அக்னி முதலிய பதினாலு சாட்சிகள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சூரியன், சந்திரன், வாயு, அக்னி, வானம், பூமி, ஜலம், இதயம், யமன், பகல், இரவு, காலையந்தி, மாலையந்தி, தர்மம், என்ற பதினாலுக்கும் ஆன அதிஷ்டான தேவதைகள் நம்மை எப்போதும் கண்காணித்துக் கொண்டே இருப்பதால், இவர்களுக்கு பதினாலு சாட்சிகள் என்று பெயர். நாம் எதற்கு மற்றவர்களின் விமர்சனத்தைப் பொருட்படுத்த வேண்டும்?

கடந்த நாலு அறிவுரைகளின் தலைப்புகளைச் சேர்த்துப் பாடுவோம்:

ஊர் வாய் மூட முயலாதே.
ஊழியம் செய் ஹரிக்கு அகலாதே.
ஊனம் உரைத்தால் வெகுளாதே.

557. ஊத்தை மலக்குழி விழையாதே.

அருவருக்கத்தக்க உடலில் ஆசை வைக்காதே.

देहे चेत् प्रीतिमान् मूढः भविता नरकेऽपि सः ॥

என்னும்படி நரகதூல்யமான இச்சரீரம் அனுவர்த்திக்கிறதோ

-ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்

சரம ச்லோக அதிகாரத்தில் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராண மேற்கோளுடன் விளக்குகிற கருத்து. மாंसासृक्पूयविष्मूत्र स्नायु मज्जास्थि संहतौ | என்கிற பூர்வார்த்தத்தையும் (முன் பாதி ச்லோகத்தையும்) சேர்த்து அறியத்தக்கது.

“மாமிசம், ரத்தம், சீழ், மலம், மூத்திரம், நரம்பு, உயிர்நீர், சதை, எலும்பு, இவற்றின் கூட்டுப்பொருளான உடலிலும் கூட ஆசை வைக்கிற மூடன், நரகத்தையும் விரும்பக்கூடும்” என்ற புராண வசனப்படி நரகத்துக்கு சமமான இவ்வுடல் மேலும் தொடருமோ.

உடல் அருவருப்புக்குரியது. புண்ணை அழுந்தக் கட்டியது. அழுக்குடம்பு. ஆனால் மூடன் அதிலும் அதீதமாக ஆசை வைக்கிறான். அவனை நரகயாதனைகளைக் கூறிப் பயமுறுத்த முடியாது. அதிலும் ஆசை கொள்ள மாட்டான் என்று என்ன நிச்சயம்? நீதிகள்:

1. ஒருவன் வெறுப்பதை இன்னொருவன் விரும்பலாம். ஆனால் மிகவும் அருவருப்பானதிலும் ஆசை வைப்பவன் அறிவிலி.
2. நரகம் போன்றது சரீரம். அதில் அதீதமான ஆசை எதற்கு?
3. சரீரபோஷணத்தில் தீவிர நாட்டம் கொண்டவனுக்கு நரகம் வாய்க்கும்.

558. ஊனரிடத்தும் பிழையாதே.

குறைபாடு உள்ள பாகவதர்களிடமும் அபசாரப்படக்கூடாது.

பாகவதரில் ஊன-ஹீன-பரித்ரஸ்த-நஷ்ட-விஷயங்களிலும் பரிமாற்றங்களில் தாரதம்யம் விதித்ததேயாகிலும் ஐகாந்த்யம் குலையாதே யிருக்கில் முடிவில் ஒரு விரகாலே இவர்கள் ஈடேறிவிடுவார்கள். இவர்கள் திறத்திலும் அபசாரம் ஆகாது என்றிறே சாஸ்திரம் விதித்தது.

- ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்

ப்ரபாவரசுகூதிகாரத்தில் இந்த அறிவுரை:

பாகவதரில் குறைபாடுள்ளவர், தாழ்ந்தவர், நழுவினவர், தொலைந்தவர், என்று சிலர். (ஐந்து ஸம்ஸ்காரங்களில் ஓரிரண்டு குறைந்ததால் இவ்வாறு ஆகலாம்). அவர்களிடம் நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறைகளில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவர்களும் ஏகாந்திகளாக இருந்தால், எதோ ஒரு விதமாக கடைத்தேறிவிடுவார்கள். இவர்கள் பக்கலிலும் அபசாரப் படுவது கூடாது என்று சாஸ்திரம் விதித்துள்ளது.

நீதிகள்:

1. சில பேர் பாகவத அபசாரத்தையும் சில இடங்களில் சரி என்று வாதிக்கிறார்கள். நான் யாரிடம் மரியாதைக் குறைவு பண்ணுகிறேனோ, அவர் உண்மையில் பாகவதரே அல்லர் என்று தங்களுக்கு ஆறுதல் பண்ணிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் குறைகள் உள்ள பாகவதர்களிடம் கூட அபசாரப் படுவது தப்பு.

2. எல்லாப் பாகவதர்களையும் ஒரே அளவாக மதிக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய நிஷ்டையில் தாரதம்யத்துக்கு ஏற்ப நம்முடைய கவுரவபுத்தியிலும் தாரதம்யம் இருப்பதில் தவறில்லை. ஆனால் எந்தப் பாகவதரிடமும் அபசாரப் படக்கூடாது. (நிந்தித்தல், அவமதித்தல், புண்படுத்துதல், சண்டையிடுதல், முதலியவை அபசாரங்கள்).

3. ஸம்ஸ்காரங்களை விட (சங்கு சக்கர இலச்சினை தரித்தல், திருமண், மந்தர்ஜபம் இவற்றைக் காட்டிலும்) ஐகாந்த்யம் (பகவானை ஒரே குறிக்கோளாகக் கொள்ளும் மனப்பான்மை) முக்கியம். ஆசாரங்களைக் காட்டிலும், புலமையைக் காட்டிலும், குணங்களைக் காட்டிலும், மனோபாவம் முக்கியம்.

559. ஊரார் வெள்கிட திரியாதே.

நீ வெட்கம் கெட்டுத் திரிந்தாலும், உன்னைப் பார்ப்பவர் வெட்கப்படும்படி திரியாதே.

जातिमात्रशरणा बहिष्कृताः
केचिदादृतजघन्यवृत्तयः ।
रोषणा विपरिधाविनो मुहुः
हेपयन्ति जनं उज्झितहियः ॥

-ஸுபாஷித நீவி

துர்வருத்த பத்ததியில் இந்த ச்லோகம்.

முதல் பொழிப்புரை: தங்கள் (உயர்) ஜாதியை மட்டுமே புகலாகக் கொண்டவர்கள்; வெளிக்கடத்தப் பட்டவர்கள்; நீசமான பிழைப்பை மேற்கொண்டவர்கள்; ரோஷக்காரர்கள்; அடிக்கடி ஓடுபவர்கள் (அலைந்து திரிபவர்கள்); வெட்கம் கெட்டவர்கள்; ஊராரை வெட்கமுறப் பண்ணுகிறார்கள் சிலர்.

இரண்டாம் பொழிப்புரை: குப்பைக்கூளத்தையே வீடாகக் கொண்டவை; வீட்டிலிருந்து வெளித் தள்ளப்பட்ட தெரு நாய்கள்; பகிரங்கமாக உடலுறவு என்ற நீசக் காரியம் பண்ணுபவை; கோபித்துக் குறைப்பவை; அடிக்கடி இங்கு மங்குமாக ஓடுபவை; வெட்கம் கெட்டவை; ஊர் ஜனங்களை வெட்கமுறப் பண்ணுகின்றன.

பலபொருட்சொற்கள் இருப்பதால் பத்துக்கும் மேற்பட்ட நீதிகள் இந்த ச்லோகத்திலிருப்பதால், அவற்றுள் சில இதோ:

1. ஊராரெல்லாம் சீச்சீ என்னும்படி வாழாதே. ஜாதிபஹிஷ்காரம், தேச பஹிஷ்காரம், இவற்றுக்கு உரியவன் ஆகாதே.
2. ஈனக்காரியம் பண்ணும்போது பகிரங்கமாகப் பண்ணாதே. ஊரார் கவனத்தை உன் பால் இழுத்து வெட்கப்படத்தக்க காரியத்தைப் பண்ணாதே.
3. உன் கெட்ட குணங்களை அம்பலப் படுத்தாதே.
4. சாதிபலம் இருப்பதால் தைரியமாகத் தப்பு பண்ணலாம் என்று பண்ணாதே.
5. நீசத்தொழில் பண்ணாதே. (கள்ளக் கடத்தல், போதை லாகிரி வியாபாரம், கள்ளச்சாராயத்தொழில், விபசாரத்தொழில் முதலியன ஜகந்ய வருத்திகள்).
6. பெற்றெடுத்த தாயை அம்போ என்று நடுத்தெருவில் விடாதே. (ஜாதி என்றால் பிறவி, சரணம் என்றால் வீடு, மாத்ர என்பதை மாத்ரு, அ, என்று பிரிக்கலாம்).
7. வாதம் பண்ணும்போது தன் கட்சிக்கு எதிராக (அறியாமையாலோ, திமிராலோ) வாதிக்காதே. (இத்தகைய வாதத்துக்கு ஜாதி என்று பெயர்). இதையொட்டி முழு ச்லோகத்துக்கும் கெட்ட வாதிகளைப் பற்றி அர்த்தம் சொல்லி (முழுதாக மூன்றாவது பொழிப்புரை சொல்லி) இன்னும் நிறைய நீதிகளை வரவழைத்துக் கொள்ளலாம். அவை வேறோரிடத்தில் பிறகு.

560. ஊறு ஒலி சுவையை நினையாதே.

தொடுதல், கேட்டல், முதலிய ஐம்புலன்-செயல்களின் சுவையை பின்னரும் நினைத்துக் கொண்டிராதே. (ஊறு = ஸ்பர்சம்)

**“ஆவி திகைக்க ஐவர் குமைக்கும் சிற்றின்பம்
பாவி யேனைப் பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ” என்றும் சொல்லுகையாலே**

பரம புருஷார்த்த ரூசி குலையாமைக்காக மறக்க வேண்டுமவற்றில் பிரதானம் விஷய-ஆஸ்வாதம்.

-ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்

உத்தர க்ருத்ய அதிகாரத்தில் இந்த அறிவுரை:

“ஆவி திகைக்கும்படியாக, புலன்கள் என்ற ஐந்து பேர் வருத்தும்படியான அற்பச்சுகத்தைக் காட்டி, பாவியான என்னைப் பலவிதமாக துன்புறுத்துவாயோ?” என்று ஆழ்வார் கதறுவதாலே, இது தெரிகிறது. எது என்றால், புலனின்பப் பொருள்களில் ஈடுபாட்டை மறந்தேயாகவேண்டும். இன்றேல், பரமபுருஷார்த்தமாகிற மோகூகைங்கர்யத்தில் ரூசி (குறைந்து விடுவது மட்டுமின்றி) குலைந்து விடும். மறக்க வேண்டு மவற்றில் இதுவே தலையாயது.

ஐவர் என்பார் கண், காது, மூக்கு, நாக்கு, தோல், என்பவர். அவர்களால் நமக்கு இன்பம் கிடைப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. கூத்து பார்ப்பதாலும், பாட்டு கேட்பதாலும், மலர்களை முகர்வதாலும், அறுசுவை உண்டியை சுவைப்பதாலும், ஆண்பெண் உறவினாலும், நமக்கு இன்பம் உண்டாவது உண்மை தான். ஆனாலும் இது சிற்றின்பம், அற்பசுகம். இது நம் மனத்தை திசை திருப்பும். பரம புருஷார்த்தம் என்பது வீடுபேறு அல்லவா? அதில் நமது நாட்டத்தை குலைத்துவிடும். இந்தப் பேராபத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக நாம் இவற்றை (புலனின்பங்களை) மறப்பது மிக முக்கியம்.

இதுவரை பண்ணக்கூடாததாகச் சொன்ன நாலையும் (“யாதே” என்று முடிகிற நாலு வரிகளையும்) சேர்த்துப் பாடுவோம்:

ஊத்தை மலக்குழி விழையாதே.
ஊனரிடத்தும் பிழையாதே.
ஊரார் வெள்கிட திரியாதே.
ஊறு ஒலி சுவையை நினையாதே.

561. ஊகத் திறமை வளர்த்துக்கொள்.

தாமாகவே ஊகித்துக் கொள்ளும் திறமை மாணவர்களுக்குத் தேவை.

तज्जं च दैन्यमवसादः इत्यत्र तद्विपर्ययोनवसादः इति वाक्यशेषो भाष्योक्तः ।
वाक्ये तु शिष्याणां ऊहशक्तिसंपत्त्यै तदनुक्तिः ।

-தத்வடிகா.

வாக்யகாரர் (ப்ரஹ்ம நந்தி என்பவர்) கூறிய விவேகம் முதலிய ஏழில் ஆறாவதான அனவஸாதம் என்பதை விளக்கும்போது இந்த அறிவுரை:

அதனால் (தேசகால வைகுண்யம், சோகநினைவு, என்பவற்றால்) உண்டான பரிதாப நிலைக்கு அவஸாதம் என்று பெயர். இவ்வாறு வாக்கிய கிரந்தம் கூறும் இடத்தில் “அதற்கு எதிர் நிலை அனவஸாதம் என்பது” என்ற வாக்கியம் பாஷ்யத்தில் இருக்கிறது. வாக்கியம் என்ற நூலில் இந்த இரண்டாவது வாக்கியம் ஏன் இல்லை என்றால் சிஷ்யர்கள் தாங்களாகவே அதை ஊகித்துக் கொள்ளும் திறமை பெறட்டும் என்பதால்.

அனவஸாதம் (கஷ்ட தசைகளை எண்ணி நொந்துபோய் விடாமை) என்றால் என்ன என்பதை விளக்கவந்த வாக்கியகாரர் அவஸாதம் என்பதை மட்டும் விளக்கிவிட்டு நிறுத்திவிட்டார். இது சரியோ? என்றால், இதற்கு மேல் தேவையானதை மாணவர்கள் தாமே புரிந்துகொள்ள முடியுமாதலால் எழுதாமல் விட்டு விட்டார். இவ்விடத்தில் தேசிகரின் அறிவுரை: எல்லாவற்றையும் ஆசிரியர் ஊட்டிவிட வேண்டும் என்று மாணவன் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. அவர் சொல்லிக் கொடுத்ததற்கும் மேலாக தாங்களே யோசித்து நிறைவு செய்து கொள்ளும் திறமையையும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஊஹம் என்பது எட்டு வகைப் புத்திகளில் முதலாவதாக இருப்பதால், அறிஞராக விரும்புவவர் எல்லோருமே ஊகத் திறமைப் பயிற்சி பெற வேண்டும். ஆசிரியர் கோடி காண்பித்தால் போதும்; மாணவன் நிரப்பிக் கொள்ளலாம்.

562.ஊர்த்துவ புண்டரம் இட்டுக்கொள்.

மேல்நோக்கி இடும் கோடுகளாக இருப்பதால், திருமண் ஸ்ரீதூர்ணத்துக்கு ஊர்த்தவ புண்டரம் என்று பெயர். நாம் தினமும் இட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

अथोर्ध्वगतिकामानां ऊर्ध्वपुण्ड्रस्य धारणम् ।
तिर्यक्पुण्ड्रादिहानं च शास्त्रैः समभिदध्महे ॥

-ஸச்சரித்ரரகூடா

இரண்டாவது அதிகாரத்தின் ஆரம்பச்லோகம்.

பிறகு மேற்கதியை விரும்புவவர்க்கு மேல்நோக்கிய புண்டரம் தரிப்பதையும் குறுக்காகப் புண்டரத்தைத் தவிர்ப்பதையும் சாத்திரங்கள் மூலமாக பேசுகிறோம்.

மேற்கதியை விரும்புவவர்கள் ஊர்த்தவபுண்டரம் இட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், குறுக்காக பூச்சுகளை இட்டுக் கொள்ளக் கூடாது என்றும், சாத்திரங்கள் விளக்குவதை இந்த இரண்டாம் அதிகாரத்தில் விளக்கப் போகிறோம் என்கிறார். நிறைய

புராணங்களிலிருந்தும் ஸ்ம்ருதிகளிலிருந்தும் மேற்கோள் காட்டி திருமண இட்டுக் கொள்வதற்கான அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறார்.

- ஸம்ஸாரபாசம் அறுக்க. (அதாவது மோக்ஷம் பெற).
- ஏழு தலைமுறையினரைத் தாண்டுவிக்க.
- சுத்தி (தூய்மை) பெற.
- புண்யகர்மங்கள் வீணாகாமல் இருக்க. (பலன் அளிக்க)
- சாத்திரவிதி இருப்பதால் (அதாவது நம் கடமைகளில் ஒன்று ஆவதால்).
- ரக்ஷஸ்களை (பிசாசுகளை) விரட்ட.
- காப்பாக (ரக்ஷாபந்தம் போல).
- பாவம் ஒழிய.
- மங்கலம் உண்டாக
- பகவத் பிரீதிக்காக.
- மன அமைதி பெற.
- வம்சவருத்திக்காக.
- அழகுக்காக.
- யமகிங்கரர்களை அண்ட விடாமல் தடுக்க.

என்று பல (பதினாலு) காரணங்களை (பிரயோஜனங்களை) உபபாதிக்கிறார். இவற்றுள் சிலவற்றை நாம் விரைவிலேயே தனித்தனி நீதிகளாகக் காணப் போகிறோம்.

563. ஊனுயிர் தந்தவன் உயிராய்க் கொள்.

உனக்கு உடலையும் உயிரையும் கொடுத்த பரமாத்மா உன்னுள் அந்தர்யாமியாக உறைவதை உணர்ந்து செயல்படு.

ஊன் தந்து நிலைநின்ற உயிரும் தந்து ஓர் உயிராகி உள்ளொளியோடு உறைந்த நாதன்.

-அம்ருதரஞ்சனி

அந்தர்யாமி பற்றி:

சரீரத்தைக் கொடுத்து அழியாத ஜீவாத்மாவையும் கொடுத்து ஒரே அந்தர்யாமியாகி சேதனாசேதனங்களுக்குள் தன் பிரகாசம் போன்ற பிராட்டியோடு வசிக்கும் ஸ்வாமியான எம்பெருமான்.

உயிர் என்ற பதம் முதல் தடவை ஜீவாத்மாவையும் இரண்டாம் தடவை அவனுக்கும் ஆத்மாவான அந்தராத்மாவையும் குறிக்கிறது. நிலைநின்ற என்பானேன்? உடல் அழியும்போதும் நம் ஆன்மா அழிவதில்லை. ஒரே என்பானேன்? தேவர்கள் பலராயினும், பரமாத்மா ஒருவர் மட்டுமே நம் இதயக் குகையில் வசிக்கும் அந்தர்யாமி. பிரகாசம் போன்ற என்பானேன்? சூரியனையும் சூரியவெளிச்சத்தையும் எப்படிப் பிரிக்க முடியாதோ, அப்படிப் பெருமாளோடு ஒன்றியிருப்பவள் பிராட்டி. பெருமானும் பிராட்டியும் சேர்ந்து ஒரே தத்துவம். ஊனும் உயிரும் தருகின்ற படைப்புத் தொழிலையும் உள்ளுறைதல் ஆகிற அந்தர்யாமித்வத்தையும் ஒரே வாக்கியத்தில் கூறுவானேன்? உபநிஷத்தும் இவ்விரண்டையும் அடுத்தடுத்துக் கூறுகிற காரணத்தால். நீதி: அந்தர்யாமியாய் உள்ளே உறைபவனை உணர்ந்து கொள்.

நித்யப்படி கர்மங்களில் அந்தர்யாமி ஆராதனமும் பண்ணவேண்டும். “மார்வம் என்பதோர் கோயில் அமைத்து” என்றபடி அவனுடைய கோயிலாக நம் மார்வத்தைப் பாவிக்க வேண்டும்.

564. ஊசலைக் கழுவி நெய் சேர்த்துக் கொள்.

உண்ணக்கூடாத ஊசல் கலந்த தின்பண்டத்தை உண்ணவேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலை ஏற்பட்டால், கழுவலாலும், நெய்யாலும், சுத்தப்படுத்திய பின் சாப்பிடலாம்.

**உயிர் அழியாமைக்கு உண்ணா ஊசல் உண்ணில்
உறக் கழுவி நெய் தேன் இட்டு உண்ணலாகும்.
பயில் மறைநூல் உரையாத பழைய ஊசல்
பழிப்பிலதாம் நெய்யால் என்று உரைத்தான் சங்கன்**

-ஆகார நியமம்.

தயிர் தன்னில் என்று தொடங்கும் பாசுரத்தில், தூய்மைக்குறைவு ஏற்பட்டாலும் கௌண பட்சத்தில் சாப்பிட நேர்ந்தால் எதை என்ன பண்ணிச் சாப்பிடலாம் என்பதை விளக்குகிறார்.

ஊசல்பண்டத்தை உண்ணலாகாது. ஆயினும் அசந்தர்ப்பத்தால் உயிர் அழியாமைக்காக உண்ண வேண்டி நேர்ந்தால் என்ன பண்ணுவது? முதலில் உறக்கழுவுங்கள்; அதாவது ஊசல் பகுதி நீங்கும்படியாக நன்றாக அலம்பிக் கொள்ளுங்கள். மீதமுள்ள ஊசல் இல்லாத பகுதியில் தேனையோ நெய்யையோ சேர்த்து சாப்பிடலாம். சங்கஸ்ம்ருதி என்ற நூலை இயற்றிய சங்கன் என்கிற முனிவர் இந்த ஆசாரத்தை (நெய்யால் அசுத்தி குறைந்துவிடும் என்ற வழக்கத்தை) கூறியிருக்கிறார்.

சங்கஸ்ம்ருதியில் உள்ள ச்லோகம் வருமாறு: ருஜீஷபக்வம் பக்ஷயம் ஸ்யாத் ஸர்பிர் யுத்தம் இதி ஸ்திதி: | இதன் அர்த்தம்: வறுத்தெடுத்த வஸ்துவும் நெய் கலந்த பண்டமும் (பழையதாயினும்) உண்ணத் தக்கதாகிறது.

கடந்த நாலு நீதிகளின் தலைப்புகளை மட்டும் சேர்த்து வாசிப்போம்:

ஊகத் திறமை வளர்த்துக்கொள்.
ஊர்த்துவ புண்டரம் இட்டுக்கொள்.
ஊனுயிர் தந்தவன் உயிராய்க் கொள்.
ஊசலைக் கழுவி நெய் சேர்த்துக் கொள்.

565. ஊர்த்துவ புண்டரம் தூய்மை தரும்.

உடல் தூய்மைக்காகத் திருமண் இட்டுக்கொள்ளு.

उक्तं च बोधायनेन -

होमपूजादिसमये सायं प्रातः समाहितः |

ऊर्ध्वपुण्ड्रधरो विप्रो भवेत् शुद्धो न चान्यथा ||

-ஸச்சரித்ரரக்ஷா

திருமண் இட்டுக் கொள்வதற்கான பிரமாண வசனங்களை நூற்றுக்கும் மேலாகக் காட்டி விளக்கும்போது இந்த வரி:

போதாயனரும் சொல்லியிருக்கிறார். “ஹோமம், பூஜை, முதலிய சமயத்தில் மாலையிலும் காலையிலும் கவனமாகத் திருமண் இட்டுக்கொண்டாக வேண்டும் பிராம்மணன். வேறு விதமாக அவன் தூய்மை அடைவதில்லை” என்று.

எப்போது எதற்காக எப்படி திருமண் இட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் போதாயன மகர்ஷி விவரித்திருக்கிறார். எப்போது? காலை, மாலை, இரு வேளைகளிலும்; குறிப்பாக ஹோமமோ பூஜையோ பண்ணும்போது திருமண் இட்டுக் கொண்டாக வேண்டும். எப்படி? ஸமாஹித: என்று பதம். கவனத்துடன் என்று அர்த்தம். ஒரு நாளும் விட்டுப் போகாமல் கவனம் தேவை. மேலும் இட்டுக்கொள்ளும்போதும் மன ஒருமிப்பு தேவை. கேசவாதி தியானம் பண்ணிக்கொண்டே இட்டுக்கொள்ளவேண்டும். எதற்காக? அந்த ஹோமங்களுக்கும் பூஜைகளுக்கும் தேவையான தூய்மையைப் பெறுவதற்கு இது (திருமண் இட்டுக்கொள்வது) ஒரே வழியாக இருப்பதால்.

566. ஊர்த்துவ புண்ட்ரம் அமைதி தரும்.

மன அமைதிக்காகத் திருமண் இட்டுக்கொள்ளு.

तथोत्तरत्र -

यो मासमात्रं सततं धारयेदूर्ध्वपुण्ड्रकम् |

चित्तप्रसादं शान्तिम् च मद्भक्तिं लभते च सः | इति ||

-ஸச்சரித்ரரக்ஷா

பிரம்மாண்ட புராணத்திலிருந்து மேலும் மேற்கோள்களை அடுக்குகிறார். அவற்றுள் ஒரு ச்லோகம் இது.

“எவனொருவன் ஒரு மாதக் காலம் முழுதும் எப்போதும் திருமண் இட்டுக்கொண்டிருக்கிறானோ, அவன் மனத் தெளிவையும்

அமைதியையும் என்னிடம் பக்தியையும் பெறுகிறான் (என்கிறார் பகவான்) என்று.

மனக்குழப்பம் நீங்கவும், நிம்மதி பெறவும், பகவானிடம் பக்தி உண்டாகவும் உதவும் நாம் தரித்துக் கொள்ளும் திருமண். இந்தப் பலன்கள் கிடைக்க எத்தனை நாட்கள் ஆகும் என்று கேட்டால், ஒரே மாசத்தில் பலன் கிடைக்குமாம், இடைவிடாமல் எப்போதும் திருமண் தரித்துக்கொண்டே இருப்பவனுக்கு. மன நிம்மதிக்காக கெட்ட பழக்கம் வேண்டாம்; திருமண்காப்புடன் எப்போதும் இருந்தால் அதுவே போதும்.

567. ஊர்த்துவ புண்ட்ரம் அழகு தரும்.

அழகுக்காகவும் திருமண் இட்டுக்கொள்ளு.

मृदैव वा चन्दनेन कल्पितैरूर्ध्वपुण्ड्रकैः |
द्वादशैकचतुर्भिर्वा भूषिताः स्युः सदा द्विज | इति ||
मृदैव वा चन्दनेनेति | तदलाभे चन्दनेन वेत्यर्थः ,मृदैव |

-ஸச்சரித்ரரக்ஷா

ஏற்கெனவே “ஊர்த்தவபுண்ட்ரம் ஸுசோபனம்” என்ற பிரம்மாண்டபுராண வசனத்தில் சொன்ன கருத்து, அழகாகத் திருமண் இட்டுக்கொண்டால், திருமணாலே அழகு கூடும் என்பது. இதையே பாரமேச்வர ஸம்ஹிதையிலிருந்து ஒரு வசனத்தைக் காட்டி விளக்குகிறார்.

மண்ணாலேயோ சந்தனத்தாலேயோ பண்ணிய திருமண்களால், பனிரண்டு அல்லது ஒன்று அல்லது நாலு என்கிற எண்ணிக்கையில் அலங்கரித்துக்கொள்ள வேண்டும். மண்ணினாலேயே அல்லது சந்தனத்தால் என்றதன் கருத்து இதோ: மண்ணால் தான்; மண் கிடைக்காவிட்டால், சந்தனத்தால்.

எந்த வஸ்துவால் எத்தனை புண்டரங்கள் என்பது இருக்கட்டும்; அழகுபடுத்திக் கொள்ளவும் என்கிறது இந்த ஸம்ஹிதை.

568. ஊர்த்துவ புண்ட்ரம் வீடு தரும்.

மோட்சம் பெறுவதற்காகத் திருமண் இட்டுக்கொள்ளு.

यावज्जीवमिदं पुण्यम् ऊर्ध्वपुण्ड्रन्धधाति यः |

जन्मन्यनन्तरे मुक्तिं सद्यः प्राप्नोति दुर्लभाम् ॥

इत्याद्युपबृहमणभूतब्रह्माण्डवचनानुसारेण एकस्मिन्नेव जन्मनि मोक्षे तात्पर्यम् ।

--ஸச்சரித்ரரக்ஷா

திருமண் இட்டுக்கொண்டாக வேண்டும் என்பதற்கான எத்தனையோ காரணங்களில் ஒன்று அது மோக்ஷத்துக்கு வழி வகுக்கும் என்பது.

“இந்த புண்ணியமான ஊர்த்வபுண்ட்ரம் என்பதை எவனொருவன் வாழ்நாள் முழுதும் தரித்து வருகிறானோ, அவன் அடுத்த பிறவியிலேயே உடனே கிடைத்தற்கரிய வீடுபேற்றை அடைகிறான்.” இதுமுதலான வசனங்கள் வேதத்துக்கு விளக்கநூல்களில் ஒன்றாகிய ப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில். ஒரே பிறவியில் மோக்ஷம் என்று கருத்து.

இது பிரம்மாண்ட வசனம் என்பதை இரண்டு விதமாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். பிரமாண்டம் என்ற புஸ்தகத்தில் உள்ள வசனம். (கௌரவத்தால்) மிகப் பெரியதொரு வசனம். இந்த வசனத்தில் “அடுத்த பிறவியில் உடனே மோக்ஷம்” என்றதற்கு “இந்தப் பிறவியின் இறுதியிலே மோக்ஷம்” என்று கருத்து. திருமண் இட்டுக்கொள்வதை சில விசேஷநாட்களில் மட்டுமோ, பிரதிதினமும் சற்று நேரத்துக்கு மட்டுமோ, என்று காலச் சுருக்கம் பண்ணாமல் ஆயுள் முழுதும் தரிக்க வேண்டும் என்பதை “யாவஜ்ஜீவம்” என்ற பதத்தால் உணர்த்துகிறது இந்தப் புராண ச்லோகம்.

கடந்த நாலு நீதிகளுமே ஒரே விஷயம் (திருமண்) பற்றி; ஒரே கிரந்தத்திலிருந்து. (ஸச்சரித்ரரக்ஷா). அவற்றின் தலைப்புக்கோர்வை இதோ:

ஊர்த்துவ புண்ட்ரம் தூய்மை தரும்.
ஊர்த்துவ புண்ட்ரம் அமைதி தரும்.
ஊர்த்துவ புண்ட்ரம் அழகு தரும்.
ஊர்த்துவ புண்ட்ரம் வீடு தரும்.

569. ஊணை நினையாது அறத்தை நினை.

சாப்பாட்டுக்குக் கவலைப் படாமல் தருமத்தையே சிந்தித்துக் கொண்டிரு.

नाहारं चिन्तयेत् प्राज्ञः धर्ममेवानुचिन्तयेत् ।

आहारो हि मनुष्याणां जन्मना सह जायते ॥
என்று பராசரகீதாதிகளிலும்

-ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்

புருஷார்த்தநிஷ்டையின் அடையாளங்களுள் இதுவும் ஒன்றாம்.

அறிவாளி ஆகாரத்துக்காக கவலைப் படமாட்டான். அறத்தைப் பற்றியே ஆலோசித்துக் கொண்டிருப்பான். உணவு என்பது மனிதர்களுக்குப் பிறக்கும்போதே ஏற்பட்டு விட்டது அல்லவா? என்று பராசரகீதை முதலியவற்றில் கூறிய அறிவுரை.

பலரும் உணவுக்காகக் கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோமே, அறிவாளி அப்படிப் பண்ண மாட்டான். அவன் அறத்தைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திப்பான். பிறக்கும்போதே ஆகாரம் ஏற்பாடாகி விட்டது. இறந்தபின்னும் அறம் உடன்வருவது.

570 ஊறும் கண்ணீர் குளிரில் நனை.

பக்தி பரவசன் ஆகி ஆனந்தக் கண்ணீர் விடு.

आह्लादशीत इत्यादिकளிற்படியே பக்தி பரவசர் ப்ரீதி யோக்யரில் பிரதாநர்.

-பிரதான சதகம்

எவ்வெவை மிக முக்கியமானவை என்று நூற்றொன்று சொல்லுகையில் இந்த சூர்ணிகை அறுபத்து மூன்றாவது.

நம் அன்புக்குரியவர்களில் மிக முக்கியமானவர் ஆஹ்லாதசீத என்பது முதலானவற்றின் படியே பக்தியில் பரவசப்பட்டவர்கள்.

आह्लादशीतनेत्राब्जः पुलकीकृतगात्रवान् ॥ सदा परगुणाविष्टः द्रष्टव्यः सर्वदेहिभिः |என்ற ச்லோகம் விஷ்ணுதத்வம் என்ற நூலில் இருப்பது. இந்த ச்லோகத்தின் அர்த்தம்: குளிர்ந்த ஆனந்தக் கண்ணீர் நிரம்பிய கண்களுடனும், மயிர்க் கூச்செறியும் உடலுடனும், எப்பொழுதும் பகவானுடைய கல்யாணகுணங்களில் திளைத்த ஆவேசத்துடனும் இருப்பவன் எல்லோராலும் பார்க்கப்பட வேண்டியவன். இத்யாதி என்றதால் இது போன்ற வேறு சில வசனங்களையும் காணவேண்டும். பெருமாள் திருமொழியில் இதோ இரண்டு. “தூராத மனக்காதல் தொண்டர் தங்கள் குழாம் குழுமித் திருப் புகழ்கள் பலவும் பாடி ஆராத மனக் களிப்போடு அழுத கண்ணீர் மழை சோர நினைந்து உருகி ஏத்தி” என்றும், “ஆறு போல் வரும் கண்ண நீர் கொண்டு அரங்கன்

கோயில் திருமுற்றம் சேறு செய் தொண்டர்” என்றும். இந்த வசனங்களிலிருந்து நாம் அறியும் நீதிகள் மூன்று. 1. பக்தி மிகுதியின் வெளிப்பாடாக ஆனந்தக் கண்ணீர் பொழிய வேண்டும். அந்த அளவுக்கு பக்தியில் தன்னிலை இழக்க வேண்டும். 2. அப்படிக்கண்ணீர் பொழிவதைப் பல பேர் முன்னிலையிலும் பண்ணவேண்டும். (“எல்லோரும் பார்க்கும்படி” என்கிறது ச்லோகம்). இதில் லஜ்ஜையோ ஸங்கோசமோ வேண்டாம். 3. அத்தகைய பக்தர்களிடம் நாம் அன்பு செலுத்தவேண்டும். (ப்ரீதியோக்யர் என்று தேசிகன் இட்ட பதம்). அன்புக்குரியவர்களில் அன்னாரே முக்கியமானவர்.

571 ஊர்த்துவ புண்ட்ரமி டழியும் வினை.

திருமண் இட்டுக்கொண்டால் பாவம் அழியும்.

श्रीनारदीये त्रिसप्ततितमेध्याये -
केवलस्योर्ध्वपुण्ड्रस्य धारणादपि मानवः|
देहजैः पापसंघातैः मुच्यते नात्र संशयः ||

- ஸச்சரித்ரரக்ஷா

திருமண் இட்டுக்கொள்வதால் உண்டாகும் பதினாலு நன்மைகளில் ஒன்று பாவநாசம் என்பது.

ஸ்ரீநாரதீய புராணத்தில் எழுபத்துமுணாம் அத்தியாயத்தில்:

ஊர்த்துவமாகத் திருமண் இட்டுக்கொள்வது என்ற ஒன்று மாத்திரத்தால், மனிதன் உடலால் உண்டான பாவமூட்டைகளால் விடப் படுகிறான். இதில் சந்தேகம் இல்லை.

இதில் கேவலஸ்ய என்ற பதத்தில் அர்த்த புஷ்டி இருக்கிறது. திருமண் என்ற ஒன்றே போதும் என்று அர்த்தம். பாவ மூட்டைகள் அதிகமாக இருப்பதால், அவற்றை அழிப்பதற்கு நிறைய காரியங்கள் பண்ணவேண்டியிருக்குமே என்று நினைக்க வேண்டாம். திருமண் இட்டுக் கொள்வது என்பது பெரியதொரு புண்ணிய காரியமாக இருப்பதால் அதுவே பாவக்குவியல்களை அழிக்க வல்லது.

572. ஊழிமுதல்வனை உஷஸில் நினை.

அதிகாலையில் எழுந்தவுடன் பகவானை தியானிக்க வேண்டும். (உஷஸில் =வைகறையில்).

तस्यैव निखिलजगदुदयविभवलयलीलस्य निरङ्कुशस्वातन्त्र्यं चानुसंधेयम् |

படுக்கையிலிருந்து எழுந்தவுடன் ஹரிநாம சங்கீர்த்தனம் ஆனவுடன் பண்ண வேண்டியதைக் கூறுகிறார்.

அவன் எல்லா உலகுக்கும் ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல், என்ற விளையாட்டைப் பண்ணுபவன். அவனுக்கு இருக்கும் ஸ்வாதந்தர்யம் வேறெவராலும் அடக்கலாகாதது. இதை நாம் அனுசந்திக்க வேண்டும். அதன் பிறகு தூக்கமுடிவுக்கான ஆசமனம்.

ஹரி என்ற பதத்துக்கே கூட தேவர்கள் உள்ளிட்ட எல்லாரையும் வலிய இழுத்துச் செல்பவன் என்று அர்த்தம் இருப்பதாகப் புராண வசனம் கூறுவதால், ஹரிநாம சங்கீர்த்தனமும் இந்த ஊழி முதல்வன் தியானத்துக்கு ஒத்துப் போகிறது. என்பதையும் விளக்குகிறார்.

கடந்த நாலு நீதிகளின் தலைப்புகள் சேர்த்துப் படிக்க:

ஊணை நினையாது அறத்தை நினை.
ஊறும் கண்ணீர் குளிரில் நனை.
ஊர்த்துவ புண்ட்ரமி டழியும் வினை.
ஊழி முதல்வனை உஷஸில் நினை.

573.ஊன்றிப் பார் முன் நடக்கையிலே.

வாழ்க்கைப் பயணத்தில் வழிக்குழிகளைக் கவனித்து விலக்கவும்.

ஸ்வோத்கர்ஷ பர நிகர்ஷ அநுஸந்தானங்கள் ஆகிற படுகுழிகளைத் தப்பும்படி தான் முன்னடி பார்த்து நடக்கவும்

- ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

உத்தர க்ருத்யாதிகாரத்தில் இந்த அறிவுரை:

தனது உயர்வு, பிறர் தாழ்வு, இவற்றின் எண்ணங்கள் ஆகிற படுகுழிகளில் விழாமல் தப்புவதற்காக தான் கவனத்துடன் முன்னடி பார்த்து நடக்க வேண்டும்.

நடந்து போகும்போது எப்படியானால் குழிகளில் விழாமல் இருப்பதற்காக முன்னடி பார்த்து நடக்கிறோமோ, அதே போல வாழ்க்கைப் பயணத்திலும் பண்ணுக. இங்கே

படுகுழிகள் எவை என்றால், தன்னைப் பற்றிய உயர்வான எண்ணமும், பிறரைப் பற்றிய தாழ்வான எண்ணமும் ஆகும்.

574.ஊற்றம் மிகட்டும் ஜபிக்கையிலே.

ஜபிக்கும்போது முழு மன ஈடுபாடு இருந்தால் மந்தரம் முழுப் பலனையும் தரும்.

ஆத்மகுணாதிகள் நிரம்பாதொழுகிறது அனுசந்தானத்தில் ஊற்றம் போதாமையாலே.

- ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்

மூலமந்திர அதிகாரத்தில் இந்த அறிவுரை.

மந்திர ஜெபத்தில் பலன் கிடைக்கவில்லை என்றால் அது ஜபிப்பவனின் ஊற்றக் குறைவாலே அல்லது மந்திரத்தின் ப்ரபாவக் குறைவால் அன்று என்கிறார்.

அஷ்டாக்ஷரத்தை அர்த்தத்துடன் அனுசந்தித்தவர்க்கும் சிலருக்கு ஆத்மகுணங்கள் நிரம்பவில்லையே என்று ஆட்சேபித்தால், அந்தச் சிலர் ஜெபிக்கும்போது ஊற்றக் குறைவு கொண்டிருந்திருப்பார்கள் என்னலாம்.

இதற்கு முன் “எட்டு எணும் எண் குண மதியோர்க்கு எட்டு மா குணம்” என்ற வரியில் அஷ்டாக்ஷரத்தை ஜபிப்பவர்க்கு எட்டு பெரிய நற்பண்புகள் (புலனடக்கம் முதலியன) வாய்க்கும் என்றார். அப்படி ஆத்மகுணங்கள் நிரம்பப் பெறாத அஷ்டாக்ஷரஜபக் காரர் இதோ இருக்கிறாரே என்று யாரேனும் காட்டினால், அது மந்திரத்தின் பெருமைக் குறைவால் அன்று; ஜபிப்பவரின் ஊற்றக் குறைவால் என்கிறார்.

575.ஊழ்குக மூழ்குக இறைவனிலே.

தியானித்து பகவானிடம் முழுகி விடு. (ஊழ்குதல் = தியானித்தல்).

सर्वत्र सर्वदा संनिहिते हि त्वयि
एष ब्रह्म प्रविष्टोस्मि ग्रीष्मे शीतमिव हृदम् |
शाम्यामि परिनिर्वामि सुखमासे च सर्वदा ||
इत्युक्तं निमज्जनं सर्वेषां अनन्यशरणानां प्राप्तम् |

- ஸ்தோத்ரரத்னபாஷ்யம்

மூலத்தில் நிமஜ்ஜத: என்ற பதத்துக்கு உரையிடும்போது, முழுக் வேண்டிய நீர்நிலை வேறாகவும், முழுகிக்கொண்டிருக்கிற நீர்நிலை வேறாகவும் இருக்கிறது என்று காட்டுவதற்காக, எதில் முழுக் வேண்டும் என்பதை விவரிக்கிறார்.

எல்லா இடத்திலும் எல்லா நேரத்திலும் நீ அருகில் இருக்கும்போது, இதோ பரம்பொருளில் அமிழ்ந்து விட்டேன், கோடையில் குளிர்ந்தடாகத்தில் போல. (இதன் விளைவாக) தணிகிறேன், தீயணைக்கப்பெற்றேன், இன்பறுகிறேன் எப்போதும். என்ற பண்டைய வசனத்தில் சொன்ன அமிழ்தல் வேற்றுப் புகல் இல்லாதவர்க்குப் ப்ராப்தமானது.

பரம்பொருளில் முழுகித் திளைப்பதைப் பற்றி ஸங்கல்ப ஸூர்யோதய நாடகத்திலும் வர்ணித்ததுண்டு. தியானம் உச்சநிலை அடையும்போது மனம் இறைவனிடம் ஆழ்ந்து விடுவதால் இந்த அமிழ்தல் நடைபெறுகிறது. அப்படி அமிழும்போது ஆனந்தம் உண்டாகிறது.

576. ஊன்றியிருங்கள் உயர்ந்ததிலே.

உயர்ந்த நாடகத்தைப் பார்க்கும்போது மனத்தை வேறெதிலும் திசை திருப்பாமல் ஒருமுனைப்புடன் இருங்கள்.

मुखादीन् निध्यातुं निभृतमिह नाट्ये कृतमुखैः

भवद्भिः स्थातव्यं भरतमतधौरेयमतिभिः ॥

-ஸங்கல்பஸூர்யோதயம்

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதய நாடகத்தை ப்ரேக்ஷகர்களுக்கு அறிமுகப் படுத்தும்போது இந்த ச்லோகம்:

நீங்கள் (நாட்டியக் கலை வல்லுனரான) பரதமுனிவரின் கொள்கைகளில் வலுவுடைய மதி கொண்டவர்கள். குசலர்கள். நீங்கள் நாட்டிய சாஸ்த்ரத்தில் சொன்ன முகஸந்தி, ப்ரதிமுகஸந்தி, கர்ப்ப ஸந்தி, அவமர்ச ஸந்தி, நிர்வஹண ஸந்தி, என்ற ஐந்தும், விவேகனின் முயற்சி முதலிய ஐந்தில் முறையே இந்த நாடகத்தில் இருப்பதை உணர்வதற்காக முழுக் கவனத்துடன் இருக்க வேண்டும்.

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம் என்பது உயர்ந்தது. நாடகத்தின் இலக்கண வரம்புகளுக்கு உட்பட்டது. ஊன்றிக் கவனிப்பவர்கள் இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். நீதி: உயர்ந்தவற்றில் ஊன்றியிருக்கட்டும் உம்முடைய உள்ளம்.

கடந்த நாலு நீதிகளின் தலைப்புத் தொகுப்பை இப்போது ரசிக்கலாகும்:

ஊன்றிப் பார் முன் நடக்கையிலே.
ஊற்றம் மிகட்டும் ஜபிப்பதிலே.
ஊழ்குக மூழ்குக இறைவனிலே.
ஊன்றியிருங்கள் உயர்ந்ததிலே.

577. ஊழல் பணத்தால் பணி வேண்டாம்.

கைங்கர்யங்களைப் பண்ணும்போது அதற்கான திரவியம் நியாயமாக சம்பாதித்ததாக இருக்க வேண்டும்.

**திருவடி நிலைகள் விஷயத்தில் ஸ்ரீ பரதாழ்வான் நடத்தின ராஜ
ஸேவக வருத்தியை ந்யாயார்ஜித த்ரவியங்களாலே நடத்தியும்
-ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்**

உத்தரக்ருத்யாதிகாரத்தில் இந்த அறிவுரை :

பாதுகைகளிடம் பரதன் பண்ணின ஸேவகவருத்தியை நாம் பண்ண வேண்டும்; அதாவது பகவானுக்கும் பாகவதர்களுக்கும் அடிமைத் தொழில் புரிய வேண்டும். அதற்கான பணம் நியாயமாக (அறம் வழுவாமல்) சம்பாதித்ததாக இருக்கவேண்டும்.

எப்படியோ பணம் சம்பாதித்து அதை அறப்பணிகளுக்கு செலவழித்தால் புண்ணியம் என்று பலர் தப்பாக நினைக்கிறார்கள். நாய் விற்ற காசு குரைக்குமா? என்று பழமொழியும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அக்ரமப் பணத்தால் தர்ம காரியங்களைப் பண்ணக் கூடாது. அந்தத் தருமமும் வீணாகும். தானும் கெட்டு சந்திர புஷ்கரிணியையும் கெடுத்தாளாம் என்று பழமொழி. பெரியோர் நற்பணிகளுக்குப் பணம் ஸ்வீகரிக்கும்போது அது ஸத்-த்ரவ்யமா என்று ஆய்ந்த பிறகே ஏற்பார்கள்.

578. ஊற்றி அலம்படி பிற வேண்டாம்.

திருவடிகளில் தீர்த்தம் சேர்த்து அலம்புகிற சின்ன பணியே கூட பெருமாளின் திருவுள்ளத்தை உகப்பிக்கும்.

**अन्यत् पूर्णात् अपां कुम्भात् अन्यत् पादावनेजनात् |
अन्यत् कुशलसंप्रश्नात् न चेच्छति जनार्दनः ||
इति सर्वाभावेऽपि तोयं लभ्यमित्यभिप्रायेण |**

- தாத்தர்ய சந்திரிகா

பத்ரம் புஷ்பம் என்று ஆரம்பிக்கும் கீதா-சீலோகத்தின் பாஷ்யம் ஸர்வஸூலபம் என்று ஆரம்பிக்கிறது. அங்கே அதன் உரையில் இந்த அறிவுரை:

நிரம்பிய பூர்ணகும்பம், பாத்ய தீர்த்தம் சேரத்துக் கால் அலம்பி விடுவது, செளக்கியமா என்று விசாரிப்பது, இந்த எளிய உபசாரங்களைத் தவிர வேறெதையும் ஜனார்த்தனர் விரும்பவில்லை. என்றது எதுவும் கிடைக்காத போதும் ஜலம் கிடைக்கும் என்ற கருத்தில் ஆகும்.

பகவானுக்கு உகப்பை ஏற்படுத்துவது வெகு சுலபம். நிறைய உழைப்போ பணச்செலவோ கூட வேண்டாம். வாய்ப்பேச்சு, கையில் ஜலம், இதை மாத்திரம் கொண்டு உகப்பிக்க முடியும். நீரை ஊற்றி திருவடியை அலம்புங்கள்; அது போதும்; வேறொன்றும் வேண்டாம்.

579 ஊணில் கோவை சுரை வேண்டாம்.

சுரைக்காயும் கோவைக்காயும் சாப்பிடத் தகாதவை.

कालिङ्गोदुम्बरालाबु बिम्बानि परिवर्जयेत् |
तान्यश्नतस्तु सततं नित्यं दूरतरो हरिः ||
இத்யாதிகளாலே நிஷித்தமானவை எல்லாம்

-*ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்*

பிரபாவ வ்யவஸ்தாதிகாரத்தில் இந்த அறிவுரை:

கொம்மட்டி, அத்திக்காய், சுரைக்காய், கோவைப் பழம், இவைகளைப் புசிக்கக் கூடாது. இவற்றை எப்போதும் சாப்பிடுபவனுக்கு எம்பெருமான் எப்போதும் தூரத்தில் இருப்பான்.

(பாகவதஸ்பர்சத்தாலே தூயதாம் என்று வாதிக்கலாகாது). கோவையை தொண்டைக்காய் என்ற பெயரில் கடைகளில் விற்பதாகக் கேள்வி. காலிங்கம் என்ற கொம்மட்டிக்காய் கடையில் கிடைப்பதாகத் தெரியவில்லை. சுரைக்காய் வெகுவாகக் கிடைக்கிறது. ஆனால் அவை நமக்கு நிஷித்தம் என்கிறது வசனம்.. ஆரோக்கியம் மட்டுமின்றி வேறு பல விளைவுகளையும் கருத்தில் கொண்டு சாஸ்திரம் நிஷேதிக்கும்.

580. ஊசல் மனத்தார் அருள் வேண்டாம்.

இரண்டும் கெட்டான்களின் நல்லெண்ணம் நமக்குப் பலன் தராது. (ஊசல்மனம் = நிர்ணயம் இல்லாமல் ஊஞ்சலாடுகிற மனசு)

व्यवस्थितः प्रशान्तात्मा कुपितोऽपि अभयङ्करः |

अव्यवस्थितचित्तस्य प्रसादोऽपि भयङ्करः ॥
इत्याद्यपि ग्राह्यम् ।

-ஸ்தோத்ரரத்னபாஷ்யம்

ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரத்தில் சலமதி என்ற பதத்துக்கான உரையில் இந்த அறிவுரை:

நிலைப்பட்டவன், அமைதியானவன், கோபித்துக் கொண்டாலும் பயம் விளைவிக்க மாட்டான். நிலையற்ற எண்ணம் கொண்டவனுடைய அருளும் கூடப் பயம் விளைவிக்கும். இது முதலானதும் இங்கே எடுக்கத் தகும்.

கூடி சித்தம் கூடி பித்தம் என்று இருப்பவனின் நல்லெண்ணம் கூட நாம் அஞ்சத் தக்க ஒன்றாகும். இன்றைக்கு இருக்கும் நல்லெண்ணம் நாளைக்குப் பகையாக மாறி நம்மை அல்லற்படுத்தலாம். இதற்கெதிராக, கொள்கை மாறாதவன் கோபித்துக் கொண்டாலும் அவனிடம் பயப்படத் தேவையில்லை. நீதி: கொள்கை-மாறிகளை நம்பாதே.

கடந்த நாலு அறிவுரைகளின் தலைப்புகளை ஒரேசேரப் படித்து மகிழ்வோம்.

ஊழல் பணத்தால் பணி வேண்டாம்.
ஊற்றி அலம்படி பிற வேண்டாம்.
ஊணில் கோவை சுரை வேண்டாம்.
ஊசல் மனத்தார் அருள் வேண்டாம்.

581. ஊடறு மூவெட்டு இரக்கத்தால்.

பிரகிருதிக்கு உட்பட்ட இருபத்துநாலு தத்வங்களையும் தொடர்பறுத்துக்கொண்டு மோகூடம் பெறுவதற்கு, (ஆசார்யர்கள் வழியாக) பகவானின் இரக்கம் தேவை. (மூவெட்டு = இருபத்துநாலு).

சிட்டரான தேசுயர்ந்த தேசிகர்க்குயர்ந்து மேல்
எட்டு மூன்றும் ஊடறுத்தது எந்தை மால் இரக்கமே.

-அம்ருதரஞ்சனி

இது இந்த நூலின் கடைசிப் பாசுரம்.

ஜனானத்தாலும் அனுஷ்டானத்தாலும் தேஜஸ் மிகுந்த ஆசார்யர்களிடம் ஓங்கி உயர்ந்து, எமது தந்தையான திருமாலின் அருளானது இருபத்து நாலு தத்வங்களையும் ஊடறுத்து மோக்ஷம் பெற வழி வகுத்தது.

இருபத்து நாலு தத்வங்களாவன: பஞ்சபூதங்கள் ஐந்து, தன்மாத்திரங்கள் ஐந்து, இந்த்ரியங்கள் பதினொன்று, அஹங்காரம், மஹத், பிரகிருதி, என்பவை. இவற்றை அறுப்பதாவது, மோக்ஷம் பெறுவது. நாம் மோக்ஷம் பெறுவதற்குக் கருவியானது நம் சரணாகதி என்னும் வியாஜத்தால் பகவானுக்கு நம்மிடம் ஏற்பட்ட இரக்கம். இது உயர்ந்த ஆசார்யர்களிடம் முதலில் ஓங்கி உயர்ந்து, பிறகு நமக்குப் பயனளிப்பது.

582. ஊதாதே பணக் கள் திமிரால்.

பணம் கள்ளு போலே போதைப் பொருள். அதனால் சுழலாதே, ஊதாதே.

प्रलपति घूर्णते सखलति मुह्यति हुङ्कुरुते
न च पदवीमवैति न च धाम न च त्रपते |
विकृतिशतप्रसूतिविषमाशयदोषभुवा
धनमदिरामदेन धमतीव धरावलयम् ||

- ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

ஆறாம்ஆறாம் அங்கத்தில் விவேக ராஜா கூறுகிறான்.

உளறுகிறான். தலை சுற்ற சுழல்கிறான். நிலை தடுமாறுகிறான். மயங்குகிறான். உம் உம் என்று உறுமுகிறான். வழி தப்புகிறான். இடம் புரியவில்லை. வெட்கம் கெட்டவன் ஆகிறான். ஏராளமான விகாரங்களுக்குக் காரணமான விஷமக் கருத்துகள் என்னும் தோஷத்துக்குக் காரணமான பணம் என்கிற கள்ளினால் போதை ஏறி பூமண்டலத்தை (உலைத்தீயைப்போல) ஊதுகிறான் (பீடிக்கிறான்).

சாராயப் போதைக்கும் பணத் திமிருக்கும் விளைவுகள் ஒரே மாதிரியாக இருக்கின்றன. சுழற்சி, தடுமாற்றம், உளறல், முதலிய பலவும், இரண்டுக்கும் பொது விளைவுகள். நீதி: பணத் திமிர் வேண்டாம்.

583. ஊர்க்குப் பெருமை தொண்டர்களால்.

பக்தர்களுக்குப் பிடித்த ஊரில் வாழ். அத்தகைய ஊருக்கே பெருமை அதிகம்.

सा काशीति न चाकशीति भुवि सायोध्येति नाध्यास्यते
सावन्तीति न कल्मषादवति सा काञ्चीति नोदञ्चति |
धते सा मधुरेति नोत्तमधुरां नान्यापि मान्या पुरी

या वैकुण्ठकथासुधारसभुजां रोचेत नो चेतसे ॥

-*ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்*

ஸ்தான விசேஷ அதிகாரத்தின் கடைசி ச்லோகம் :

ஒரு ஊர் காசி என்பதாலேயே பிரகாசிப்பதில்லை; அயோத்தியை என்பதாலேயே வாஸ யோக்கியம் ஆவதில்லை; அவந்தி என்பதாலேயே பாவத்திலிருந்து காத்து விடுவதில்லை; காஞ்சி என்றதாலேயே உயர்ந்து விடுவதில்லை; மதுரை என்பதாலேயே பெருமை பெறுவதில்லை; வேறு ஊரும், எது பகவானின் கதாம்ருதத்தைப் பருகவல்லவர்களுக்கு உகக்கவிலையோ, அதெல்லாம் பாராட்டுக்குரியதில்லை.

எந்த ஊரில் வசிப்பது நல்லது என்பது இந்த அதிகாரத்தில் மையக் கருத்து. எது தொண்டர்களின் உகப்புக்கானதோ அது நல்ல ஊர் என்று இறுதி முடிபு. முக்தி சேஷத்ரங்கள், திவ்ய தேசங்கள், இவற்றுக்கெல்லாம் கூட பக்தர்களின் ப்ரீதிக்கான காரணத்தால் தான் பெருமை. இந்தப் பெருமை சில குக்கிராமங்களுக்கு ஏற்பட்டால், அவையும் வாழத் தகுந்த இடங்களாம்.

584. ஊஞ்சல் உளத்தொழி ஹயமுகனால்.

மனதில் தீர்மானமில்லாமல் ஊசலாடுவதைத் தவிர்க்க ஹயக்ரீவர் அருளை நாடுக.

वितर्कडोळं व्यवधूय सत्वे
बृहस्पतिं वर्तयसे यतस्त्वम् |
तेनैव देव त्रिदशेश्वराणाम्
अस्पृष्टडोलायितमाधिराज्यम् ॥

-*ஹயக்ரீவ ஸ்தோத்ரம்*

அறிவில் சிறந்தவர்கள் ஹயக்ரீவனுடைய அருளால் தீர்மானிப்பவர்களே என்கிறார்.

ஹயக்ரீவரே! தேவகுருவான ப்ருஹஸ்பதிக்கு இப்படியா அப்படியா என்ற சந்தேகங்களை உதறப் பண்ணி, நீ முடிவெடுக்க வைப்பதால் தான், தேவராஜர்களின் ஸாம்ராஜ்ஜியம் ஆட்டம் காணாமல் நிலையாக இருக்கிறது.

தேவஸாம்ராஜ்யம் நிலைப்படவேண்டுமென்றால் முதலில் தேவகுருவின் மனசு நிலைப்பட வேண்டும். (இலக்கிய நயத்துடன் சொன்ன இதிலும் இரண்டு நீதிகள்: மனசு ஆடினால் செல்வமும் ஆடும் என்று ஒன்று; குருவின் ஆலோசனைகள் அரசர்களுக்கு முக்கியம் என்று இன்னொன்று.) மனசு நிலைப்பட வேண்டுமானால்,

ஹயக்ரீவரின் அருள் வேண்டும். ஒவ்வொரு படியிலும் இதுவா அதுவா என்று பல வழிகளில் நல்ல ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்கத் தேவையான புத்தியை அருளுபவர் ஹயக்ரீவர். நீதி: வாழ்க்கையில் அடிக்கடி சரியான முடிவுகளை எடுப்பதற்குத் தேவையான அறிவை அந்த அறிவின் அதிபதியான ஹயக்ரீவரது கடாக்ஷத்தால் பெறுங்கள்.

கடந்த நாலு நீதிகளின் தலைப்பை சேர்த்து வாசிக்கும்போது வழக்கம் போல சொல் நயத்தையும் அனுபவிக்கலாம்.

ஊடறு மூவெட்டு இரக்கத்தால்.
ஊரில் நோயழி உத்தமரால்.
ஊர்க்குப் பெருமை தொண்டர்களால்.
ஊஞ்சல் உளத்தொழி ஹயமுகனால்.

585. ஊர்த்துவமாய்ப்போ தருமத்தால்.

உயர்கதியிலும் பல வெவ்வேறு நிலைகள் உண்டு. அவற்றுக்கு உபாயம் தர்மம்.

अस्ति च परित्यक्तस्थूलदेहानामपि तत्तदुपासनविशेषाधीनं अपवर्गात् अर्वाचीनं फलम्
| तच्च प्रकृतिलयादिशब्देन साङ्ख्याः पठन्ति |
धर्मेण गमनमूर्ध्वम् गमनमधस्तात् भवत्यधर्मेण |
ज्ञानेन चापवर्गो विपर्ययादिष्यते बन्धः ||
वैराग्यात् प्रकृतिलयः संसारो भवति राजसात् रागात् |
ऐश्वर्यादविघातः विपर्ययात् तद्विपर्यासः | इति ||

-தாத்தபர்ய சந்திரிகா

பகவத் கீதையின் எட்டாம் அத்தியாயத்தில் அக்னிர் ஜ்யோதி என்னும் ச்லோகத்து உரையில் இந்த அறிவுரை.

இந்த ஸ்தூலதேஹம் இருக்கிறதே (கண்ணுக்குப் புலப்படும் உடல்) இதைப் பிரிந்த பிறகு தத்தம் உபாசனத்துக்கு ஏற்ப செல்லுமிடம் அவர்க்கம் என்ற மோக்ஷத்துக்குக் கீழேயும் இருக்கின்றது. இதை சாங்கியர்கள் பிரக்ருதிலயம் முதலிய சொல்லால் குறிக்கிறார்கள்.

இதோ அவர்களுடைய காரிகைகள்: தருமத்தால் மேலே போதல். அதர்மத்தால் கீழே போதல். ஜ்ஞாநத்தால் மோகூம். அஜ்ஞாநத்தால் கட்டுண்ணல். வைராக்யத்தால் (பற்றுநீக்கலால்) பிரகிருதி-லயம். ராஜஸ்குணமான பற்று என்பதால் சம்சரித்தல். ஆளுமையால் தடைநீக்கம். ஆளுமையின்மையால் தடைப்படல். என்று.

மரணத்துக்குப் பின் ஏற்படக்கூடிய கதிகள் என்னென்ன? என்று விசாரித்தால் ஸ்வர்க்கம், நரகம், என்ற இரண்டை மட்டும் சில (வேற்றுநாட்டு) மதங்கள் போதிக்கும். கூடவே சம்சாரம் (இங்கே மறுபிறவி) என்பதையும் சேர்த்து மூன்று நிலைகளை (நம் நாட்டில்) சில மதங்கள் போதிக்கும். ஆனால் வேதத்துப் போதனைப்படி எத்தனையோ சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. உயர் கதிகளுக்குள்ளேயே மோகூம் என்பது வேறு. அதற்குக் கீழ்ப்பட்டு பல உயர்கதிகள் உண்டு. சாங்க்ய மதத்தில் கூட இப்படி மோகூத்தையும் அதன் கீழ்ப்பட்ட வேறொரு உயர்கதியையும் பிரித்துக் கூறியதுண்டு. இந்த உயர்கதிக்குப் போக உபாயமாக இருப்பது தர்மம். நீதி: தருமத்தால் மேல் கதி பெறுக. (அந்த தர்மத்தையே பகவத் ப்ரீதிக்காகப் பண்ணி) அதைவிட மேலான மோகூம் பெறும் உபாயமும் அறிக.

586. ஊர்ஜிதம் எல்லாம் இறைத் தேசால்.

உலகில் ஆற்றல் மிக்கதெல்லாம் பகவானின் தேஜஸ்ஸின் அம்சமாகத் தோன்றியதே. அதையெல்லாம் மதி; பகவானை அதிலும் ஸ்மரி.

यद्यत् विभूतिमत् सत्त्वं श्रीमत् ऊर्जितमेव वा |
 तत्तदेवावगच्छ त्वं मम तेजोशसंभवम् - ||गीता |
 ऊर्जितं कल्याणारंभेषु उद्युक्तम् मम अचिन्त्यशक्तेः | तेजः पराभिभवनसामर्थ्यम् |
 नियमनशक्त्येकदेशसंभवं इत्यर्थः
 गीताभाष्यम् |
 ऊर्जाशब्दो हि अदीनत्वेन संनाहशीलत्वपरः ... |यथा शैलान्दोलनदोहलिनः
 चण्डमारुतस्य तृणप्रेरणादिकं वेगलेशमात्रभवं| तद्वदिहेति भावः ,
 - தாத்தபர்ய சந்திரிகா

கீதையின் பத்தாம் அத்தியாயத்தின் முடிவுக்கு அருகில் இது.

எந்தெந்த ஜந்து ஆளுகைக்குட்பட்ட செழிப்புடையதோ, அழகுடையதோ, ஆற்றல் உடையதோ, அதது எல்லாம் என் தேஜஸ்ஸின் பகுதியின் தோற்றம் என்று அறிக என்று பகவத்கீதையில் கண்ணன் திருவாக்கு. இங்கே ஊர்ஜிதம் என்றால் மங்கள முயற்சிகளில் முனைந்தது என்று அர்த்தம்; தேஜஸ் என்றால் பிறரை அடக்குகிற திறமை என்று அர்த்தம்.

எண்ணற்கரிய சக்தி உடைய என் அடக்கியாளும் சக்தியின் ஒரு பகுதியாய்த் தோன்றியது என்று பொருள். என்று கீதாபாஷ்ய வரிகள். ஊர்ஜிதம் என்பதற்கு மங்கள முயற்சி முனைப்பு என்று எப்படி அர்த்தமாகும்? என்றால், ஊர்ஜா என்ற பதம் பரிதாபநிலைக்கு மாறாக செயலாற்றும் திறன் எனப் பொருள்படும். ... எப்படியானால் மலையையே புரட்ட விழையும் புயல் காற்றுக்கு புல்லை அசைத்தல் முதலியது வேகத்தின் சிறு பகுதி மாத்திரத்தால் உண்டானதோ, அது போல இங்கே என்று கருத்து.

ஆற்றல் மிக்க எந்த ஜந்து நேரிட்டாலும் பகவானுக்கு இதுவும் ஒரு அம்சம் என்று நினைத்தால், அந்த ஜந்துவையும் மதித்து பகவானையும் ஸ்மரிக்க அவகாசம் ஏற்படும். அதனால் அப்படி அறிக என்றதே ஒரு நீதி ஆயிற்று.

587. ஊர் கரி நலம் திரு அருளால்.

மகாலக்ஷ்மியின் அருளாலே எல்லா நன்மைகளையும் பெற்றுப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம். (ஊர் கரி = ஏற்றுக்கொள், அதிகமாக்கிக் கொள்ளு).

ऊरीकर्तुं कुशलमखिलं जेतुमादीनरातीन्
दूरीकर्तुं दुरितनिवहं त्यक्तुमाद्यामविद्याम् ।
अम्ब स्तंबावधिकजननग्रामसीमान्तरेखाम्
आलंबन्ते विमलमनसो विष्णुकान्ते दयां ते ॥

-ஸ்ரீ ஸ்துதி

எந்தெந்தப் பயன்களுக்குத் திருமகளின் அருள் தேவைப்படும் என்பதை விவரிக்கிறார் இந்த ச்லோகத்தில் :

எல்லா சேஷமங்களையும் ஏற்று அதிகமாக்கிக் கொள்ளுவதற்கும், பழைய பகைவர்களை (காம க்ரோதாதிகளை) அழிப்பதற்கும், தீவினைகளின் திரளைத் தூரத்தில் தள்ளுவதற்கும், பண்டை அவித்யையை த்யஜிப்பதற்கும் (அதாவது மோகம் பெறுவதற்கும்) அம்மா! விஷ்ணுவின் காந்தையே! உன் தயையைப் பற்றிக் கொள்ளுகிறார்கள் நிர்மலமனதினர். புல்கொத்து வரையிலான பிறவித் திரளின் எல்லைக்கோடு போன்றது உன் அருள்.

இம்மையில் சேஷமம், மறுமையில் மோகம், எதுவானாலும் மகாலக்ஷ்மியின் அருளால் கிடைக்கும்.

588. ஊழி எழுத்தழி அடித் துகளால்.

தலைஎழுத்தை அழித்துக்கொள்ள பகவானின் அடித்துகள் பயன்படும். (ஊழிஎழுத்து = ஆயுள் பற்றிய தலை எழுத்து).

विलुप्तमूर्धन्यलिपिक्रमाणाम्
सुरेन्द्रचूडापदलालितानाम् |
त्वदङ्घ्रिराजीवरजःकणानाम्
भूयान् प्रसादो मयि नाथ भूयात् ||

-ஹயக்ரீவ ஸ்தோத்ரம்

ஹயக்ரீவரின் பல அவயவங்களை வர்ணிக்கத் தொடங்கி முதலில் அடிப் பொடியை இந்த ச்லோகத்தில் வர்ணிக்கிறார்.

நாதனே! தலையெழுத்தின் வரிசையை அழிக்கக்கூடியவையும்,
தேவேந்திரனின் முடியால் சூடக்கூடியவையும் ஆன உன் திருவடித்
தாமரையின் துகள்களுடைய அதிகமான அருள் என்னிடம்
உண்டாகட்டும்.

துகளின் அருள் என்பது உபசார வழக்கு. எழுத்துகள் துகள்கள் படிவதால் அழிந்து போவதைக் காண்கிறோம். தலைஎழுத்தை அழிப்பதற்கும் இம்மாதிரி ஏதாவது துகள் உண்டோ என்று யோசித்துப் பார்த்தால் ஹயக்ரீவரின் திருவடித் துகள் நினைவுக்கு வருகிறது. அதன் துணையால் நம் தீய தலைஎழுத்தை அழித்துக் கொள்ளலாமே.

எது எதனால் ஆகும் என்பது பற்றிய கடந்த நாலு நீதிகளின் தலைப்புகள் இதோ :

ஊர்த்துவமாய்ப்போ தருமத்தால்.
ஊர்ஜிதம் எல்லாம் இறைத் தேசால்.
ஊரீகரி நலம் திரு அருளால்
ஊழி எழுத்தழி அடித் துகளால்.

589. ஊத்தையை நீக்கக் கொப்புளி வாய்.

பல் தேய்ப்பதில் மூன்று அம்சங்கள் : பல் துலக்கு; நாக்கு வழி; வாய் கொப்புளி.

उक्तं च नारायणमुनिभिः |
दन्तान् संशोध्य निर्लिख्य जिह्वां गण्डूषयेत् मुहुः | इति |

-ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரரக்ஷா

மூன்றாம் அத்யாயத்தில் இந்த அறிவுரை.

நாராயண முனியும் தனது நூலில் கூறி இருக்கிறார்:
பற்களைத் துலக்கி நாக்கை வழித்து நிறைய தடவை கொப்புளிக்கவும்.

இந்த மூன்று அம்சங்களிலும் தூய நீரால் பல தடவை வாயை நன்றாகக் கொப்புளிப்பது முக்கியம்.

590. ஊணில் விலக்கிடு முருங்கைக் காய்.

முருங்கைக் காய் சாப்பிடலாகாது.

சிறுகீரை செவ்வகத்தி முருக்கிரண்டும்
சிறுபசளை பெரும் பசளை அம்மணந்தாள்

...

கறிக்காகா இவை என்று கண்டுரைத்தார்
கார் மேனி அருளாளர் கடகத்தாரே.

-ஆகார நியமம்

நிஷித்தமான கீரைவகைகளைப் பட்டியல் இடுகிறார்:

சிறுகீரை, சிவப்பு அகத்திக்கீரை, இரு வகை முருங்கைகள், பசளைக்கீரை,
அம்மணந்தாள் கீரை முதலியவை கறிக்கு ஆகாதவை என்று வரதனின்
கோஷ்டியில் உள்ள பெரியோர்கள் கண்டு உரைத்திருக்கிறார்கள்.

முருங்கையில் இரு வகைகள் எவை? முள் முருங்கை, புரசு, என்று இரண்டாம். கீரை கூடாது
என்பதோடு காயும் கூடாது என்றபடி.

591. ஊக்க உழைப்பால் இறை சேர்வாய்.

உழைப்பு அத்யாத்ம-கார்யங்களிலும் முக்கியம்.

இவ் வ்யவஸாயத்தினுடைய ப்ரபாவம்
व्यवसायादृते ब्रह्म नासादयति तत् परम् |
இத்யாதிகளிலும் ஸுப்ரஸித்தம்.

-ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்

த்வயாதிகாரத்தில் இந்த அறிவுரை:

வ்யவஸாயம் என்ற விடாமுயற்சியின் பெருமையை மஹாபாரதம் இவ்வாறு கூறுகிறது: “விடாமுயற்சி இல்லாவிட்டால் அந்தப் பரம்பொருளை” அடையமாட்டான் இது முதலியவற்றில் உழைப்பின் பெருமை மிகவும் பிரசித்தம்.

ஊங்கிய (உயர்ந்த) உழைப்பும், ஊக்கமும் தேவை பரம்பொருளைப் பெறுவதற்கு.

592. ஊனின் படி அறி உயிர் வேறாய்.

தேக-ஆத்ம-ப்ரமம் கூடாது என்பது கீதையின் இரண்டாம் அத்தியாயத்தின் சாரம்.

உடலம் அழிந்திடும் உள்ளுயிர் ஒன்றழியாது எனைப்போல்

...

விடு மயல் என்று விசயனைத் தேற்றினான் வித்தகனே.

-கீதார்த்த சங்கிரகம்

இரண்டாம் அத்தியாயத்துக்கான பாசரம்:

சரீரம் அழியக்கூடியது. அதன் உள்ளிருக்கும் ஆன்மா என்றும் அழியாதது. பரமாத்மாவைப் போல. பலருக்கு இருக்கும் “உடலே ஆன்மா” என்ற மாலை நீ விடு என்று அர்ஜுனனுக்குப் பொத்தித்தான் வித்தகனான கண்ணன்.

உடலுக்கும் உயிருக்கும் (அதாவது ஆத்மாவுக்கும்) ஒரு முக்கியமான வித்தியாசம் என்னவென்றால், ஒன்று அழியும், இன்னொன்று அழியாது என்பது.

போன நாலு அறிவுரைகளின் தலைப்புக்கள் இதோ:

ஊத்தையை நீக்கக் கொப்புளி வாய்.
ஊணில் விலக்கிடு முருங்கைக் காய்.
ஊக்க உழைப்பால் இறை சேர்வாய்.
ஊனின் படி அறி உயிர் வேறாய்.

593. ஊன்றிக் கவனித்துயர்த்தி மதி.

எந்தப் புஸ்தகத்தையும் ஊன்றிக் கவனித்து, தகுதி இருந்தால் மட்டும் அதை உயர்த்தி மதிக்க வேண்டும்.

कथिताकथिते विभाव्य सद्भिः

सदसद्वेदिभिरत्र सावधानैः |
बलवत्प्रथितप्रमाणदृष्ट्या
बहुमन्तव्यमिदं यदस्मदुक्तम् ||

-ஸ்தோத்ரபாஷ்யம்.

நூலின் முடிவு ச்லோகங்களில் ஒன்று.

முதல் பொழிப்புரை: நல்லதுகெட்டது அறிந்தவர்களும் கவனம் மிக்கவர்களுமான நல்லோர்களால் (முந்திய வ்யாக்யாதாக்களால்) சொல்லப்பட்டதையும் சொல்லப் படாததையும் ஆராய்ந்து, பிரபலமானதும் பிரசித்தமானதுமான பிரமாணங்களைக் கருத்தில் கொண்டு நம்மால் கூறப்பட்ட இது (ஸ்தோத்ர பாஷ்யம்) பாராட்டுக்கு உரியது.

இரண்டாம் பொழிப்புரை: இந்த நூலில் சொல்லப் பட்டதையும் சொல்லாமல் விட்டுப் போனதையும் பரிசீலித்து நல்லது தீயது அறிந்தவரும் கவனம் மிக்கவருமான நல்லோர் (இந்த புஸ்தகத்தின் வாசகர்கள்) பிரபலமானதும் பிரசித்தமானதுமான பிரமாணங்களைத் தம் கருத்தில் கொண்டு நம்மால் கூறப்பட்ட இதை பஹுமானிக்க வேண்டும்.

இந்த ஓர் அறிவுரைக்குள் நிறைய நீதிகள் புதைந்திருக்கின்றன. 1.வாசகர்கள் எந்த நூலைப் படித்தாலும், அதில் சொல்லியதை மட்டும் புரிந்துகொண்டால் போதாது. அதில் விட்டுப்போனது, சொல்லியிருக்க வேண்டியது என்ன என்பதையும் ஆராய வேண்டும். 2. ஒரு நூலின் மதிப்பு அதன் விற்பனைத் தொகையாலோ வாசகர் எண்ணிக்கையாலோ கூடாது. அதன் வாசகர்களின் தரம் என்பது முக்கியம். எந்த நூலுக்கு நல்ல விமர்சனைத் திறன் கொண்ட அவதானிகள் வாசகர்களோ அந்த நூலுக்கு மதிப்பு அதிகம். உதாரணமாக வம்புப் பத்திரிகைகளை விட விஞ்ஞானநூல்கள் வெகுமதிக்குரியவை. 3. எது நல்லது எது கெட்டது என்பதைப் பகுத்தறியும் திறன் முக்கியம். இது இல்லாவிடில் சமூகம் எதை நல்லதென்று நம் மேல் திணிக்கிறதோ அதை நல்லதென்று நாம் நம்பி விடுவோம். இப்படித்தான் சாத்திரங்களுக்கு எதிரான சில கருத்துகள் இந்நாட்களில் பரவியிருக்கின்றன. 4. அவதானம் என்கிற கவனம் அவசியம். ஆழ்ந்த கருத்துகள் கொண்ட கட்டுரைகளை நுனிப்புல் மேய்வது போலப் படித்தால் முழுப்பயன் கிடைக்காது. 5. வலுவான சான்றுகளோடு முரண்படாத கருத்துகளை மட்டுமே நாம் மதிக்கவேண்டும். இந்த ஐந்து நீதிகளை எண்ணி அதன்படி பார்த்தால் வேதாந்த தேசிகரின் ஸ்தோத்ரபாஷ்யம் என்ற நூல் பஹுமானத்துக்குத் தக்கது என்று புரியும்.

594. ஊர்க்கு முனிக்கேன் ரஹஸ்யரதி?

முனிவனாக இருப்பவனும் ரகசியத்தில் பெண்ணாசை கொள்ளலாமோ?

स्वसंबोधः सौधः शुभगुणगणो मण्डनविधिः
समाधिः संभोगः रहसि जपशैली रतिकथा |
सुषुप्ते लोकेद्य श्रुतिपरिषदन्तःपुरगतः
मुनिः शान्तिव्याजात् मुखरयति शृङ्गारनिगमम् ॥

- ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

நாலாம் அங்கத்தில் குரோதன் என்ற கதாபாத்திரத்தின் கூற்று இது.

தன்னறிவு (ஸ்வரூபஜ்ஞானம்) என்னும் மாடமாளிகை. நற்பண்புகள் என்னும் அலங்காரங்கள். தியானம் என்னும் கலவி. ரகசியத்தில் ஜபம் என்னும் காமப்பேச்சு. இப்போது உலகம் தூங்கும்போது வேதகோஷ்டி என்னும் அந்தப்புரத்தில் போகிறான் இந்த முனி. அமைதி என்னும் சாக்கில் ச்ருங்கார வேதத்தைப் பேசுகிறான்.

இந்த முனிவனிடம் வெளிப்படையாகக் குறை ஏதும் தெரியவில்லை. ஆனாலும் அவன் மனதுக்குள் இருக்கும் பாவனை காமவசப்பட்டுத் தான் இருக்கும் என்று காமன், லோபன், முதலியவரிடம் குரோதன் தெரிவிக்கிறான். இதில் நமக்கு நாலு நீதிகள். 1. எவ்வளவு நல்லவனாக இருந்தாலும் தீயவர்களிடமும் நல்ல பெயர் வாங்க முடியாது. தான் திருடி பிறரை நம்பமாட்டான் என்று பழமொழி. அதன்படி எந்த முனிவனுமே காமக்ரோதங்களை வென்றிருப்பான் என்று இவர்களால் நம்ப முடியவில்லை. 2. தான் நல்லவனாக இருந்தால் போதாது; பிறர் தன்னை நல்லவன் என்று நம்பும்படியாக வாழவேண்டும். அதற்காகவேனும் வெளிப்படாததனம், அப்பாவித்தனம், வெகுளித்தனம், இதெல்லாம் இருக்கலாம். 3. சிருங்காரம் என்பது தப்பு கிடையாது. அது தர்மத்துக்கு உட்பட்டு இருக்கும் வரை. ஆனால் ஊருக்கு முனிவன் என்று தன்னை சொல்லிக் கொள்பவன் சிருங்காரத்தில் ஈடுபடுவது மனத்தளவில் கூடக் கூடாது. 4. சாந்திக்கும் ச்ருங்காரத்துக்கும் எத்தனையோ ஒற்றுமைகள் உண்டு.

595. ஊதும் சங்கைத் தொழுது துதி.

பெருமாளின் பாஞ்சஜன்யம் முதலிய திருவாயுதங்களும் நம் தொழுகைக்கு உரியவை.

तारत्वं यस्य संस्थाने शब्दे च परिदृश्यते |
प्रभोः प्रहरणेन्द्रस्य पाञ्चजन्यस्स पातु वः ॥

-ஷோடசாயுதஸ்தோத்ரம்

பதினாறு ஆயுதங்களில் ஒன்றான பாஞ்சஜன்யம் பற்றியது.

உருவ அமைப்பிலும் ஒலியிலும் தாரத்தன்மை பெற்றது பிரபுவின் பாஞ்சஜன்யம். அது உங்களைக் காக்கட்டும்.

தாரம் என்று பிரணவ மந்திரத்துக்குப் பெயர். அதை எழுதும்போது ஓ என்ற எழுத்து (பிராஹ்மி, கிரந்தம், தமிழ், முதலிய) பழைய லிபிகளில் சங்கின் அமைப்பை ஒத்திருக்கும். ஆகையால் சங்குக்கு வடிவமைப்பில் தாரத்தன்மை. இதே தாரம் என்ற பதத்துக்கு உரக்க என்று ஒரு அர்த்தம். சங்கின் ஒலி உரத்து (முழக்கமாக) இருப்பதால் சத்தத்திலும் அதற்குத் தாரத்வம். இத்தகைய பாஞ்சஜன்யம் நம் துதிக்குரியதாக இருப்பதால் பிரதிதினமும் ஆதாரசக்த்யாதி தர்ப்பணத்திலும், திருவாராதனத்திலும், சாயங்காலம் பஞ்சாயுதஸ்தோத்ர பாராயணத்திலும் நாம் தொழுது வருகிறோம்.

596. ஊசி முனைதரா வீம்பும் அதி.

பிறருக்கு விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை நல்லது. வீம்பை மிகுதியாகப் பண்ணாதே.

ऋकचैः कृतदेहोऽपि दीपितोऽपि दवाग्निना |
न सूच्यग्रं प्रदास्यामि न संधास्यामि केनचित् ||

- ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்.

எட்டாம் அங்கத்தில் மஹாமோஹன் என்கிற கதாபாத்திரத்தின் பேச்சு.

வாள்களால் என் உடம்பை அறுத்தாலும், காட்டுத்தீயால் கொளுத்தப் பட்டாலும், ஊசிமுனையைக் கூடக் கொடுக்க மாட்டேன்; எவனோடும் உடன்படிக்கை பண்ண மாட்டேன்.

துரியோதனன் பாண்டவர்களுக்கு ஊசிமுனை நிலம் கூடத் தர மாட்டேன் என்றான். அதை நினைவுறுத்தும் விதமாக மஹாமோஹன் இங்கு வீம்பாகப் பேசுகிறான். அறியாமையின் வசப் பட்டவர்களுக்கு வீம்பு அதிகமாக இருக்கும். எவ்வளவு ஆபத்தான சூழ்நிலையிலும் சமாதானத்துக்கு வரமாட்டார்கள். தனது பிடிவாதத்தைத் தளர்த்த மாட்டார்கள். நீதி: இக்கட்டான சந்தர்ப்பங்களிலாவது பிறருக்கு வளைந்து கொடுக்க வேண்டும்.

சென்ற நாலு நீதித் தலைப்புகள் இதோ:

ஊன்றிக் கவனித்துயர்த்தி மதி.

ஊர்க்கு முனிக்கேன் ரஹஸ்யரதி?
ஊதும் சங்கைத் தொழுது துதி.
ஊசி முனை தரா வீம்பும் அதி.

597. ஊன்றிய மனத்தொடு சான்று புகல்.

உன்னதக்கருத்துகளை உபபாதிப்பதற்கு ஊன்றிய மனத்துடன் சான்றுகளை சொல்.

अस्माभिः परिमितविशदगम्भीराः पञ्चषाः प्रबन्धाः प्राभन्त्सत तेष्ववहितचेतसा त्वया
प्रतिसंहित पारमार्थेन पारिषदहृदयङ्गमाः प्रमाणतर्काः प्रयोक्तव्याः |

-ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

இரண்டாம் அங்கத்தில் குருவின் கூற்று. (ராமானுஜர் என்கிற ஆசார்யர் தேசிகர் என்ற சிஷ்யருக்கு இந்த அறிவுரையை இந்த நாடகத்தில் கூறியதாக ஸம்பந்தாயக் கருத்து).

அளவான தெளிவும் ஆழமும் கொண்ட ஐந்தாறு கிரந்தங்கள் நம்மால்
இயற்றப் பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஊன்றிய மனம் கொண்ட உன்னால்
உண்மைக்கு உடன்பட்டு அவையினருக்கு மனம் கவரும்படி சான்றுகளும்
யுக்திகளும் காட்டப்படவேண்டும்.

பூர்வாசார்யர்களின் கிரந்தங்களுக்கு நாம் பண்ணவேண்டிய திருப்பணி என்னவெனில்,
முதலில் அவற்றுள் மனத்தை ஊன்றப் பண்ண வேண்டும். பிறகு அவை உண்மைக்கு
உடன்பட்டு வருவதை உபபாதிக்க வேண்டும். அவையினரது மனம் கவர்வதாகப்
பரிஷ்கரிக்க வேண்டும். அவற்றை உறுதிப் படுத்துவதற்காக சான்றுகளையும்
தர்க்கங்களையும் பிரயோகிக்க வேண்டும். (தேசிகரின் அதிகரணஸாராவளி,
தாத்பர்யசந்த்ரிகை, கத்யத்ரயவ்யாக்யானம், ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ரசைஷயின் பகுதியாக
நித்ய வியாக்யானம், என்ற நூல்கள் பாஷ்யகாரரின் ஸ்ரீபாஷ்யம், கீதாபாஷ்யம்,
கத்யத்ரயம், நித்யம், என்ற கிரந்தங்களுக்கு முறையே இந்தத் திருப்பணியைப்
பண்ணியிருக்கின்றன).

598. ஊஷ்மமிலா வழி உயரச்செல்.

தாபம் இல்லாத வழியில் உயர்ந்து போ. (ஊஷ்மம் = சூடு).

क्रमशोधिरुह्य कृतिनस्समिन्धते
परिशुद्धसत्त्वपरिकर्मिते पदे ||
अविरलगुणच्छाया मायातपप्रतिरोधिनी ...
वहति निगमात् वर्तन्येका पुरीमपराजिताम् ||

முதல் அங்கத்தில் ராஜா இதைக் கூறுகிறான்.

படிப்படியாக ஏறி பாக்கியசாலிகள் சுற்றிலும் சுத்தசத்வத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட (ஸ்ரீ வைகுண்டம் என்கிற) ஸ்தானத்தில் விளங்குகிறார்கள். இடைவெளி யில்லாத பண்பு கொண்ட நிழலுடையதும் மாயை என்னும் வெயிலைத் தடுப்பதுமான வழி ஒன்று நிகமத்திலிருந்து அபராஜிதபுரிக்கு (ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்கு) போகிறது.

சேருமிடம் மட்டும் நன்றாக இருந்தால் போகுமா? அதற்குப் போகும் வழியும் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்பது நம் ஸித்தாந்தம். வழி நன்றாக இருப்பதென்றால் அதற்கு ஆறு பண்புகள் வேண்டும் (முழு ச்லோகத்தையும் படித்தால் இது விளங்கும்; ஆனால் இங்கே இரண்டு வரிகள் விடப்பட்டுள்ளன). அந்த ஆறில் முக்கியமான பண்பு என்னவென்றால், வழியில் வெயில் கொளுத்தக்கூடாது. இன்னொன்று. முன்னேற வேண்டுமே தவிர பின்னடைவு கூடாது.

599. ஊன்றிய மறையோர்க்கு உரை நற்சொல்.

வேதத்தில் ஆழ்ந்தவர்களுக்கு, மற்றவர்கள் திரஸ்கரித்த நல்லுரைகளைக் கூறி அவர்களுடைய ஆமோதிப்பைப் பெறு.

यदि जीवितुमीहसे चिराय
प्रतिपद्यस्व हितं यदस्मदुक्तम् ।
अथ न प्रहितो जलाञ्जलिस्ते ,
शृणुतान्ये य इह श्रुतौ निरूढाः ॥

-யாதவாப்யுதயம்.

பீஷ்மர் சிசுபாலனிடம் கூறுகிற வார்த்தை:

நீண்ட காலம் நீ உயிர் வாழ விரும்பினால் நாங்கள் கூறிய இதப் பேச்சை ஏற்றுக்கொள்ளு. இல்லையேல், உனக்கு கும்பீடு (எக்கேடு கெட்டுப் போ). வேதத்தில் ஊன்றியுள்ள மற்றவர்களே! கேளுங்கள்.

இதமான உபதேசங்களைப் பண்ணினாலும் கேட்கவேண்டியவர் கேளாவிட்டால் என்ன பண்ணுவது? அவர்களுக்கு வசை பாடிவிட்டு, அருகிலுள்ள மறையோரிடம் அதன் சாரத்தை விண்ணப்பித்து அவர்களுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறுவது நல்லது.

600. ஊரீகரி நம் குரு, பிறர் புல்.

நமது ஆசார்யர்களை ஏற்றுக்கொண்ட பின் பிறரைத் துச்சமாகக் கருதுக. (ஊரீகரி= ஏற்றுக்கொள்ளு).

ऊरीकृत्य तु लक्ष्मणार्यपृतनासंतानदन्तावलान्
पृथ्वीनिर्जरतल्लजान् उपनिषत्सिद्धान्तबद्धाशयान् ।
अन्यानपि अरविन्दलोचनदयाविन्यासधन्या वयम्
तूलायापि तृणाय वा न च तुषच्छेदाय मन्यामहे ॥

-குமாரரின் விரோதபரிஹாரம்.

தேசிகரின் விரோத பரிஹாரத்தின் வடமொழியாக்கத்தில் ஆரம்பச்லோகங்களில் ஒன்று. குமார வரதாசார்யருடையது. அவர் இதைத் தமது தந்தையாரிடம் கேட்டு நமக்கு உபதேசித்திருப்பதால், இது ஆரண தேசிகனின் அறிவுரையாக நம்மால் இங்கு சேர்க்கப் படுகிறது.

ராமானுஜரின் படையில் யானைகள் போன்ற பூதேவ-ச்ரேஷ்டர்கள் உபநிஷத்தின் கொள்கைகளுக்குக் கட்டுப்பட்ட அபிப்பிராயம் கொண்ட சான்றோர். அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டதால், அரவிந்த லோசனனின் அருளுக்கு இலக்காகும் அதிர்ஷ்டம் பெற்றோம் நாங்கள். அந்நியர்களை துரும்புக்கும் துச்சத்துக்கும் துகளுக்கும் கூட மதிக்கமாட்டோம்.

புல்லெனக் கருதத்தக்க புல்லியர் என்போம் பிறரை. ஏனென்றால் புருஷோத்தமனின் அருளுக்கு இலக்காகி விட்டோம். எப்படி என்றால், ராமானுஜரின் சைன்யத்துச் சான்றோர்களை ஏற்றுக் கொண்டதன் மூலமாக. நீதி: நம் குருக்களின் மகிமை புரிந்தால், மற்றவர்களைத் துச்சமாகக் கருதலாம். உபநிஷத்துக்கேற்ப நம் கொள்கைகளைக் கட்டாமல், தம் கொள்கைகளுக்கேற்ப உபநிஷத்துகளைக் குலைப்பவர்களை ஒரு பொருட்டாக மதிக்கலாமோ?

இப்போது பார்த்த நாலு நீதிகளின் தலைப்புச் சுருக்கம் இதோ:

ஊன்றிய மனத்தொடு சான்று புகல்.
ஊஷமமிலா வழி உயரச்செல்.
ஊன்றிய மறையோர்க்கு உரை நற்சொல்.
ஊரீகரி நம் குரு, பிறர் புல்.

ஆறாவது நூறு நீதிகளின் சுருக்கம்.

- 501.கைங்கரியத்தைச் சாக்கிட்டு உணவு முதலியவற்றில் நியமங்களைத் தளர்த்தாதே. ர.ஸா.
- 502.உபவாச தினத்திலும் ச்ரரத்தம் நேரிட்டால் விடாமல் பண்ணு. ஹ.தி.
- 503.சாப்பாடு, தூக்கம், முதலியவற்றில் அதியாக அதிகமும் கூடாது, அதியாகக் குறைப்பதும் கூடாது. தா.ச.
- 504.லக்ஷ்மணன் போல, தன்னலம் கருதாமல் பணிவிடை புரி. ர.ஸா.
- 505.ஊருக்கெல்லாம் நேரும் துக்கத்துக்கு ஒருவனாய் வருந்திப் பயனில்லை. ஸ. ஸூ.
- 506.பசி தாகம் முதலிய ஆறு ஊர்மிகளைத் தாண்ட, ஸம்ஸாரத்தையே தாண்ட வேண்டும். யா.
- 507.மேலுலகிலும் கீழுலகிலுமாக உருளுவதைத் தவிர்த்து மோக்ஷம் விழை. தா.ச.
- 508.பெரிய சாதனையாளர்களுடன் தனது தரம் அறியாமல் போட்டிக்குப் போகாதே. ஸூ.நீ.
- 509.ஊனச் செயல்கள் புரிந்தாலும் தொண்டர்களின் உயர்வு ஒழியாது. தா.ச.
- 510.காவியத்தில் அளவை விட தரமே முக்கியம். முக்தகம்.
- 511.பாகவதர்கள் வசிக்கிற ஊரிலே வாழ். பிர.ச.
- 512.ஊனக் கண்ணைக் காட்டிலும் தியானக்கண் மேல். ஸ்தோ.பா.
- 513.மேல் பக்கம் வேரும் கீழ்ப் பக்கம் கிளைகளும் கொண்ட மரத்தை அறு. தா.ச.
- 514.மாமிசத்தில் உழலாமல் இருக்க பகவான் தரும் உதவியை ஏற்றுக்கொள்ளு. ச.ச.
- 515.கைங்கரியத்துக்குத் தடங்கல்களைத் தடுக்கின்ற (பகவானின்) கருணையைப் பெறு. ர.ஸா.
- 516.கைங்கர்யம் என்பது சொத்து என்றும் சாம்ராஜ்யம் என்றும் கருதத் தக்கது. ர.ஸா.
- 517.“காரியம் மூலமே முதல் சொல்-பொருள்-அறிவு ஏற்படுவதால் உபநிஷத்து வீண்” என்ற வாதத்தை ஏற்காதே. அ.ஸா.
- 518.ஊர்ப்பன்றிக் கிழங்கு என்னுமொன்று சாப்பிட நிஷித்தமானது. ர.ஸா.
- 519.பிறன் கீழ் பணி புரியாதே. வி.ப.
- 520.ஊசிப்போன தின்பண்டத்தை சாப்பிடாதே. தா.ச.
- 521.உலகம் பழிக்கும் காரியம் தர்மமே இருந்தாலும் பண்ண வேண்டாம். ர.ஸா.
- 522.உணவுக்காக உயிர்க்கொலை பண்ணாதே. ப.ஸோ.
- 523.உணவு, துணிமணி, முதலியவற்றைப் பெருமாளிடம் வேண்டாதே. ப.ஸோ.
- 524.அறிவிலே அழுக்கு படிய விடாதே. விவேகம் கொள்ளு. ஸ.ஸூ.
- 525.சாப்பிட்டவுடன் குளிக்காதே. பா.ர.
- 526.மக்களை ஏமாற்றாதே. ஸ. ஸூ.
- 527.நேர்மை பிறழாதே. ர.ஸா.
- 528.பாகவதர்களை அழைக்கும்போது பெருமாள் தொடர்பையிட்டு அழை. அ.வை.
- 529.பணத்துக்குப் புலமையை விற்பவன் கணிகை போல. ர.ஸா.
- 530.மன்மதனுடைய தூண்டிலில் மாட்டாதே, ஊறுகாய் போட்டு விடுவான். ஸ. ஸூ.
- 531.நாய்க்குடை முதலியவற்றைச் சாப்பிடக் கூடாது. ர.ஸா.

- 532.மாமிச சரீரத்துக்குக் காரணமான வினைக்கடலால் நிர்வேதப்படு. ப.ஸோ.
533.ஊளைச்சதை போட உதவும் செல்வம் கொண்ட பிறவி வேண்டாம். ர.ஸா.
534.ஊகம் முதலிய எட்டு ஸித்திகளை அஷ்டாசூரம் மூலம் பெறலாம். ர.ஸா.
535.அறத்தைப் பண்ணினால் போலே, ஊக்குவித்தாலும் தூய்மை. ர.ஸா.
536.கைங்கர்யங்களை உவகையுடன் பண்ணு. ர.ஸா.
537.முள் போன்ற காமக்ரோதங்கள் உன் வழியில் வர வேண்டாம். ஸ.ஸூ.
538.சூழ்நிலை எதுவானாலும், தியானம் பண்ணுவது சாத்தியம். யா.
539.உபவாச தினத்திலும் உண்ணக்கூடியவையாக பழம் முதலிய எட்டு வஸ்துகள் இருக்கின்றன. ஆ.நி.
540.எல்லாப் பொருளுக்கும் பயன் உண்டு; அழகியிடம் கிளிஞ்சலும் அணிபெறும். ஸூ.நீ.
541.பொருளாசையும் ஈட்டும் வெறியும் கணவன் மனைவி போலே. ஸ.ஸூ.
542.தூரிதங்களைத் தொலைப்பது பகவானின் அருளால் மட்டுமே கூடும். ஸ.ஸூ.
543.உணவில் தோஷம் உள்ளத்தில் தோஷத்தை ஏற்படுத்தும். ர.ஸா.
544.நாரணனை வயிற்றுத் திருமணில் மேகம் போலத் தியானி. ப.நா.
545.சாதனைகளில் கிடைக்கும் வெற்றியை இறைவனின் கிருபையாக நினை. ர.ஸா.
546.வம்பு பேசாதே வாயைக் கட்டு. ஸ்தோ. பா.
547.மேலுலகம் போக வேண்டுமானால் ஸத்வ குணத்தில் நிலைத்திரு. தா.ச.
548.நம்பிக்கை குன்றாமல் இருக்கட்டும். ஸ.ஸூ
549.மரணத் தருவாயில் மட்டுமே உணவுக் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தலாம். ர.ஸா.
550.சுடு சொல் பேசாதே. ய.ஸ.
551.சரணாகதிக்குப் பின் வருந்தாதே. ர.ஸா.
552.பரமைகாந்திகளைக் கவுரவிக்கிற ஊரிலே வியாதி வராது. ஸ.ஸூ.
553.ஊர் வாயை மூட முடியாது. ஸூ.நீ. & ஸ.ஸூ.
554.கைங்கர்யம் ஆரம்பித்தபின் விமுகன் ஆகாதே; பகவான் துணை. த்ர.தா.ர.
555.உன்னைப் பிறர் குறைகூறும்போது கோபமோ துக்கமோ வேண்டாம். ர.ஸா.
556.ஊர் போற்றினாலும் தூற்றினாலும் மனத்தில் சலனப்படாதே. அது அவர்களது குணம். நம்மைக் கணிக்க பதினாலு நித்யஸாட்சிகள் இருக்கிறார்கள். ஸ.ஸூ.
557.அருவருப்புக்குரிய சரீரத்தில் ஆசை வைக்காதே. ர.ஸா.
558.குறைபாடு கொண்ட பாகவதரிடத்தும் அபசாரப்படாதே. ர.ஸா.
559.காண்பாரெல்லாம் லஜ்ஜைப் படும்படி திரியாதே. ஸூ.நீ.
560.மறக்க வேண்டுமவற்றில் தலையாயது புலன் நுகர்வு. ர.ஸா.
561.ஆசான் கற்பித்ததற்கும் மேலாக தாமே ஊகித்துக் கொள்ளும் திறமை மாணவர்களுக்கு அவசியம். த.டீ.
562.தினமும் திருமண் ஸ்ரீதூர்ணம் இட்டுக்கொள். ஸ.ர.
563.அந்தர்யாமியாக இறைவனை அறி. அ.ர.
564.ஊசல் பகுதியை அகற்றியபின் உணவைக் கழுவி நெய் சேர்த்தால் உண்ணலாம். ஆ.நி.
565.ஹோமம், பூஜை, இவற்றுக்கு முன் தகுதித் தூய்மை பெறுவதற்காகத் திருமண் இட்டுக்கொள்ளு. ஸ. ர.

- 566.மன நிம்மதி பெறுவதற்காக திருமண் இட்டுக்கொள்ளு. ஸ.ர.
- 567.அழகுக்காகவும் திருமண் இட்டுக்கொள்ளு.
- 568.மோகூடம் பெறுவதற்காகத் திருமண் இட்டுக்கொள்ளு. ஸ.ர.
- 569.சாப்பாட்டுக்காகச் சிந்திக்காமல் அறத்துக்காக ஆலோசனை பண்ணு. ர.ஸா.
- 570.பக்தியில் திளைத்து ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்குபவரிடம் அன்பு செலுத்து. பிர.ச.
- 571.பாவத்தைத் தொலைப்பதற்காக திருமண் இட்டுக்கொள்ளு. ஸ.ர.
- 572.விடியற்காலையில் பகவானைத் தியானம் பண்ணு. பா.ர.
- 573.தன்னை உயர்வாகவும் பிறரைத் தாழ்வாகவும் நினைத்தல் வாழ்க்கைப் பாதையில் படுகுழியாக அமையும். ர.ஸா.
- 574.ஜபம் பண்ணும்போது ஊற்றம் இருந்தால் தான் மந்திரம் முழுப் பலன் அளிக்கும். ர.ஸா.
- 575.தியானத்தில் அமிழ்ந்து விடு. இறைவன் பால் ஆழ்ந்து விடு. ஸ்தோ.பா.
- 576.மனத்தை அலைபாய விடாமல் ஒருமுனைப்புடன் உயர்ந்த காட்சிகளைப் பாருங்கள். ஸ.ஸூ.
- 577.அநியாய வழியில் சம்பாதித்த பணத்தை வாங்கி அறப்பணி செய்யாதீர். ர.ஸா.
- 578.பகவத்ப்ரீதி பெறுவது எளிது; பூர்ணகும்பமோ பாத்யதீர்த்தமோ சமர்ப்பித்தால் போதும். தா.ச.
- 579.கோவைக்காய் சுரைக்காய் முதலியவற்றை சாப்பிடக்கூடாது. ர.ஸா.
- 580.கொள்கை மாறிகளின் நல்லெண்ணம் கூட தீங்கு விளைவிக்கும். ஸ்தோ.பா.
- 581.இருபத்து நாலு தத்வங்களிலும் தொடர்பறுத்து முன்னேறுவதற்கு, ஆசார்யன் வழியாக பெருமாளின் இரக்கம் பெறு. அ.ர.
- 582.சாராயப் போதை போலே பணத்திமிரின் விளைவுகள் இருப்பதால் அதைத் தவிர். ஸ.ஸூ.
- 583.பக்தர்களுக்குப் பிடித்த ஊரில் வாழ்க. ர.ஸா.
- 584.உறுதியான தீர்மானம் பண்ணுவதற்கு ஹயக்ரீவனை ஸேவி. ஹ.ஸ்.
- 585.உயர்கதியில் பல படிக்குக்குப் போக தர்மம் உதவும். தா.ச.
- 586.உலகில் ஆற்றல் மிக்கோரைக் காணும்போதெல்லாம் பகவானின் அம்சம் என்று ஸ்மரி. தா.ச.
- 587.மஹாலக்ஷ்மியின் அருளாலே சேஷமத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளு. ஸ்ரீஸ்
- 588.தலை எழுத்தை அழிக்க தூச வேண்டுமா? பகவானின் அடிப்பொடி இருக்கிறது. ஹ.ஸ்.
- 589.பல் துலக்குவதில் வாயைக் கொப்புளிப்பது என்பதற்கு முக்கியப் பங்கு. பா.ர.
- 590.முருங்கைக்காய் சாப்பிடாதே. ஆ.நி.
- 591.உழைப்பு என்பது ஆன்மீகத்திலும் அவசியம். ர.ஸா.
- 592.உடல் வேறு, ஆன்மா வேறு. இதை அறிவது அவசியம். கீ.ஸ.
- 593.கவனமாகப் படித்த பிறகே புத்தக மதிப்பீடுகளைப் பண்ணலாம். ஸ்தோ.பா.
- 594.உலகில் துறவி என்று பெயர் வாங்கி விட்டால் ரகசியத்தில் மன்மத லீலைகளைப் பண்ணலாகாது. ஸ.ஸூ.
- 595.பாஞ்சஜன்யம் முதலிய திருவாயுதங்களை வணங்கு. ஷோ.ஸ்.

- 596.ஊசி முனை கூடத் தர மாட்டேன் என்பது போல அதியாக வீம்பு வேண்டாம். ஸ.ஸூ.
- 597.பூர்வர்களின் நூல்களை தகுந்த பிரமாணங்களாலும் தர்க்கங்களாலும் வளப் படுத்து. ஸ.ஸூ.
- 598.சேர்விடம் போலே வழியும் சூடு இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். ஸ.ஸூ.
- 599.வேதத்தில் ஆழ்ந்தவர்களின் ஆமோதிப்பைப் பெற்றால் கருத்து வலுவடையும். யா.
- 600.நம் பூர்வாசாரியர்களின் பெருமையைப் புரிந்து கொண்ட பின் பிறர் யாவரும் புல் போலத் துச்சம். வி.ப.

A short summary of the (sixth) hundred advices.

501. Do not relax the restraints on food etc. in the pretext of performing kankaryam. Ra.Saa.
502. Even on a fasting day(Ekaadashi), Sraaddha ceremony should not be postponed. Ha.Thi.
503. Both excess and reduction are bad in food, sleep, etc. Tha.cha.
504. When serving elders, there should be no iota of selfishness. Ra.Saa.
505. A single individual cannot afford to be worried over the calamity befallen on a large society. Sa.Suu.
506. Six tides (hunger, thirst, etc.) can be crossed, only by the cessation of births. Yaa.
507. Instead of rolling up and down among the worlds, attempt to attain moksha. Thaa.cha.
508. Do not over-assess yourself to compete with the great achievers. Su.Nee.
509. Devotees are to be respected, even if they involve in inferior occupations. Thaa.Cha.
510. Quality is more important than quantity in a literary work. Mu.
511. Reside in that village where Bhagavatas live. Pra.Sa.
512. The eyes called Vedic study and Meditation are superior to the physical eyes. Sto.Bhaa.
513. Cut down the tree that has roots upwards and branches downwards. Tha.cha.
514. Receive the help from the Lord to escape from the clutches of a fleshy body. Sa.Suu.
515. Seek the blessings of the Lord to remove the obstacles to your servitude. Ra.Saa.
516. Servitude is to be regarded as an asset and as an empire. Ra.Saa.
517. "Because the first perception of the meaning of a word is only through the deeds, no word can convey the Supreme being". Discard this argument. A.S.
518. The bulbous root vit-varaha, though an edible one, is prohibited from eating. Ra.Saa.
519. Do not be a servant of someone else. Vi.Pa.
520. Do not consume stale food. Thaa.Cha.
521. Refrain from even a righteous act, when criticized by the world around you. Ra.Saa.
522. Do not kill an animal for the sake of feeding yourself. Pa.So.
523. Do not beg for silly things like food and clothes, from the Lord. Pa.So.
524. Let not your knowledge become dirty. Clean it by means of discrimination. Sa.Suu.
525. Do not bathe just after taking meals. Paa.Ra.
526. Do not fool the people around you. Sa.Suu.
527. Be straightforward. Ra.Saa.

528. While calling Bhagavatas, use the names that convey their links with the Lord. A.Vai.
529. One who sells his knowledge for money, is like a prostitute. Ra.Saa.
530. Do not get caught in the fish-hook of cupid; he will make a pickle of you. Sa.Suu.
531. Items like the mushroom are prohibited from eating. Ra.Saa.
532. Be despondent over the sins that led you to this physical body. Pa.So.
533. Hats off to the births in which all riches are used only to add weight to the flesh. Ra.Saa
534. Attain eight accomplishments through the eight-lettered mantra. Ra.Saa.
535. Encouraging a good deed cleanses you, as effectively as performing it. Ra.Saa.
536. Be happy while engaged in the servitude. Ra.Saa.
537. Let the thorns like desire and anger be removed from your path. Sa.Suu.
538. For a person with a controlled mind, meditation is possible amidst any surrounding. Yaa.
539. There are eight items like fruits that can be consumed even while on a fast. A.Ni.
540. Even a petty sea-shell becomes a pretty ornament, for a beautiful damsel. Su.Nee.
541. Greed and avidity live together like a husband and wife. Sa.Suu.
542. Sins can be dispelled only through the mercy of the Lord. Sa.Suu.
543. The impurities in the food cause the impurities in the mind. Ra.Saa.
544. Meditate upon Narayana like a cloud, upon the Pundra-mark on the belly. Pa.Naa.
545. Your achievements are to be regarded as the results of God's grace on you. Ra.Saa.
546. Shut your mouth if it indulges in scandals. Stho.Bhaa.
547. Be established in Satva, in order to reach upward destinations. Thaa.Cha.
548. Do not lose faith. Sa.Suu.
549. Relaxations in food-restraints are permissible only on the verge of death. Ra.Saa.
550. Do not utter harsh words. Ya.Sa.
551. Do not feel gloomy after the surrender. Ra.Saa.
552. Diseases will be absent, where Paramaikantis are honoured. Sa.Suu.
553. It is impossible to avoid the criticism from the public. Sa.Suu & Su.Nee.
554. There is no need to turn away in the middle of an act of servitude; God helps. Dra.Tha.
555. When abused or criticized, do not become angry or sorrowful. Ra.Saa.
556. Ignore the appreciations and criticisms of the public, but beware of 14 witnesses. Sa.Suu
557. The disgusting human body does not deserve to be desired. Ra.Saa.
558. Show respect to the devotees, even if they are not blemishless. Ra.Saa.
559. Do not wander like a street dog, putting others into shame. Su.Nee.
560. The first thing to be forgotten is the past act of sensual pleasure. Ra.Saa.
561. A student should be capable of supplementing the lessons taught to him. Tha.Tee.
562. Wear the holy marks of Thiruman and Sreechoornam daily. Sa.Ra.
563. Know God as your in-dweller. A.Ra.
564. After removing the stale part, wash the remnant and mix with ghee before eating. A.Ni.
565. Before an oblation or worship, wear the Pundram for the necessary purity. Sa.Ra.
566. Pundram can procure peace of mind. Sa.Ra.
567. Wear the pundram as a decoration. Sa.Ra.
568. Wear the pundram as a means of liberation. Sa.Ra.
569. Fill your mind with Dharma, without worrying for means of livelihood. Ra.Saa.

570. Be affectionate to those devotees of God who are full of tears of devotional joy. Pra.Sa.
571. Wear the pundram in order to get rid of sins. Sa.Ra.
572. Early morning is the ideal time for meditation. Paa.Ra.
573. Thinking highly of oneself and lowly of others is a great pitfall in the path of life. Ra.Saa.
574. Concentration of mind is essential to derive full benefit from the mantram. Ra.Saa.
575. Get merged in the Lord during the meditation. Stho.Bhaa.
576. While watching the profound scenes, focus your mind. Sa.Suu.
577. The illgotten money is unfit to be used for righteous purposes. Ra.Saa.
578. A pot of water or a mere washing of His feet would suffice to please the Lord. Thaa.Cha.
579. The Kovai and the bottlegourd are among the prohibited vegetables. Ra.Saa.
580. From the persons of flickery mind, even the goodwill is dangerous. Stho.Bhaa.
581. God's mercy flows through the preceptors and cuts our bondage with the 24. A.Ra.
582. Money intoxicates. Sa.Suu.
583. That place is holy, which is liked by the devotees of the Lord. Ra.Saa.
584. To arrive at the right decisions without swinging, pray to Lord Hayagreeva. Ha.S.
585. Several stages of other-worldly attainments can be acquired through dharma. Thaa.cha.
586. Whoever is powerful has a portion of divinity in him. Think of the Lord in him. Thaa.Cha.
587. All welfare can be obtained through the grace of Lakshmi, the Goddess. Sri.
588. Your fate's letters can be erased by the dust from the feet of Hayagreeva. Ha.Stho.
589. Clean your teeth daily rinsing them with a mouthful of water several times. Pa.Ra.
590. Avoid drumstick in your food. A.Ni.
591. Hard work is needed in the spiriyual pursuit also. Ra.Saa.
592. The soul is different from the body. It is essential to know this distinction. Gi.Sa.
593. Some books deserve to be read attentively. Stho.Bhaa.
594. An ascetic should not have secret love-affairs. Sa.Suu.
595. The conch and the other weapons of the Lord are to be worshipped daily. Sho.S.
596. Never be too rigid in self-possession. It is a sign of ignorance. Sa.Suu.
597. Let your works fertilise that of our ancestors. Sa.Suu.
598. Like the destination, the path also should be free of scorching heat. Sa.Suu.
599. Present your views to the Vedic experts for their approval. Ya.
600. After experiencing the glory of our Acharyas, others become useless. Vi.Pa.

Expansions for abbreviations of the names of source-books.

A.Ni.	Aahaara Niyamam
A.S	Adhikarana Saaraavalee
A.Ra.	Amruta Ranjani
A.Vai	Anjali Vaibhavam
Dra.Th.	Dramidopanishath Thaathparya Rathnaavalee
Gi.Sa.	Gitaartha Sangraha Rakshaa

Ha.Stho.	Hayagreeva Sthothram.
Ha.Thi.	Haridina Thilakam
Mu	Muktakam
Pa.So.	Paramapada Sopaanam
Pa.Ra.	Paancharaathra Rakshaa
Pra.Sa.	Prathaana Satakam
Pa.Naa	Panniru naamam
Ra.Saa.	Rahasya Thraya Saaram
Stho.Bhaa	Sthothra Bhaashyam
Su.Nee	Subhaashitha Neevi
Sa.Ra	Sat-charithra Rakshaa
Sa.Suu.	Sankalpa Suryodayam
Sho.S	Shodasaayudha Sthothram
Sri.	Srithuthi
Tha.cha.	Thaathparya Chandrikaa
Tha.Tee.	Thathva Teekaa
Vi.Pa	Virodha Parihaaram
Ya.Sa.	Yathiraja Sapthathi
Y	Yaadavaabhyudayam